

N O V A

Grammatica Græca

Facillima, & Accuratissima,

In Quâ,

Rejēctis Veterum Grammaticorum

Inutilibus, aut intricatis

Institutionum Suarum METHODIS,

Via facilis sternitur

Ad GRÆCI ἰδιώματα & intelligentiam.

Auctore

HENRICO FLOTIO, *R*

Verbi Divini Ministro.

L O N D I N I.

Impensis AUCTORIS.

Venale prostat opus apud P. Du NOYER,
P. & J. VAILLANT, J. GROENEWEGE,
& A. VANDERHOECK, viâ vulgò dictâ, *the*
Strand. M. DCC. XXVI.

42

12

6

107

7

C
A

Se

A

ELI
ve

Illustrissimo ac Reverendissimo

PRÆSULI,

GULIELMO

Divinâ Providentiâ

ARCHIEPISCOPO CANTUARIENSI,

Totius ANGLIÆ Primati

Et Metropolitano,

Serenissimo Magnæ Britanniae Regi

G E O R G I O

A Secretioribus Consiliis.

ANDEM aliquando pro-
dit in lucem Nominis
Tui splendori consecra-
tum opus, Illustrissime ac Re-
verendissime Præsul. Quemcun-

A 2

que

que fortiatur exitum, præclare
 mecum agetur semper, cui tan-
 tam gratiam lubens concedi volu-
 eris. Tanto Præsidio fretus nihil
 est quod invidiæ stimulos exhor-
 rescam. Est sanè opusculum
 istud, pro suâ tenuitate, utilissi-
 mum, utpote quod viâ facili &
 certâ in Græciam *φιλέλλως* dedu-
 cat. Vellem equidem, Præsul Il-
 lustrissime, eò loci de meritis
 Tuis sublimibus dicere, quod in-
 auditum fuisset hætenus. At vir-
 tus Tua, exhaustis Eruditorum
 omnium, in quocunque idioma-
 tum genere laudibus, ad ejusmo-
 di gloriæ fastigium pervenit, ut
 illi quicquam superaddere nemo
 queat.

- queat. Enimverò meditati mi-
 hi, quo pacto id aggredi liceret,
 rerum dicendarum maiestate op-
 pressum me offendi. Reverà ho-
 norum omnium splendor ille exi-
 mius, nedum extollat Te, ad in-
 fimos imò adducit innata Tua
 humanitas singularis. Decorant
 privatos parietes virtutes domesti-
 cæ actionum simul & sermonum
 jucundissimæ comites, quibus beare
 soles, quos præclaræ consuetudini
 Tuæ admittit liberalis admodum,
 atque in tanto Præsule amabilissi-
 ma familiaritas. Faxit Deus, ut
 Tu, Præsul illustrissime, qui Re-
 gibus & populis acceptus, uni-
 versæ Ecclesiæ sine fastu præpo-
 situs

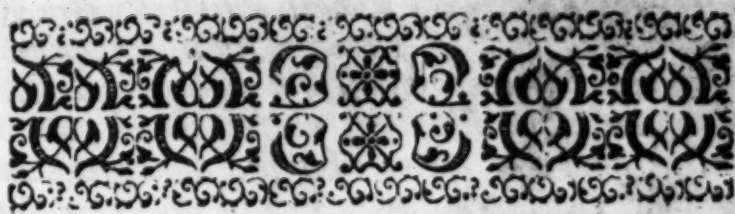
fitus tandiu vivas incolumis, quan-
 diu omnium commune votum
 est. Nihil jucundius accidere po-
 terit mihi tot nominibus,

Amplissimæ Dignitati Tuæ

Devotissimo, deditissimoque

HENRICO FIOTIO,

Verbi Divini Ministro.

PRÆFATIO.

MISSIS iis, quæ obijci meritò
 possent adversus Grammaticas, vel pro-
 lixiores, ut pote intricatas admodum
 & difficiles, vel etiam breviores, quæ
 ita obscuræ sunt, ut juvare queant ne-
 minem, hanc ego licet brevissimam exaravi, cujus
 ope legi potest quilibet Auctor Græcus. Igitur sic
 agere mens fuit, Quæ conveniēre in Grammaticam
 istam novam, quò major ei accederet utilitas, ex
 omnibus Literarum Græcarum Scriptoribus
 fateor me deprompsisse; ita ut, quod utilis-
 simum fuit, relictis obscurioribus subito as-
 sumpserim. Tum primùm Declinationum, &
 Verborum omnium παραδείγματα, quibus usi sunt
 hætenus Grammatici, immutavi; Nominibus
 propriis, quibus scatent ferè omnes Declinationes
 decem, Nomina appellativa prolatu facillima,
 quin & idonea verba ineptis verbis substitui, quo-
 rum passiva vox, Latine reddi nullatenus poterat:
 ut patet in ποιῶμαι, quam vocem activa vox facio,
 carens passivâ voce, exprimere nequit; Fio enim
 exprimitur Græcâ voce γίνομαι. Quâ in re, quod
 mirum, non mediocriter erraverunt solertiores
 Grammatici; in quem errorem nusquam impe-
 gissent, si Latinam vocem Græcæ voci respon-
 dentem

dentem in suâ ipsorum Grammaticâ Gracâ scripsissent. Ego, ne quid ejusmodi accideret, Gracis Nominum Casibus, & verborum Modis quibuscunque Latinam interpretationem apposui, excepto tamen utriusque inflexionis numero Duali, quem idcirco, quod ejus rarior usus sit, distinguendum curavi. Coactus fui tamen uno in nomine addere scilicet tacere pluralem numerum Latinum, qui nullus est, & vocem adjectivam in primâ Contractorum declinatione usurpare, ne, in condendo Paradigmate, Nominibus propriis ipse etiam abuterer. Præterea sub finem cujusque vel Declinationis Nominum, vel inflexionis Verborum παρασύνταξα quædam apposui, cum Activæ & Passivæ vocis typo, in gratiam eorum, qui docent, vel docentur.

Denique sub istius Grammaticæ finem breves Accentuum omnium regulæ reperiuntur, cum Syntaxeos ratione. Ipsam quoque Thematis investigationem, Ordine Alphabetico, ne quid desiderari videretur, adjunxi. Est quidem sperandi locus, futurum deinceps, ut idem eventus hujusce opusculi Lectores sequatur, quem ante hodiernam editionem benemultos sortitos fuisse felix demonstravit experientia.

Græcorum Literæ sunt viginti
quatuor.

Figura.	Nomen.	Potestas.
A α	ἄλφα	Alpha
B β	βῆτα	Bêta
Γ γ	γάμμα	Gamma
Δ δ	δέλτα	Delta
E ε	ἑψιλὸν	E parvum
Z ζ	ζῆτα	Zêta
H η	ἦτα	Eta
Θ θ	θῆτα	Thêta
I ι	ἰῶτα	Iôta
K κ	κάππα	Kappa
Λ λ	λάμβδα	Lambda
M μ	μῦ	Mu
N ν	νῦ	Nu
Ξ ξ	ξῖ	Xi
O ο	ὀμικρὸν	O parvum
Π π	πί	Pi
Ρ ρ	ῥῶ	Rho
Σ σ	σίγμα	Sigma
Τ τ	ταῦ	Tau
Υ υ	ὕψιλὸν	V parvum
Φ φ	φῖ	Phi
Χ χ	χῖ	Chi
Ψ ψ	ψῖ	Psi
Ω ω	ὦ μέγα	Omagnum, seu magnum.

Vocales Septem.

- { Duæ longæ η, ω.
 { Duæ breves ε, ο.
 { Tres ancipites α, ι, υ.

Quæ & communes dicuntur, quod modò sint longæ, modò breves.

Diphthongi Duodecim.

- { Sex propriæ αι, αυ, ει, ευ, οι, ου.
 { Sex impropriæ αι, ηι, φι, νι, υι, ωι.

Vocales.

- { Præpositivæ quinque, α, ε, η, ο, ω; quæ
 { Diphthongis præponuntur.
 { Subjunctivæ duæ, quæ subsequuntur ι, υ.

Faciunt verò per se Syllabam, quoties duobus in apice punctis notantur; παις, puer, vel puella, Dissyllabum: αὐπνῶ, infomnis, trissyllabum. Cæterum in tribus α, η, φ, ι, non ad latus adfigitur, sed infra scribitur ut punctum.

Consonantes Septemdecim.

- Mutæ { Tenues π, κ, τ.
 { Mediæ β, γ, δ.
 { Aspiratæ φ, χ, θ.

- Duplices { ζ, δσ.
 { ξ, κσ, γσ, χσ.
 { ψ, πσ, βσ, φσ.

Liquidæ seu immutabiles λ, μ, ν, ρ.

Consonans σ, licet sola, per se jungi potest tamen cum Consonantibus duplicibus, non modò, quod earum pars sit, sed quod in earum pronunciatione pariter sibi sufficiat.

Canones Pronuntiationis.

Accentus tres { Acutus, ' ,
Gravis, ` ,
Circumflexus ~ .

Acutus tres sedes occupat, ultimam, ut Θεός, Deus; penultimam, ut λόγος, sermo; et antepenultimam, ut τύπουμεν, verberamus; Gravis ultimam tantum, ut τιμή, honor; Circumflexus duas, ultimam, ποιῶ, facio, & penultimam, ut βοᾶτε, clamatis.

Acutus, & Circumflexus attollunt syllabam quam afficiunt, Gravis deprimat.

Spiritus duo, asper sive densus, ᾿, Ἄμα, simul; lenis, sive tenuis, ᾽, ἐγὼ, ego. Semper autem Vocalis aut Diphthongus, initio dictionis alterum possidet è Spiritibus.

Consonans ρ in principio quidem aspiratur, ῥώμη, robur, in medio verò, si geminetur, priore loco levigatur, posteriore verò aspiratur, πόρρω, longè.

Apostrophus nota est rejectæ vocalis, α, ε, ι, ο; aut diphthongi αι, οι: quod fit ob sequentem vocalem: πάντα ἔλεγον πάντ' ἔλεγον, omnia dixi.

Quando dictio incipit à vocali, aut diphthongo notatis aspero spiritu, tunc tenuis mutatur in aspiratam: ita non dicitur ex ἀπὸ ἔ, ἀπ' ἔ, sed ἀφ' ἔ, à quo; neque ex νύκτα ὄλην, νύκτ' ὄλην, sed νύκδ' ὄλην, totam noctem.

Præpositiones περί, & πρὸ non admittunt Apostrophum. Ita legitur & scribitur περὶ αὐτόν, ad ipsum, non verò πρὸ αὐτόν; πρὸάγω, non πρᾶγω, progredior.

Vocalium concursus, addito ν in fine, evitare solent Græci; verbi gratiâ, ἑικοσὶν ἄνδρες, viginti homines: δέδωκεν αὐτῷ, dedit illi, non ἑίκοσι ἄνδρες, nec δέδωκε αὐτῷ.

Partes Orationis octo.

Articulus, Nomen, Pronomen, Verbum, Participium, Adverbium, Conjunctio, Præpositio.

Nominum Genera quatuor, Masculinum, ὁ λόγος, sermo, Fœmininum, ἡ πρὸς, honor, Neutrum, τὸ ξύλον, lignum, commune, ὁ καὶ ἡ ἄνθρωπος, homo.

Casus quinque, Nominativus, Genitivus, Dativus, Accusativus, & Vocativus, si quidem, ut volunt plerique Grammatici, ablativo Græci carent.

Numeri tres, Singularis, cum de uno, Dualis cum de duobus, Pluralis cum de pluribus est sermo.

Articulus duplex, Demonstrativus, qui dicitur etiam Præpositivus, ut ὁ, ἡ, τὸ, hic, hæc, hoc; Relativus, qui dicitur etiam Subjunctivus, ut ὅς, ἃ, ὅ, qui, quæ, quod.

*Articulus Præpositivus.**Singularis*

Nominativus	ὁ, ἡ, τὸ	hic, hæc, hoc.
Genitivus	τοῦ, τῆς, τῷ	hujus.
Dativus	τῷ, τῇ, τῷ	huic.
Accusativus	τὸν, τὴν, τὸ	-hunc, hanc, hoc.

Dualis

Nominativus, & Accusativus	τὼ, τὰ, τῶ.
Genitivus, & Dativus	τοῖν, ταῖν, τῶν.

Pluralis

Nominativus	οἱ, αἱ, ταῖ	hi, hæ, hæc.
Genitivus	τῶν	horum, harum, horum.
Dativus	τοῖς, ταῖς, τοῖς	his.
Accusativus	τούς, τὰς, τὰ	hos, has, hæc.

Articuli Vocativum ignorant Græci, pro quo utimur Adverbio vocandi ὦ, ὦ.

Articulus

*Articulus Subjunctivus.**Singularis*

Nominativus	ὅς, ἡ, ὅ,	qui, quæ, quod.
Genitivus	ὅς, ἡς, ὅς,	cujus.
Dativus	ὃῷ, ἡ, ὃῷ,	cui.
Accusativus	ὃν, ἡν, ὅ,	quem, quam, quod.

Dualis

Nominativus, & Accusativus	ὃ, ἄ, ἄ.
Genitivus, & Dativus	ὃιν, ἄιν, ὃιν.

Pluralis

Nominativus	ὅτ, ἄτ, ἄ,	qui, quæ, quæ.
Genitivus	ὃν,	quorum, quarum, quo-
Dativus	ὃις, ἄις, ὃις,	quibus. (rum.
Accusativus	ὃς, ἄς, ἄ,	quos, quas, quæ.

Declinationes nominum simplicium quinque; quarum priores quatuor parasyllabæ dicuntur, quod casus obliqui syllabas pares habeant Nominativo.

Prima Declinatio

Est Masculinorum in *ας*, ut ὁ ταμί^{ας}, quæstor, & in *ης*, ut ὁ τελών^{ης}, publicanus: quorum Genitivus in *ς*, Dativus in *α*, vel *η*, diphthongum impropriam, Accusativus in *αν*, vel *ην*, Vocativus in *α*, vel *η*, secundum terminationem Nominativi. Dualia, & Pluralia conveniunt cum Articulo fœminino, ablato *τ*.

Singularis

Nominativus	ὁ ταμί ^{ας} ,	quæstor.
Genitivus	τῷ ταμί ^ς ,	quæstoris.
Dativus	τῷ ταμί ^α ,	quæstori.
Accusativus	τὸν ταμί ^{αν} ,	quæstorem.
Vocativus	ὦ ταμί ^α ,	ὦ quæstor.

Dualis

Dualis

Nominativus, & Accusativus τὸ ταμία.
 Genitivus, & Dativus τοῦν ταμίαιν.

Pluralis

Nominativus οἱ ταμίαι, quæstores.
 Genitivus τῶν ταμίων, quæstorum.
 Dativus τοῖς ταμίαις, quæstoribus.
 Accusativus τοὺς ταμίαις, quæstores.
 Vocativus ὦ ταμίαι, ὦ quæstores.

Sic flectuntur, ὁ μαυλίας, gladius, ὁ βύας, bubo,
 &c.

Quædam Nomina habent genitivum in α, ut ὁ
 Θωμάς, Thomas, genitivus τῆς Θωμάς, Thomæ;
 ὁ Βορρᾶς, Boreas, genitivus τῆς Βορρᾶς, Boreæ;
 ὁ Πάππας, Pater, genitivus τῆς Πάππα, Patris.

Quædam sortiuntur utramque terminationem,
 ὁ Πυθαγόρας, Pythagoras, genitivus τῆς Πυθαγόρα,
 & Πυθαγόρα, Pythagoræ, ὁ Πατεργλοίας, Parricida,
 genitivus τῆς Πατεργλοίας, & Πατεργλοία, Parricidæ,
 &c.

Singularis

Nominativus ὁ τελώνης, publicanus.
 Genitivus τῆς τελώνης, publicani.
 Dativus τῷ τελώνῃ, publicano.
 Accusativus τὸν τελώνην, publicanum.
 Vocativus ὦ τελώνη, ὦ publicane,

Dualis

Nominativus, & Accusativus τὸ τελώναι.
 Genitivus, & Dativus τοῦν τελώναιιν.

Pluralis

Nominativus οἱ τελώναι, publicani.
 Genitivus τῶν τελώνων, publicanorum.
 Dativus τοῖς τελώναις, publicanis.
 Accusativus τοὺς τελώναις, publicanos.
 Vocativus ὦ τελώναι, ὦ publicani.

Sic

Sic fleſtuntur, ὁ βουλευτής, ſenator, ὁ μαθητής, diſcipulus, ὁ μακαρίτης, beatus, ὁ μαχητής, pugna- tor, ὁ βλαπτίτης, tortor, ὁ βιάςτης, violator, &c.

Vocativus Singularis Nominum deſinentium in ας, vel ης, ablato σ formatur; ὁ ταμίας, quæſtor, ὦ ταμία, ὁ quæſtor; ὁ τελάνης, publicanus, ὦ τε- λώνη, ὁ publicane.

Quatuor Nomina habent Vocativum in α breve;

1. Nomina in τής; ut ὁ Προφήτης, Propheta; ὦ Προφήτα, ὁ Propheta.

2. Nomina Regionum, & Nationum; ὁ Σκύθης, Scytha, ὦ Σκύθα, ὁ Scytha.

3. Nomina poëtica in τής, κυνότης, impudens, ὦ κυνώπα, ὁ impudens.

4. Nomina verbalia ex tribus illis verbis deriva- ta, μετρέω metior, πολέω vendo, τρίβω tero; ut ὁ γεωμέτης, geometra, ὦ γεωμέτα, ὁ βιβλιοπώλης, bibliopola, ὦ βιβλιοπώλα, ὁ παιδοτρίβης, pædago- gus, ὦ παιδοτρίβα.

Nomina in σής fortiuntur utramque terminati- onem, ὁ ληστής, prædo, ὦ ληστὴ, & ληστα, ὁ εὐαγγε- λιστής, evangelista, ὦ εὐαγγελιστὴ, & εὐαγγελιστά.

Secunda Declinatio

Tantum eſt Fœmininorum, quæ deſinunt vel in α, ut ἡ μῦσα, muſa, vel in η, ut ἡ τιμή, honor; Genitivus in ης, Dativus in α, vel η, diphthon- gum improprium; Accuſativus in αν, vel ην; Vocativus ſimilis Nominativo. Dualia, & Plu- ralia ſequuntur Articulum ſuum Fœmininum.

Singularis

Nominativus	ἡ μῦσα,	muſa.
Genitivus	τῆς μύσης,	muſæ.
Dativus	τῇ μύσει,	muſæ.
Accuſativus	τὴν μύσαν,	muſam.
Vocativus	ὦ μῦσα,	ὦ muſa.

Dualis

Dualis

Nominativus, & Accusativus τὰ μῦσα.
 Genitivus, & Dativus τῶν μύσων.

Pluralis

Nominativus αἱ μῦσαι, musæ.
 Genitivus τῶν μύσων, musarum.
 Dativus τῇ μύσῃ, musis.
 Accusativus τὰς μύσας, musas.
 Vocativus ὦ μῦσαι, ô musæ.

Sic flectuntur ἡ γλῶσσα, lingua, ἡ χεῖρα, grando, ἡ μαζα, libum, ἡ μάκελλα, ligo, ἡ ἐδέλλα, hirudo, ἡ τήβεννα, toga, &c.

Singularis

Nominativus ὁ πῦρ, honor.
 Genitivus τοῦ πυρός, honoris.
 Dativus τῇ πυρί, honori.
 Accusativus τὴν πυρῶ, honorem.
 Vocativus ὦ πῦρ, ô honor.

Dualis

Nominativus, & Accusativus τὰ πῦρ.
 Genitivus, & Dativus τῶν πυρῶν.

Pluralis

Nominativus αἱ πυρεῖ, honores.
 Genitivus τῶν πυρῶν, honorum.
 Dativus τῇ πυρί, honoribus.
 Accusativus τὰς πυρεῖς, honores.
 Vocativus ὦ πυρεῖ, ô honores.

Sic flectuntur, ἡ βοή, clamor, ἡ βοτάνη, gramen, ἡ βελή, consilium, ἡ κεφαλὴ, caput, ἡ φήμη, fama, ἡ χαίτη, feta, &c.

Finite in *σα*, *δα*, *ρα*, & *α* purum (hoc est, quod non subsequitur Coniunctionem) faciunt genitivum

hitivum in ας, & Dativum α diphthongum im-
propriam.

Singularis

Nominativus	ἡ Λήδα,	Leda.
Genitivus	τῆς Λήδας,	Ledæ:
Dativus	τῇ Λήδα,	Ledæ:

Singularis

Nominativus	ἡ ἀγκύρα,	spina.
Genitivus	τῆς ἀγκύρας,	spinæ.
Dativus	τῇ ἀγκύρᾳ,	spinæ.

Singularis

Nominativus	ἡ ἡμέρα,	dies.
Genitivus	τῆς ἡμέρας,	diei.
Dativus	τῇ ἡμέρᾳ,	diei:

Singularis

Nominativus	ἡ φιλία,	amicitia.
Genitivus	τῆς φιλίας,	amicitiæ.
Dativus	τῇ φιλίᾳ,	amicitiæ:

Sic flebuntur ἡ αἰτία, causa, ἡ βασιλεία, regnum,
ἡ ἐκκλησία, ecclesia, ἡ ἐσχα, esca, &c.

Tertia Declinatio.

Completitur Masculina, Fœminina, & Commu-
nia in ος; ὁ λόγος, sermo, ἡ ὁδός, via, ὁ, καὶ ἡ
ἄνθρωπος, homo; Neutra verò in ον, τὸ ξύλον, lig-
num. Vocativus in ε, exceptis neutris. Geni-
tivus, Dativus, & Accusativus, item Dualia, &
Pluralia sequuntur articulum masculinum, &
neutrum.

C

Singularis

Singularis

Nominativus	ὁ	λόγος,	fermo.
Genitivus	τοῦ	λόγου,	sermonis.
Dativus	τῷ	λόγῳ,	sermoni.
Accusativus	τὸν	λόγον,	sermonem.
Vocativus	ὦ	λόγε,	ô fermo.

Dualis

Nominativus, & Accusativus	τὸν	λόγον.
Genitivus, & Dativus	τοῖν	λόγοιν.

Pluralis

Nominativus	οἱ	λόγοι,	sermones.
Genitivus	τῶν	λόγων,	sermonum.
Dativus	τοῖς	λόγοις,	sermonibus.
Accusativus	τούς	λόγους,	sermones.
Vocativus	ὦ	λόγοι,	ô sermones.

Singularis

Nominativus	ἡ	ὁδὸς,	via.
Genitivus	τῆς	ὁδοῦ,	viæ.
Dativus	τῇ	ὁδῷ,	viæ.
Accusativus	τὴν	ὁδόν,	viam.
Vocativus	ὦ	ὁδὲ,	ô via.

Dualis

Nominativus, & Accusativus	τὰ	ὁδῶ.
Genitivus, & Dativus	τοῖν	ὁδοῖν.

Pluralis

Nominativus	αἱ	ὁδοὶ,	viæ.
Genitivus	τῶν	ὁδῶν,	viarum.
Dativus	ταῖς	ὁδοῖς,	viis.
Accusativus	τάς	ὁδοὺς,	vias.
Vocativus	ὦ	ὁδοὶ,	ô viæ.

Singularis

(II)

Singularis

Nominativus	ὁ καὶ ἡ	ἄνθρωπος,	homo.
Genitivus	τοῦ καὶ τῆς	ἀνθρώπου,	hominis.
Dativus	τῷ καὶ τῇ	ἀνθρώπῳ,	homini.
Accusativus	τὸν καὶ τὴν	ἄνθρωπον,	hominem.
Vocativus	ὦ	ἄνθρωπε,	ô homo.

Dualis

Nominativus, & Accusativus	τὼ καὶ τὰ	ἄνθρώπων.
Genitivus, & Dativus	τοῖν καὶ ταῖν	ἀνθρώποιν.

Pluralis

Nominativus	οἱ καὶ αἱ	ἄνθρωποι,	homines.
Genitivus	τῶν	ἀνθρώπων,	hominum.
Dativus	τοῖς	ἀνθρώποις,	hominibus.
Accusativus	τούς	ἄνθρώπους,	homines.
Vocativus	ὦ	ἄνθρωποι,	ô homines.

Sic flectuntur, ὁ ἀετὶς, aquila, ὁ βόμλος, strepitus, ὁ ἐρητὶς, mortalis, ὁ ἑλινος, ramus, ὁ, ἡ ἐποιμνος, socius, amicus, ἡ γνάθος, maxilla, &c.

Singularis

Nominativus	τὸ	ξύλον,	lignum.
Genitivus	τοῦ	ξύλου,	ligni.
Dativus	τῷ	ξύλῳ,	ligno.
Accusativus	τὸ	ξύλον,	lignum.
Vocativus	ὦ	ξύλον,	ô lignum.

Dualis

Nominativus, & Accusativus	τὼ	ξύλω.
Genitivus, & Dativus	τοῖν	ξύλοιν.

Pluralis

Nominativus	τὰ ξύλα,	ligna.
Genitivus	τῶν ξύλων,	lignorum,
Dativus	τοῖς ξύλοις,	lignis.
Accusativus	τὰ ξύλα,	ligna.
Vocativus	ὦ ξύλα,	ô ligna.

Sic fleſtuntur τὸ βάλαμον, balsamum, τὸ ἄστρον, astrum, τὸ φάρμακον, pharmacum, medicamentum, &c.

Quarta Declinatio

Atticorum est propria, vertentium vocales præcedentis declinationis in ω, alioqui genere consentit; nam continet Masculina, Fœminina, & Communia in ως, ut ὁ λεῶς, populus, ἡ ἄλως, area, ὁ καὶ ἡ ἐυγεῶς, fertilis, & Neutra in ων, τὸ ἐυγεῶν, fertile. Omnes casus desinunt in ω. Vertitur enim ο in ω, οι in ω subscripto ι, ου in ω, abjecto υ. Neutrorum quoque a migrat in ω hoc modo.

Singularis

Nominativus	ὁ λεῶς,	populus.
Genitivus	τοῦ λεῶ,	populi.
Dativus	τῷ λεῶ,	populo.
Accusativus	τὸν λεῶν,	populum.
Vocativus	ὦ λεῶς,	ô popule.

Dualis

Nominativus, & Accusativus	τὰ λεῶ.
Genitivus, & Dativus	τῶν λεῶν.

Pluralis

Pluralis

Nominativus	οἱ λεῶν,	populi.
Genitivus	τῶν λέων,	populorum,
Dativus	τοῖς λεῶσι,	populis.
Accusativus	τούς λεῶς,	populos.
Vocativus	ὦ λεῶν,	ô populi.

Singularis

Nominativus	ἡ ἄλως,	area.
Genitivus	τῆς ἄλως,	areae.
Dativus	τῇ ἄλῳ,	areae.
Accusativus	τὴν ἄλῳ,	aream.
Vocativus	ὦ ἄλως	ô area.

Dualis

Nominativus, & Accusativus	τὰ ἄλῳ.
Genitivus, & Dativus	ταῖν ἄλῳν.

Pluralis

Nominativus	αἱ ἄλῳ,	areae.
Genitivus	τῶν ἄλῳν,	arearum.
Dativus	ταῖς ἄλῳσι,	areis.
Accusativus	τάς ἄλῳς,	areas.
Vocativus	ὦ ἄλῳ,	ô areae.

Singularis

Nominativus	ὁ καὶ ἡ ἔυγῳς,	fertilis.
Genitivus	τοῦ καὶ τῆς ἔυγῳς,	fertilis.
Dativus	τῷ καὶ τῇ ἔυγῳσι,	fertili.
Accusativus	τὸν καὶ τὴν ἔυγῳν,	fertilem.
Vocativus	ὦ ἔυγῳς,	ô fertilis.

Dualis

Nominativus, & Accusativus	τὼ καὶ τὰ ἔυγῳ.
Genitivus, & Dativus	τοῖν καὶ ταῖν ἔυγῳν.

Pluralis

Pluralis

Nominativus	οἱ καὶ αἱ	ἐυγεῖ, fertiles.
Genitivus	τῶν	ἐυγεῶν, fertilium.
Dativus	τοῖς	ἐυγεῶς, fertilibus.
Accusativus	τούς καὶ τὰς	ἐυγεῶς, fertiles.
Vocativus	ὦ	ἐυγεῶ. ὦ fertiles.

Singularis

Nominativus	τὸ	ἐυγεῶν, fertile.
Genitivus	τῆς	ἐυγεῶ, fertilis.
Dativus	τῷ	ἐυγεῶ, fertili.
Accusativus	τὸ	ἐυγεῶν, fertile.
Vocativus	ὦ	ἐυγεῶν, ὦ fertile.

Dualis

Nominativus, & Accusativus	τὼ ἐυγεῶ.
Genitivus, & Dativus	τοῖν ἐυγεῶν.

Pluralis

Nominativus	τὰ	ἐυγεῶ, fertilia.
Genitivus	τῶν	ἐυγεῶν, fertilium.
Dativus	τοῖν	ἐυγεῶς, fertilibus.
Accusativus	τὰ	ἐυγεῶ, fertilia.
Vocativus	ὦ	ἐυγεῶ, ὦ fertilia.

Sic flectuntur ὁ νεῶς, templum, ὁ κελῶς, rudens,
ὁ λαγῶς, lepus, &c.

*Quinta Declinatio**Imparisyllabica*

Complebitur omnia genera, & terminationes plurimas ad novem reducendas, scilicet α, ι, υ, ω, & consonantes quinque, liquidas duas ν, ρ: duplices duas ξ, ψ, cum σ.

Genitivus Nominativum superat syllabis, ex-
ns in Θ, Dativus in ι, Accusativus in α. Vo-
cativus

cativus sæpè idem cum Nominativo. Dualis Nominativus *ε*, Genitivus *ων*; Pluralis Nominativus *ες*, Genitivus *ων*, Dativus *σι*, Accusativus *ας*; at neutrum plurale *α*.

Singularis

Nominativus	ὁ ῥήτωρ,	rhetor.
Genitivus	τοῦ ῥήτορος,	rhetoris.
Dativus	τῷ ῥήτορι,	rhetori.
Accusativus	τὸν ῥήτορα,	rhetorem.
Vocativus	ὦ ῥήτερ,	ô rhetor.

Dualis

Nominativus, & Accusativus	τὼ ῥήτορε.
Genitivus, & Dativus	τοῖν ῥητόρεσιν.

Pluralis

Nominativus	οἱ ῥήτορες,	rhetores.
Genitivus	τῶν ῥητόρων,	rhetorum.
Dativus	τοῖς ῥήτορσι,	rhetoribus.
Accusativus	τοὺς ῥήτορας,	rhetores.
Vocativus	ὦ ῥήτορες,	ô rhetores.

Singularis.

Nominativus	ἡ ἅλς,	mare.
Genitivus	τῆς ἁλὸς,	maris.
Dativus	τῇ ἁλί,	mari.
Accusativus	τὴν ἁλᾶ,	mare.
Vocativus	ὦ ἅλς,	ô mare.

Dualis

Nominativus, & Accusativus	τὰ ἁλέ.
Genitivus, & Dativus	ταῖν ἁλοῖν.

Pluralis

Pluralis

Nominativus	αἱ	ἀλές,	maria.
Genitivus	τῶν	ἀλῶν,	marium.
Dativus	ταῖς	ἀλσί,	maribus.
Accusativus	τάς	ἀλάς,	maria.
Vocativus	ὦ	ἀλές,	ὦ maria.

Singularis

Nominativus	ὁ	καὶ ἡ	μάρτυς,	testis.
Genitivus	τοῦ	καὶ τῆς	μαρτύρου,	testis.
Dativus	τῷ	καὶ τῇ	μαρτυρί,	testi.
Accusativus	τὸν	καὶ τὴν	μάρτυρα,	testem.
Vocativus	ὦ		μάρτυρ,	ὦ testis.

Dualis

Nominativus, & Accusativus	τὼ	καὶ τὰ	μάρτυρε.
Genitivus, & Dativus	τοῖν	καὶ ταῖν	μαρτύροι.

Pluralis

Nominativus	οἱ	καὶ αἱ	μάρτυρες,	testes.
Genitivus	τῶν		μαρτύρων,	testium.
Dativus	τοῖς	καὶ ταῖς	μαρτύροι,	testibus.
Accusativus	τούς	καὶ τὰς	μάρτυρας,	testes.
Vocativus	ὦ		μάρτυρες,	ὦ testes.

Singularis

Nominativus	τὸ	ἄβρ,	placenta.
Genitivus	τοῦ	ἄβρου,	placentæ.
Dativus	τῷ	ἄβρῃ,	placentæ.
Accusativus	τὸ	ἄβρ,	placentam.
Vocativus	ὦ	ἄβρ,	ὦ placenta.

Dualis

Nominativus, & Accusativus	τὼ	ἄβρε.
Genitivus, & Dativus	τοῖν	ἄβροι.

Pluralis

Pluralis

Nominativus	τὰ ἄλλα,	placentæ.
Genitivus	τῶν ἁπάντων,	placentarum
Dativus	τοῖς ἁπασιν,	placentis.
Accusativus	τὰ ἄλλα,	placentas.
Vocativus	ὦ ἄλλα,	ὦ placentæ.

Sic flectuntur, ὁ ἀρχιερεὺς, sacerdos, ἡ ζεὺς, contentio, τὸ φάντασμα, spectrum, &c.

Accusativus Singularis definit in *a*, sicuti dictum est; ut ὁ ῥήτορ, rhetor, Accusativus Singularis ὁ ῥήτορα, rhetorem.

Nomina tamen in *us*, *avis*, *ous*, quorum Genitivus in *ου* purum; habent Accusativum desinentem in *ν*, ut ὁ βότρυς uva, Genitivus τῷ βότρυ, uvæ, Accusativus τὸν βότρυ, uvam, ἡ ναῦς, navis, Accusativus τὴν ναῦν, navim; ὁ βῦς, bos, Genitivus τῷ βοδι, bovis, Accusativus τὸν βῦν, bovem. Aliquando desinunt & in *a*, τὸν βότρυα, uvam: τὴν νεά, vel νῆν, maximè apud poëtas, navim.

Vocativus est similis Nominativo; ut ὁ ῥήτορ, rhetor, Vocativus ὦ ῥήτορ, ὦ rhetor.

Excipiuntur Nominativi, quorum vocalis longa recipit brevem in Vocativo, ut ὁ τέρεν, tener, Vocativus ὦ τέρεν, ὦ tener. Quidam, formantur ablato *σ* Nominativi, ut, ὁ βῦς, bos, Vocativus ὦ βῦ, ὦ bos.

Adjectiva in *eis*, ablato *σ* suscipiunt *ν*: ὁ χαίεις, gratus, Vocativus ὦ χαίεν, & aliquando *ει*, ut ὦ χαίει, ὦ grate.

Item Nomina propria in *as*, ut ὁ Πολυδάμας, Polydamus, Vocativus ὦ Πολυδάμαν, vel etiam Πολυδάμα, ὦ Polydama.

Cætera Nomina in *as*, gravitona, ὁ μέλας, niger, Vocativus ὦ μέλαν, ὦ niger.

Acuta sequuntur regulam generalem, ὁ ἰμάς, lorum, Vocativus ὦ ἰμάς, ὦ lorum, &c. Sic participia ὁ σᾶς, stans, Vocativus ὦ σᾶς, ὦ stans, &c.

D

Dativus

Dativus Pluralis fit à Dativo Singulari, posito σ ante ι , ut $\acute{o}$ μάχης, beatus, Dativus Singularis μάχηι, beato, Dativus pluralis μάχεσσι, beatis.

Rejiciuntur Consonantes, δ , θ , ν , τ ; ut η λαμπάς, lampas, Dativus Singularis τῇ λαμπάδι, lampadi, Dativus Pluralis ταῖς λαμπάσι, lampadibus; $\acute{o}$ χ η ὄρνις, avis, Dativus Singularis ὄρνιδι, avi, Dativus Pluralis ὄρνισσι, avibus; $\acute{o}$ μέλας, niger, Dativus Singularis τῷ μέλανι, nigro, Dativus Pluralis τοῖς μέλασι, nigris; η χάρις, gratia, Dativus Singularis τῇ χάριτι, gratiæ, Dativus Pluralis ταῖς χάρισι, gratiis.

Jam verò, si, consonantibus illis sublati, superest una è vocalibus e , o , in penultimâ, tunc additur earum subjunctiva u , i , ut fiat Diphthongus; ita ex $ενη$ fit $εισι$, sicut ex $ονη$ fit $υσι$. Exempli gratiâ; Singularis Nominativus $\acute{o}$ πηδῆς, ponens, Dativus Singularis τῷ πηδῆντι, ponenti, Dativus Pluralis τοῖς πηδῆσι, ponentibus; $\acute{o}$ τύπλων, verberans, Dativus Singularis τῷ τύπλωντι, verberanti, Dativus Pluralis τοῖς τύπλοις, verberantibus.

Nomina desinentia in ξ vel ψ , addito ι , formant Dativum Pluralem; $\acute{o}$ ἄρπαξ, rapax, Dativus Pluralis τοῖς ἄρπαξι, rapacibus; $\acute{o}$ Ἄραψ, Arabs, Dativus Pluralis τοῖς Ἀραψι, Arabibus, &c.

Nomina in $ης$, quorum obliqui casus syncopen patiuntur, Dativum Pluralem habent in $ασι$, ut πατήρ, Genitivus τῷ πατρί, πατρός, patris, Dativus Pluralis τοῖς πατέρι, patribus. Ita η μήτηρ, mater, ἀνὴρ, vir, θυγάτηρ, filia, &c.

Declinationes

Nominum Contractorum quinque.

Prima est Nominum Masculinorum, Fæmininorum, & Communium in $ης$, ut $\acute{o}$ εὐσεβής, pius. η τεύχεος, triremis; $\acute{o}$ χ η ἀληθής, verus, vera: Neutrorum verò in $εις$, ut τὸ ἀληθές, verum; & in Θ , ut τὸ τεῖχος, murus, quorum omnium Genitivus definit in Θ , & per crasim $εις$, ac fermè in omnibus casibus

casibus fiunt crases ex ε, & Vocali, vel Diphthongo sequente, hoc modo. Quadruplex contractio fit ex εο in ε, εῖ in ει, εε & εα, non sequente consonâ in η; sequente verò in ει; in cæteris ε abjicitur.

Singularis

Nominativus	ὁ εὐσεβής, pius.
Genitivus	τοῦ εὐσεβεῖος, εὐσεβεῖς, pii.
Dativus	τῷ εὐσεβεῖ, εὐσεβεῖ, pio.
Accusativus	τὸν εὐσεβέα, εὐσεβῆ, pium.
Vocativus	ὦ εὐσεβεῖς, ὦ pie.

Dualis

Nom. & Acc.	τὼ εὐσεβεῖ. εὐσεβῆ.
Gen. & Dat.	τοῖν εὐσεβεῶν, εὐσεβοῖν.

Pluralis

Nominativus	οἱ εὐσεβεῖς, εὐσεβεῖς, pii.
Genitivus	τῶν εὐσεβεῶν, εὐσεβῶν, piorum.
Dativus	τοῖς εὐσεβεῖσι, piis.
Accusativus	τούς εὐσεβεῖς, εὐσεβεῖς, pios.
Vocativus	ὦ εὐσεβεῖς, εὐσεβεῖς, ὦ pii.

Singularis

Nominativus	ἡ τεῖρης, triremis.
Genitivus	τῆς τεῖρεος, τεῖρης, triremis.
Dativus	τῇ τεῖρει, τεῖρει, triremi.
Accusativus	τὴν τεῖρεα, τεῖρεν, triremem.
Vocativus	ὦ τεῖρες, ὦ triremis.

Dualis

Nom. & Acc.	ταὶ τεῖρες, τεῖρεν.
Gen. & Dat.	ταῖν τεῖρεῶν, τεῖρεῖν.

Pluralis

Nominativus	αἱ τεῖρες, τεῖρες, triremes.
Genitivus	τῶν τεῖρεων, τεῖρεων, triremium.
Dativus	ταῖς τεῖρεσι, triremibus.
Accusativus	τάς τεῖρας, τεῖρες, triremes.
Vocativus	ὦ τεῖρες, τεῖρες, ὦ triemes.

Singularis

Nominativus	ὁ καὶ ἡ ἀληθής, verus & vera.
Genitivus	τοῦ καὶ τῆς ἀληθείας, ἀληθεύς, veri & veræ.
Dativus	τῷ καὶ τῇ ἀληθείᾳ, ἀληθεῖ, vero & veræ.
Accusativus	τὴν καὶ τὴν ἀληθείαν, ἀληθεῖν, verum & veram.
Vocativus	ὦ ἀληθές, ὦ vere, & vera.

Dualis

Nom. & Acc.	τὼ καὶ τὰ ἀληθῆ, ἀληθεῖν.
Gen. & Dat.	τῶν, καὶ ταῖν ἀληθέων, ἀληθεῖν.

Pluralis

Nom.	οἱ, καὶ αἱ ἀληθεῖς, ἀληθεῖς, veri & veræ.
Gen.	τῶν ἀληθέων, ἀληθεῶν, verorum & verarum.
Dat.	τοῖς καὶ ταῖς ἀληθεῖσι, veris.
Acc.	τούς καὶ τὰς ἀληθείας, ἀληθεῖς, veros & veras.
Voc.	ὦ ἀληθεῖς, ἀληθεῖς, ὦ veri, & veræ.

Singularis

Nominativus	τὸ ἀληθές, verum.
Genitivus	τοῦ ἀληθείου, ἀληθεύς, veri.
Dativus	τῷ ἀληθείῳ, ἀληθεῖ, vero.
Accusativus	τὸ ἀληθές, verum.
Vocativus	ὦ ἀληθές, ὦ verum.

Dualis

Nominativus, & Accusativus	τὼ ἀληθῆ, ἀληθεῖν.
Genitivus, & Dativus	τῶν ἀληθέων, ἀληθεῖν.

Pluralis

Pluralis

Nominativus	τὰ ἀληθῆα, ἀληθῆ, vera.
Genitivus	τῶν ἀληθέων, ἀληθῶν, verorum.
Dativus	τοῖς ἀληθείς, veris.
Accusativus	τὰ ἀληθῆα, ἀληθῆ, vera.
Vocativus	ὦ ἀληθῆα, ἀληθῆ, ὦ vera.

Sic fleſtuntur ὁ καὶ ἡ παρῆς, denſus, denſa, τὸ παρῆς, denſum, &c.

Singularis

Nominativus	τὸ πάθος, paſſio.
Genitivus	τοῦ πάθεος, πάθεος, paſſionis.
Dativus	τῷ πάθει, πάθει, paſſioni.
Accusativus	τὸ πάθος, paſſionem.
Vocativus	ὦ πάθος, ὦ paſſio.

Dualis

Nominativus, & Accusativus	τὸ πάθει, πάθει.
Genitivus, & Dativus	τοῦν πάθεος, πάθεος.

Pluralis

Nominativus	τὰ πάθει, πάθει, paſſiones.
Genitivus	τῶν πάθεων, πάθεων, paſſionum.
Dativus	τοῖς πάθει, πάθει, paſſionibus.
Accusativus	τὰ πάθει, πάθει, paſſiones.
Vocativus	ὦ πάθει, πάθει, ὦ paſſiones.

Sic fleſtuntur τὸ ἄλγος, dolor, τὸ βάθος, profunditas, τὸ, βρέφος, infans, &c.

Secunda Declinatio

Eſt Nominum Maſculinorum, & Fœmininorum in ις, ut ὁ ὄφις, ſerpens, ἡ πόλις, civitas, & Neutrorum in ι, τὸ σῖνιπ, ſinapi. Contraſtiones Dativi Singularis ιι in ι: Pluralis Nominativi ιες in ις; Accuſativi ſimiliter ιας in ις; reliqui caſus ſine contraſtione.

Illius

Illius Declinationis Genitivus jonicus desinit in εϑ, fitque crasis primæ Declinationis τῷ ὄφει, serpentis; Dativus τῷ ὄφει, ὄφει, serpenti. Dualis τὼ ὄφεις, ὄφει; Pluralis Nominativus οἱ ὄφεις, ὄφεις, serpentes; Accusativus verò τοὺς ὄφεις, ὄφεις, serpentes.

Vocativus formatur à Nominativo abjecto σ; Nominativus ὁ ὄφεις, serpens, Vocativus ὦ ὄφι, ὦ serpens; alii autem casus non contrahuntur.

Atticus Genitivus Singularis in εως, τῷ ὄφει, serpentis; Dualis εων, τοῖν ὄφει; Pluralis εων, ὄφει, accentu semper in antepenultimâ.

Singularis

Nominativus	ὁ ὄφεις, serpens.
Genitivus	τῷ ὄφει, ὄφει, καὶ ὄφει, serpentis.
Dativus	τῷ ὄφει, ὄφει, καὶ ὄφει, ὄφει, serpenti.
Accusativus	τὸν ὄφιν, serpentem.
Vocativus	ὦ ὄφι, ὦ serpens.

Dualis

Nom. & Acc. τὼ ὄφεις, ὄφει, καὶ ὄφεις, ὄφει.
Gen. & Dat. τοῖν ὄφει, ὄφει, καὶ ὄφει.

Pluralis.

Nom. οἱ ὄφεις, ὄφεις, καὶ ὄφεις, ὄφεις, serpentes.
Gen. τῷ ὄφει, ὄφει, καὶ ὄφει, serpentium.
Dat. τοῖς ὄφει, καὶ ὄφει, serpentibus.
Acc. τοὺς ὄφεις, ὄφεις, καὶ ὄφεις, ὄφεις, serpentes.
Voc. ὦ ὄφεις, ὄφεις, καὶ ὄφεις, ὄφεις, ὦ serpentes.

Singularis

Nominativus	ἡ πόλις, urbs.
Genitivus	τῇ πόλει, πόλει, καὶ πόλει, urbis.
Dativus	τῇ πόλει, πόλει, καὶ πόλει, πόλει, urbi.
Accusativus	τὴν πόλιν, urbem.
Vocativus	ὦ πόλι, ὦ urbs.

Dualis

Dualis

Nom. & Acc. τὰ πόλις, πόλις, καὶ πόλις, πόλις.
 Gen. & Dat. ταῖν πολίων, πολέων, καὶ πόλεων.

Pluralis

Nom. αἱ πόλεις, πόλις, καὶ πόλεις, πόλις, urbes.
 Gen. τῶν πολίων, πολέων καὶ πόλεων, urbium.
 Dat. ταῖς πόλιν, καὶ πόλιν, urbibus.
 Acc. τὰς πόλιν, πόλις, καὶ πόλιν, πόλις, urbes.
 Voc. ὦ πόλιν, πόλις, καὶ πόλιν, πόλις, ὦ urbes.

Sic fleſtuntur ἡ βάσις, ambulatio, ἡ βάσις,
 fulcimentum, ἡ βόσις, cibus, &c.

Singularis

Nom. τὸ σίνηπι, ſinapis.
 Gen. τῆς σινήπι, σινήπι, καὶ σινήπι, ſinapis.
 Dat. τῷ σινήπι, σίνηπι, καὶ σινήπι, σινήπι, ſinapi.
 Acc. τὸ σίνηπι, ſinapim.
 Voc. ὦ σίνηπι, ὦ ſinapis.

Dualis

N. & A. τὸ σινήπι, σινήπι, καὶ σινήπι, σινήπι.
 G. & D. τοῖν σινηπίων, καὶ σινηπίων, σινήπιων.

Pluralis

Nom. τὰ σινήπια, σινήπι, καὶ σινήπια, σινήπι, ſinapes.
 Gen. τῶν σινηπίων, σινηπίων, καὶ σινήπιων, ſinapium.
 Dat. τοῖς σινήπιν, καὶ σινήπιν, ſinapibus.
 Acc. τὰ σινήπια, σινήπι, καὶ σινήπια, σινήπι, ſinapes.
 Voc. ὦ σινήπια, σινήπι, καὶ σινήπια, σινήπι, ὦ ſinapes.

Sic fleſtuntur, τὸ κόμμι, gummi, τὸ κιννάβαρι,
 cinnabari, τὸ πέπερι, piper, &c.

Tertia Declinatio

Est Nominum Masculinorum, in *eus*, ut ὁ νομὲς, pastor. Genitivus communis in *ε*ϑ, sed Atticus, quo utendum est, in *ews*, τῷ νομέως, pastoris. Omnes casus per *ε* inflectuntur: unde in iisdem casibus, & eodem modo fit crasis Attica, quæ in secundâ Declinatione.

Singularis

Nominativus	ὁ νομὲς, pastor.
Genitivus	τῷ νομέϑ, καὶ νομέως, pastoris.
Dativus	τῷ νομέϊ, νομέϊ, pastori.
Accusativus	τὸν νομέα, pastorem.
Vocativus	ὦ νομεῦ, ὦ pastor.

Dualis

Nom. & Acc.	τὼ νομέε, νομή, parum usit.
Gen. & Dat.	τοῖν νομέοιν.

Pluralis

Nominativus	οἱ νομέες, νομέϊς, pastores.
Genitivus	τῶν νομέων, pastorum.
Dativus	τοῖς νομεῦσι, pastoribus.
Accusativus	τοὺς νομέας, νομέϊς, pastores.
Vocativus	ὦ νομέες, νομέϊς, ὦ pastores.

Sic flectuntur ὁ φαρμακὸς veneficus, ὁ γονεὺς, parens, ὁ βασιλεὺς, rex, &c.

Quarta Declinatio

Est Nominum Fœmininorum, in *ω*, ut ἡ μορμὼ, larva, & in *ως*, ut ἡ αἰδὼς, pudor; quorum Genitivus *οος*, contrahitur in *ε*ς, Dativus *οῖ*, *οῖ*, Accusativus *όα*, *ῶ*, Vocativus *οῖ*. Dualia & Pluralia sequuntur tertiam simplicium Declinationem, nec omnino contrahuntur.

Singularis

Singularis

Nominativus	ἡ μормά, larva.
Genitivus	τῆ μормόου, μормῆς, larvæ.
Dativus	τῇ μормοῖ, μормοῖ, larvæ.
Accusativus	τὴ μормόα, μормῶ, larvam.
Vocativus	ὦ μормά, ὦ larva.

Dualis

Nominativus, & Accusativus	τὴ μормά.
Genitivus, & Dativus	ταῖν μормοῖν.

Pluralis

Nominativus	αἱ μормαι, larvæ.
Genitivus	τῶν μормῶν, larvarum.
Dativus	ταῖς μормοῖς, larvis.
Accusativus	τὰς μормοὺς, larvas.
Vocativus	ὦ μормαι, ὦ larvæ.

Singularis.

Nominativus	ἡ αἰδὺς, pudor.
Genitivus	τῆ αἰδού, αἰδῆς, pudoris.
Dativus	τῇ αἰδοῖ, αἰδοῖ, pudori.
Accusativus	τὴν αἰδόα, αἰδῶ, pudorem.
Vocativus	ὦ αἰδοῖ, ὦ pudor.

Dualis

Nominativus, & Accusativus	τὴν αἰδῶ.
Genitivus, & Dativus	ταῖν αἰδού.

Pluralis

Nominativus	αἱ αἰδοῖ, pudores.
Genitivus	τῶν αἰδού, pudorum.
Dativus	ταῖς αἰδοῖς, pudoribus.
Accusativus	τὰς αἰδοὺς, pudores.
Vocativus	ὦ αἰδοῖ, ὦ pudores.

Sic flectuntur, ἢ φειδῶ, parsimonia, &c.

Quinta Declinatio.

Continet Neutra Nomina in α purum, & in εε. Genitivus communis ατος, Ionicus verò, sublato τ, in αθ, ex quo fit crasis Attica in ως.

Singularis

Nominativus	τὸ κρέας, caro.
Genitivus	τῆ κρέατος, κρέαθ, κρέως, carnis.
Dativus	τῷ κρέατι, κρέαϊ, κρέα, carni.
Accusativus	τὸ κρέας, carnem.
Vocativus	ὦ κρέας, ὦ caro.

Dualis

Nominativus & Acc.	τὸ κρέατι, κρέαε, κρέα.
Genitivus & Dativus	τοῖν κρέατοι, κρέαοιν, κρέων.

Pluralis

Nominativus	τὰ κρέατα, κρέαα, κρέα, carnes.
Genitivus	τῶν κρέατων, κρέαων, κρεῶν, carniū.
Dativus	τοῖς κρέασι, carnibus.
Accusativus	τὰ κρέατα, κρέαα, κρέα, carnes.
Vocativus	ὦ κρέατα, κρέαα, κρέα, ὦ carnes.

Sic flectuntur τὸ κίεξ, cornu, τὸ μέγε, munus, τὸ γῆγε, senectus, &c.

Gradus Comparationis.

Comparativus gradus formatur à positivi recto, mutato σ in πρεσ, pro Masculino, πρεσ, pro Fœminino, & πρεν pro Neutro genere; ut πρεός, dulcis, πρεότες, πρεότες, dulcior, & πρεότεν, dulcius.

Superlativus pariter à recto formatur, mutato σ in τωτς, τωτη, τωτν, ut τωαός, dulkis, Superlativus

lativus *πραδότερος*, dulcissimus, *πραδότερα*, dulcissima, *πραδότερον*, dulcissimum.

Desinentia in *Θ*, quorum penultima longa est vel naturâ, vel positione, habent quidem in comparativo *ότερος*, *ότερα*, *ότερον*, & in Superlativo *οτατος*, *οτατη*, *οτατον*, per *ο*, ut *πραδς*, dulcis, *πραδότερος*, dulcior, *πραδότατος*, dulcissimus : in *Θ* verò, quorum brevis est penultima, habent *ωτερος*, & *ωτατος*, per *ω* ; ut *ἅγιος*, sanctus, *ἁγιώτερος*, sanctior, *ἁγιώτατος*, sanctissimus.

In *οΘ*, habent *υστερΘ*, & *υσατΘ* ; ut *ἀπλόοΘ*, simplex, *ἀπλύστερΘ*, simplicior, *ἀπλύσατΘ*, simplicissimus.

In *αι* habent *αντερΘ*, & *αντατΘ* ; ut *μείλας*, niger, *μελάντερΘ*, nigrior, *μελάντατΘ*, nigerrimus.

In *ει* habent *εστερΘ*, & *εσατΘ* ; ut *χαίειν*, gratiofus, *χαείστερΘ*, gratiofior, *χαείσατΘ*, gratiofissimus.

In *ων* habent *ωνεστερΘ*, & *ωνεσατΘ* ; ut *σώφρων*, modestus, *σωφρωνέστερΘ*, modestior, *σωφρωνέσατΘ*, modestissimus.

In *ης* habent *εστερΘ*, & *εσατΘ* ; ut *εὐσεβής*, pius, *εὐσεβέστερΘ*, pientior, *εὐσεβέσατΘ*, pientissimus.

Irregulariter formantur Comparativus gradus in *ων*, & Superlativus in *ισος* ; ut *καλδς*, pulcher, *καλλίων*, pulchrior, *καλλισΘ*, pulcherimus ; *αἰχρδς*, turpis, *αἰχρίων*, turpior, *αἰχρισΘ*, turpissimus : in iis *ρ* demitur ; *ἐχθρδς*, inimicus, *ἐχθρίων*, inimicior, *ἐχθρεισΘ*, inimicissimus ; *ῥαδιΘ*, facilis, *ῥαίων*, faciliior, *ῥαίςΘ*, facillimus, & per contractionem, *ῥάων*, faciliior, *ῥᾶςΘ*, facillimus.

Gradus comparationis maximè irregulares quatuor ; *ἀγαθδς*, bonus, *κελτίων*, melior, *βέλπςΘ*, optimus ; vel *κρείων*, *κράπςΘ*, vel *ἀροίων*, *ἄειςΘ*, vel *λόϊων*, *λῶςΘ*. *Καχός*, malus, *καχίων*, pejor, *καχισΘ*, pessimus, vel *καίρων*, *κρείων*, *χέειςΘ*, & *κακώτερος*.

Μέγας, magnus, μέζων, major, μέγιστος, maximus. Ἐλαχὺς, parvus, ἐλαττων, minor, ἐλαχίστος, minimus. Πολύς, multus, πλείων, plus, πλείς ; plurimus.

De Numeris.

Numeri Cardinales cæterorum basis & fundamentum, εἷς, unus, δύο, duo, τρεῖς, tres, &c.

Ordinales, qui ordinem in rerum dispositione, assignant, ut πρῶτος, primus, δεύτερος, secundus, &c.

Quatuor priora numerorum nomina sic flectuntur.

Singularis

Nom.	εἷς, unus,	{ μία, una,	{ ἓν, unum.
Gen.	ἑνός,	{ μιᾶς,	{ ἐνός, unius.
Dat.	ἐνὶ,	{ μιᾷ,	{ ἐνὶ, uni.
Acc.	ἑνὸν unum,	μίαν, unam,	ἐν, unum.

Dualis

N. & A. δύο, duo ; atticè, δύω, duo.

G. & D. δυνόν, duorum, δυνόν, duarum, δυόν, duorum.

Pluralis

Nom.	οἱ καὶ αἱ τρεῖς,	tres, καὶ τὰ τεῖα,	tria.
Gen.	τῶν τειῶν,	trium,	} pro omni genere.
Dat.	τοῖς καὶ τῶν τεισὶ,	tribus,	
Acc.	τούς καὶ τὰς τρεῖς,	tres, καὶ τὰ τεῖα,	tria.

Item

Pluralis

Nom.	οἱ καὶ αἱ τέσσαρες, καὶ τὰ τέσσαρες, quatuor.
Gen.	τῶν τεσσάρων, trium.
Dat.	τοῖς καὶ τῶν τεσσαρσι, tribus.
Acc.	τούς καὶ τὰς τέσσαρες, καὶ τὰ τέσσαρες, quatuor.

Attici

Attici duplici α substituunt duplicem $\tau\tau$, sic proferunt, $\tau\acute{\epsilon}\tau\lambda\alpha\pi\epsilon\varsigma$, $\tau\acute{\epsilon}\tau\lambda\alpha\sigma\alpha$, quatuor, & sic in reliquis casibus.

A numero $\pi\acute{\epsilon}\nu\tau\epsilon$, quinque ad $\acute{\epsilon}\kappa\alpha\tau\acute{\omicron}\nu$, centum, numeralia nomina sunt indeclinabilia $\acute{\epsilon}\xi$, sex, $\acute{\epsilon}\pi\tau\acute{\alpha}$, septem, $\acute{\omicron}\kappa\tau\acute{\omega}$, octo, $\acute{\epsilon}\nu\eta\acute{\epsilon}\alpha$, novem, $\delta\acute{\epsilon}\kappa\alpha$, decem, &c.

De Pronominibus.

Pronomina Primitiva tria sunt, $\acute{\epsilon}\gamma\acute{\omega}$, ego, primæ personæ, $\sigma\acute{\upsilon}$, tu, secundæ, $\acute{\epsilon}\gamma\omega$, sui, tertiæ, quod caret Nominativo, sicut & sui Latinorum.

Singularis

Nominativus	$\acute{\epsilon}\gamma\acute{\omega}$,	ego.
Genitivus	$\acute{\epsilon}\mu\acute{\omicron}$, vel $\mu\acute{\omicron}$,	mei.
Dativus	$\acute{\epsilon}\mu\omicron\iota$, vel $\mu\omicron\iota$,	mibi.
Accusativus	$\acute{\epsilon}\mu\acute{\epsilon}$ vel $\mu\acute{\epsilon}$,	me.

Dualis

Nominativus & Acc.	$\nu\acute{\omega}$,	nos, duo.
Genitivus & Dativus	$\nu\acute{\omega}\nu$,	nostrum, vel nostri.

Pluralis

Nominativus	$\acute{\iota}\mu\acute{\epsilon}\iota\varsigma$,	nos.
Genitivus	$\acute{\eta}\mu\acute{\omega}\nu$,	nostrum, vel nostri.
Dativus	$\acute{\iota}\mu\acute{\iota}\nu$,	nobis.
Accusativus	$\acute{\eta}\mu\acute{\alpha}\varsigma$,	nos.

Singularis

Nominativus	$\sigma\acute{\upsilon}$,	tu.
Genitivus	$\sigma\acute{\upsilon}$,	tui.
Dativus	$\sigma\acute{\upsilon}\iota$,	tibi.
Accusativus	$\sigma\acute{\epsilon}$,	te.

Dualis

Dualis

Nominativus & Accusativus σφῶ, vos.
 Genitivus & Dativus σφῶν, vestrum.

Pluralis

Nominativus	ὑμεῖς,	vos.
Genitivus	ὑμῶν,	vestrum.
Dativus	ὑμῖν,	vobis.
Accusativus	ὑμᾶς,	vos.

Singularis

Genitivus	ἑ,	sui.
Dativus	ᾧ,	sibi.
Accusativus	ἑ,	se.

Dualis

Nominativus & Accusativus σφέ.
 Genitivus & Dativus σφίγ.

Pluralis

Nominativus	σφεῖς, ipsi, ipsæ, ipsa.
Genitivus	σφῶν, sui.
Dativus	σφίσι, sibi.
Accusativus	σφᾶς, se.

Ὀκτώ sunt pronomina possessiva ἐμὸς, ἐμὴ, ἐμὸν, meus, mea, meum; σὸς, σὴ, σὸν, tuus, tua, tuum, ὅς, ἡ, ὅν, suus, sua, suum; νῶϊτερ, νῶϊτερον, noster, a, um; σφωῖτερ, σφωῖτερον, vester, vestra, vestrum; ἡμῖτερ, ἡμῖτερον, noster, a, um; ὑμῖτερ, ὑμῖτερον, vester, a, um; σφέτερ, σφέτερον, suus, sua, suum.

Unde

Unde nationalia duo ἡμεδαπός, ἡμεδαπή, ἡμεδαπόν, hic, hæc, hoc, nostras; cujus interrogativum, ποδαπός, ποδαπή, ποδαπόν, hic, hæc, hoc, cujas; ἀλλοδαπός, ἀλλοδαπή, ἀλλόδαπον, alienigena.

Pronominum illorum Masculina, & Neutra sequuntur tertiam simplicium Declinationem, Feminina verò secundam.

Duo sunt demonstrativa pronomina ἐγώ, hic, ἐκεῖνος, ille.

Singularis

Nominativus ἐγώ, αὐτή, τὸ, hic, hæc, hoc.
 Genitivus τέτ, ταύτης, τέτ, hujus.
 Dativus τέτῳ, ταύτῃ, τέτῳ, huic.
 Accusativus τέτον, ταύτην, τὸ, hunc, hanc, hoc.

Dualis

Nominativus & Acc. τέτῳ, ταύτα, τέτῳ.
 Genitivus & Dativus τέτοι, ταύται, τέτοι.

Pluralis

Nominativus ἐτοί, αὐταί, ταῦτα, hi, hæ, hæc.
 Genitivus τέτων, horum, harum, horum.
 Dativus τέτοις, ταύταις, τέτοις, his.
 Accusativus τέτεις, ταύτας, ταῦτα, hos, has, hæc.

Singularis

Nominativus ἐκεῖνος, ἐκεῖνη, ἐκεῖνο, ille, illa, illud.
 Genitivus ἐκεῖνος, ἐκεῖνης, ἐκεῖνο, illius.
 Dativus ἐκεῖνῳ, ἐκεῖνῃ, ἐκεῖνῳ, illi.
 Accusativus ἐκεῖνον, ἐκεῖνην, ἐκεῖνο, illum, illam, (illud).

Dualis

Nominativus & Acc. ἐκεῖνῳ, ἐκεῖνῃ, ἐκεῖνῳ.
 Genitivus & Dativus ἐκεῖνοισι, ἐκεῖνοισι, ἐκεῖνοισι.

Pluralis

Pluralis

Nom. ἐμῆνοι, ἐμῆναι, ἐμῆνα, illi, illæ, illa.
 Gen. ἐμῆνων, illorum, illarum, illorum.
 Dat. ἐμῆνοις, ἐμῆναις, ἐμῆνοις, illis.
 Acc. ἐμῆνους, ἐμῆνας, ἐμῆνα, illos, illas, illa.

Composita tria ἐμῶντῃ, ἐμῶντῃς, ἐμῶντῃ, mei ipsius, τῶντῃ, tu ipsius, ἐαυτῃ, sui ipsius Nominativo carent & Duali.

Indefinitum δῆνα, quidam, quædam, quoddam, sic flectitur.

Singularis

N. ὁ, ἡ, τὸ, δῆνα, & ὁ δῆς, quidam, quædam, quod.
 G. τοῦ, τῆς, τῆς, δῆνατος, καὶ δῆναι, καὶ δῆνα, cuiusdam.
 D. τῷ, τῇ, τῷ, δῆνατι, καὶ δῆνι, καὶ δῆνα, cuidam.
 A. τὸν, τὴν, τὸν, δῆνα, quemdam, quamdam, quoddam.

Τὶς, καὶ τίς, in Genitivo πινός, interrogativum est, quando accentu acuto notatur; indefinitum verò quando gravi, quintamque simplicium sequitur Declinationem. Ex illo autem pronomine & relativo ὅς, ἡ, ὅς, qui, quæ, quod, componitur ὅστις, quicumque. Utrumque sic flectitur.

Singularis

N. ὅστις, ἡπὶς, ὅπῃ, quicumq; quæcunq; quodcunq;
 G. ὅπιναι, ἡπῖναι, ὅπιναι, cuiuscunq;
 D. ὅπινι, ἡπῖνι, ὅπινι, cuicumque. (cunque.
 A. ὅπιναι, ἡπῖναι, ὅπῃ, quemcunq; quamcunq; quod-

Dualis

Nominativus & Accusativus ὅπινε.
 Genitivus & Dativus ὀπνίνοιν.

Pluralis

Pluralis

- N. ὅτινες, ἀτινες, ἀτνα, quicunq; quæcunq; quæ-
(cunque.
G. ὡντίνων, pro omni genere, quorumcunq; qua-
(rumcunq; quorumcunq.
D. ὅισις, ἀισις, ὅισις, quibuscunque.
A. ὅσιναι, ἀσιναι, ἀτνα, quoscunq; quascunq; quæ-
cunque.

Verborum Conjugationes.

In Verborum Conjugationibus Græci præcipuè habent rationem futuri & præteriti perfecti, quandoquidem hinc cætera pendent tempora.

Præteritum perfectum vocatur *παρρηκίμενθ*, futurum *μέλλων*, quæ Grammatici notant literis π, & μ.

Tempora novem, Præsens, Imperfectum, Perfectum, Plusquam perfectum, Aoristus primus, Aoristus secundus, Futurum primum, Futurum secundum, & paulopost Futurum: at non omnes modi tot habent tempora, ut innuent Singularum in quolibet modo *παρρηκίματα*.

Numeri tres, ut in Nominibus, Singularis, Dualis, & Pluralis, voces tres, activa, passiva, & media: at sicut passiva vox in quam plurimis verbis flecti non potest sine auxilio verbi Substantivi *εἰμί*, sum, idcirco apponendum primo loco videtur.

Verbi Substantivi,

Ἐγώ, Sum,

Indicativus Præsens.

Singularis *εἰμί*, sum, εἶς, vel εἷ, es, ἐστὶ, est.

Dualis *εἶσθι*, *εἶσθι*.

Pluralis *εἰσμεν*, fumus, ἐστέ, estis, *εἰσιν*, sunt.

F

Impero.

Imperfectum.

Singularis	ἦν, eram, ἦς, eras, ἦ, vel ἦν, erat.
Dualis	ἦτον, ἦτην.
Pluralis	ἦμεν, eramus, ἦτε, eratis, ἦσαν, erant.

Imperativi Præsens.

Singularis	ἴδι, vel ἔστο, es, ἔστω, esto.
Dualis	ἔσδν, ἔσόν.
Pluralis	ἔστε, estote, ἔστωσαν, sunt.

Optativi Imperfectum.

Singularis	εἶνν, essem, εἶνς, esses, εἶν, esset.
Dualis	εἶντον, εἶντην.
Pluralis	εἶνμεν, essemus, εἶντε, essetis, εἶνσαν, essent.

Subjunctivi Præsens.

Singularis	ᾗ, sim, ᾗς, sis, ᾗ, sit.
Dualis	ᾗτον, ᾗτην.
Pluralis	ᾗμεν, simus, ᾗτε, sitis, ᾗσιν, sint.

Infinitivi Præsens.

Εἶναι, esse.

Participium.

ᾧν, ὄντων, qui est.
 ἔσα, ἔσας, quæ est.
 ὄν, ὄντων, quod est.

*Vox Media.**Indicat. Imperf. vel plusquam Perfectum.*

Singularis	ἤμην, eram, ἦσθ, eras, ἦτο, erat.
Dualis	ἤμεδον, ἦσθον, ἦσθην.
Pluralis	ἤμεθα, eramus, ἦσθε, eratis, ἦντο, erant.

Futurum

Futurum.

Singularis ἔσομαι, ero, ἔσῃ, eris, ἔσεται, erit.
 Dualis ἐσόμενον, ἔσετον, ἔσεσθον.
 Pluralis ἐσόμεθα, erimus, ἔσθητε, eritis, ἔσονται, e-
 (runt.)

Imperativi Imperfectum.

Singularis ἴδω, vel ἔσῃ, sis, ἔστω, sit.
 Dualis ἔστω, ἔστων.
 Pluralis ἔσθε, estote, ἔστωσαν, funto.

Optativi Futurum.

Singularis ἐσίσμην, essem, ἔσοιο, esses, ἔσοιτο, esset.
 Dualis ἐσίσμενον, ἔσοιστον, ἐσίσθιν.
 Pluralis ἐσίσμεθα, essemus, ἔσοιθε, essetis, ἔσονται, (essent.)

Infinitivi Futurum.

ἔσεσθαι, fore, vel futurum esse.

Participium.

ἔσομαι, futurus.
 ἐσόμενος, futura.
 ἐσόμενον, futurum.

Sufficiat Linguae Graecae Candidatis verbum istud, ut ibi flectitur, memoriae commendare, cujus postea trademus suo loco omnia cum Dialectis tempora, ubi de irregularibus in *μ*. Nunc de Verbis Barytonis, sic dictis, quod gravi tono pronuntietur ultima Syllaba, λέγω, dico, λείγω, sacrifico, &c. Si quidem in omni Syllabâ, quæ non signatur accentu, intelligitur Gravis, qui ob id vocatur accentus Syllabicus.

*Verborum Barytonorum**Sex sunt Conjugationes.*

Prima Conjugatio est Verborum in βω, πω, φω, πῶ: quorum futurum in ψω, præteritum in φα.

β	λείβω,	sacrifico,	λείψω,	λείεφα.
π	τέρπω,	delecto,	τέρψω,	τέτερφα.
φ	γράφω,	scribo,	γράψω,	γέγραφα.
π	τύπῶ,	verbero,	τύψω,	τέτυφα.

Secunda in ζω, κω, χω, κτω, futurum in ξω, præteritum in χα.

γ	λέγω,	dico,	λέξω,	λέλεχα.
κ	πλέκω,	plico,	πλέξω,	πέπλεχα.
χ	τρέχω,	curro,	τρέξω,	τέτρεχα.
κτ	πῆκτω,	pario,	τέξω,	τέτεχα.

Tertia in δω, τω, θω, futurum in σω, præter. in ηχ.

δ	ᾄδω,	cano,	ᾄσω,	ᾄηχα.
τ	ἀνύπτω,	perficio,	ἀνύσω,	ἠνυηχα.
θ	πείθω,	persuadeo,	πείσω,	πέπειηχα.

Quarta in ζω, σσω, futurum in ξω, præteritum in χα, ut in secundâ Conjugatione; aut in σω, & ηχ, ut in tertiâ.

ζ	παίζω,	ludo,	πάισω,	πέπαιηχα.
σ	ὀρύσσω,	fodio,	ὀρύξω,	ὥρυχα.
ζ	φράζω,	dico,	φράσω,	πέφραηχα.
σ	πλάσσω,	fingo,	πλάσω,	πέπλαηχα.

Attici pro gemīno ω, usurpant geminum ττ, ὀρύσσω, Atticè ὀρύττω; πλάσσω, πλάττω; sicut in nominibus ut γλῶσσα, Atticè γλῶττα, lingua.

Quinta in λω, μω, νω, ρω, futurum λῶ, μῶ νῶ, ρῶ, præteritum χα.

λ	ψάλλω,	cano,	ψαλῶ,	ἔψαλχα.
μ	νέμω,	colo,	νεμῶ,	νενέμυχα.
ν	φαίνω,	ostendo,	φανῶ,	πέφαγχα.
ρ	σπείρω,	semino,	σπερῶ,	ἔσπαρχα.
μν	τέμνω,	scindo,	τεμῶ,	τετέμυχα.

Liquidæ λ, μ, ν, ρ dicuntur immutabiles, quod in futuro non mutantur, sed permaneant, ut in præsentī.

In hac Conjugatione ultima futuri circumfle-
ctitur, penultima verò corripitur, abjiciendo
alteram immutabilem, ut ψάλλω, cano, futurum
ψαλῶ, canam; aut vocalem subjunctivam, σπείρω,
semino, futurum σπερῶ, feminabo, φαίνω, ostendo,
futurum φανῶ, ostendam; aut breviando ancipi-
tem, κρίνω, judico, futurum κρινῶ, judicabo.

Sexta in ω purum, hoc est præcedente vocali, aut
Diphthongo; futurum σω, præteritum χα.

α	γλάω,	rideo,	γλάσω,	γγέλαχα.
ε	τελέω,	finio,	τελέσω,	τετέλεχα.
ι	πιδέω,	honoro,	πιμήσω,	τεπίμυχα.
ο	ὀμῶω,	juro,	ὀμῶσω,	ῶμοχα.
υ	δύω,	mergo,	δύσω,	δίδυχα.
ω	ῥώω,	roboro,	ῥώσω,	ῥῥώχα.
αι	παίω,	ferio,	παίσω,	πέπαιχα.
αυ	ψάυω,	attingo,	ψάυσω,	ἔψαυχα.
ει	σείω,	agito,	σείσω,	σεσειχα.
ευ	ἱππέωω,	equito,	ἱππέυσω,	ἱππευχα.
οι	οἶω,	puto,	οἶσω,	ὄχα.
ου	κρέω,	pulso,	κρέσω,	κίκρυχα.
υι	ὀπνίω,	ineo,	ὀπνίσω,	ὀπνυχα.

Litera

Litera verò, per quam conjugationem formamus, aut tempora, nominatur *ῥαμμα ῥαγκηίσικον*, hoc est figurativa litera; ut *ῥαγκηίσικον* primæ conjugationis est una ex mutis β, π, φ; secundæ γ, κ, χ, &c.

Verbi Activi

Indicativi Præsens

Singularis *τύπῳ*, verbero, *τύπεις, τύπῃ*.
 Dualis *τύπτετον, τύπτετον*.
 Pluralis *τύπομεν, verberamus, τύπτετε, τύπτεσι*.

Prima pluralis in *μεν* excludit primam Dualem; secunda & tertia Dualis sunt pares, quando tertia Pluralis exit in *ι*, alioqui impares.

Imperfectum.

Singularis *ἔτυπον*, verberabam, *ἔτυπες, ἔτυπῃ*.
 Dualis *ἔτύπτετον, ἔτυπτετην*.
 Pluralis *ἐτύπομεν, verberabamus, ἐτύπτετε, ἔτυπον*.

De Augmento.

Verbum à Consonante inceptum assumit ε in principio imperfecti, quod est augmentum syllabicum, crescente videlicet numero Syllabarum: *τύπῳ*, verbero, *ἔτυπον*, verberabam.

Temporale augmentum est eorum, quæ incipiunt à vocali, aut Diphthongo mutabili, quoties vocalis anceps, aut brevis, quæ unum habet tempus, mutatur in longam, quæ duo continet tempora.

Vocalium aut Diphthongorum quædam mutabiles, quod mutantur in præteritis, quædam immutabiles.

Vocales

Vocales Mutabiles.

α	in η	ἀνύω,	perficio,	ἤνυον,	perficiebam.
ε	in η	ἐείζω,	contendo,	ἤειζον,	contendebam.
ο	in ω	ὀπάζω,	præbeo,	ὤπαζον,	præbetam.

Vocales Immutabiles.

η	ἡρέω,	resono,	ἤχεον,	resonabam.
ι	ἰξεύω,	aucupor,	ἰξέυον,	aucupabar.
υ	ύζειζω,	insolesco,	ύζειζον,	insolescebam.
ω	ώδω,	impello,	ώδον,	impellebam.

Diphthongi Mutabiles.

αι	in η	αἶρω,	tollo,	ἤρον,	tollebam.
ου	in ηυ	αὐλίζω,	in aulâ sum,	ἤυλιζον,	in aulâ ver- (fabar.
οι	in ω	οἰκίζω,	habito,	ὤκιζον,	habitabam.

Diphthongi Immutabiles.

ει	εἰσάζω,	assimilo,	εἰσάζον,	assimilabam.
ευ	εὐθύνω,	dirigo,	εὐθύνον,	dirigebam.
υι	εὐτάζω,	vulnero,	εὐτάζον,	vulnerabam.

Præpositiones in compositis verbis, præfixæ vocalibus, propriam vocalem ultimam abjiciunt, tam in præsentî, quam in præterito, παρρηύω, perperam audio, ex πωρ, & ἀκέω, imperfectum παρήκων, perperam audiebam, παραμένω, permaneo, imperfectum παρήμενον, permanebam, &c.

Excipe πειρ & προδ; Πειρέχω, occupo, imperfectum πειρέχον, occupabam, προάγω, produco, imperfectum προήγον, producebam.

Quod si verbum incipiat ab aspiratâ vocali, præpositio mutabit suam tenuem in aspiratam, ut ex præpositione κατὰ, & ἀπτομαι, fit κατὰπτομαι, attingo,

attingo, mutato τ in θ; ita ex ἀπὸ & αἰρέω, fit ἀραιρέω, eligo, &c.

Litera ρ propter Syllabicum augmentum geminatur, εἰπῶ, projicio, imperfectum ἔρριπτον, projiciebam; ρ posterius aspiratur, prius lenem habet spiritum.

Perfectum.

Sing. τέτυφα, verberavi, τέτυφαι, τέτυφε.
Dual. τετύφατον, τετύφατον.
Plur. τετύφαμεν, verberavimus, τετύφατε, τετύφασι.

Ultima Syllaba præteriti quæ sit in Singulis conjugationibus ante dictum est.

Quod ad primam attinet; si verbum incipiat à vocali aut Diphthongo, idem initium perfecti & imperfecti;

ἀνύω,	perficio,	ἤνυσον,	ἤνυκα.
αἶρω,	tollo,	ἤρον,	ἤρκα.
ὑβρίζω,	contendo,	ὑβρίζον,	ὑβρίκα.
εἰκάζω,	assimilo,	εἰκάζον,	εἰκάκα.

Idipsum fit in verbis inchoatis à Consonante, si modò ε augmentum Syllabicum fuerit positione longum, nempe ante duas Consonantes, aut duplicem ζ, ξ, ψ: ut

σπινδάζω,	ferio ago,	ἐσπένδαζον,	ἐσπένδακα.
ζέω,	scateo,	ἐζέον,	ἐζεκα.
ξέω,	rado,	ἐξέον,	ἐξεκα.
ψάλλω,	cano,	ἐψάλλον,	ἐψαλκα.

Nam si ε sit breve aut anceps, jam in præterito perfecto repetitur prima Consonans præsentis hoc modo.

πύπλω,

τόπω,	verbero,	ἔπληον,	τέπφα.
γράφω,	scribo,	ἔγραφον,	ἔγραφα.
κρίνω,	judico,	ἔκρινον,	κέκρικα.
κλίνω,	inclino,	ἔκλινον,	κέκλιχα.

Ancipitem hic dico, five communem vocalem, quam sequitur muta cum liquidâ; ἔγραφον, ἔκρινον, ἔκλινον, inclina-
bam.

Quæ ab aspiratis incipiunt, pro repetendis aspi-
ratis, substituunt tenues, ut

θαυμάζω,	admiror,	ἐθαύμαζον,	τεθαύμακα.
φύρω,	misceo,	ἔφουρον,	πέφουκα.
χορτάζω,	saturo,	ἐχόρταζον,	κέχρητακα.

Penultima præteriti & futuri eadem; πύω, verberabo, τέπφα, verberavi, λείξω, legam, λέ-
λεχα, legi. At Dissyllaba quintæ Conjugationis e penultimam futuri mutant in α, σῶλλω, mitto, futurum σελῶ, mittam, præteritum ἔσαλλα, misi; σπείρω, semino, σπερῶ, feminabo, ἔσπαρκα, semi-
navi. Immutabiles λ, & ρ manent in præterito ut in futuro, ψάλλω, cano, ψαλῶ, canam, ἔψαλλα, can-
tavi; σπείρω, semino, σπερῶ, feminabo, ἔσπαρκα, feminavi: μ servatur quidem, sed adsciscitur η: ut νέμω, pascō, νέμῶ, pascam, νενέμηκα, pavi: δέμω, ædifico, δέμῶ, ædificabo, δεδέμηκα, ædificavi.

ν vertitur in γ, φαίνω, ostendo, φανῶ, osten-
dam, πέφαγκα, ostendi; semper enim ν ante γ,
κ, ξ, χ, migrat in γ.

Dissyllaba in ενω, ινω, υνω, abjiciunt ν, κτείνω, occido, κτενῶ, occidam, ἐκταχα, occidi; κρίνω, ju-
dico, κρινῶ judicabo, κέκριχα, judicavi; θύνω, mactō, θυνῶ, mactabo, τέθυχα, mactavi.

Plusquamperfectum.

- S. ἐτετύφειν, verberaveram, ἐτετύφεις, ἐτετύφει.
 D. ἐτετύφετον, ἐτετυφέτην.
 P. ἐτετύφεμεν, verberaveramus, ἐτετύφετε, ἐτετύφεισαν.

A perfecto deducitur, converso α in εν, τύτωα, verberavi, ἐτετύφειν, verberaveram. In fronte sumitur ε, si perfectum incipit à consonante; alioqui idem principium perfecti, & plusquamperfecti; ἤνυχα, perfeci, ἤνυχαιν, perfeceram, ab ἀνύω, perficio.

Est Græcis tempus quoddam præteritum, quod appellatur χρόνος ἄοριστος, tempus indefinitum; incerta enim est significatio, paulò ne ante res præterierit, an multò post; suntque aoristi duo.

Aoristus primus.

- Sing. ἐτύφα, verberavi, ἐτύφας, ἐτύφε.
 Dual. ἐτύφατον, ἐτυφάτην.
 Plur. ἐτύφαμεν, verberavimus, ἐτύφατε, ἐτυφαι.

Formatur à futuro, mutato ω in α, & addito augmento, seu temporali, seu syllabico, τύπω, verbero, τύφω, verberabo, ἐτύφα, verberavi; ἀνύω, perficio, ἀνύωα, perficiam, ἤνυσαι, perfeci.

Augmentum utriusque aoristi idem est cum imperfecto: ἀνύω, perficio, ἤνυσον, perficiebam, ἤνυσαι, perfeci; τύπω, verbero, ἐτύπων, verberabam, ἐτύφα, verberavi.

Penultima eadem quæ in futuro, ac semper naturâ, aut positione longa ut παίω, ferio, παίωα, feriam, ἐπαίωα, ferii.

Quod si futuri penultima corripitur, ut in quintâ Conjugatione, producendæ erunt vocales hoc pacto. Si α penultima futuri extra Diphthongum sit in præsentī, migrabit in η; veniens

ens autem ex αι, Atticè quidem vertetur in η, communiter verò manebit; sed longum in aoristo, cum breve sit in futuro.

α, α, η, φαλλω, cano, φαλω, ἔφαλα. { Atticè.
αι, α, η, μαινώ, polluo, μανῶ, ἐμίνα. { commu-
(niter.

Si penultima sit ε, advocatur ι, ut fiat Diphthongus ει.

ει, ε, ει, σπείρω, semino, σπερῶ, ἔσπειρα.
ε, ε, ει, σέλλω, mitto, σελῶ, ἔσειλα.

At ι, & υ breves in futuro producuntur in hoc aoristo.

κρίνω, iudico, κρινῶ, ἔκρινα.
ἔτρινω, incito, ὀτρινῶ, ὤτρυνα.

Aoristus secundus.

Sing. ἔτυπον, verberavi, ἔτυπες, ἔτυπε.

Dual. ἐτύπετον, ἐτύπετην.

Plur. ἐτύπομεν, verberavimus, ἐτύπτε, ἐτυπον.

Augmentum ut in aoristo primo, ἐτυ-α, verberavi, ἔτυπον, verberavi.

Penultima brevis ac fermè una ex ancipitibus, α, ι, υ; proinde vocales præsentis ita mutantur.

η,	in α,	λήβω,	capio,	ἔλαβον,	cepi.
ω,	in α,	τρώω,	comedo,	ἔτρωγον,	comedi.
αι,	in α,	χαίω,	uro,	ἔκαον,	ussi.
ου,	in α,	παύω,	finio,	ἔπαον,	finivi.
ου,	in ο,	ἀκέω,	audio,	ἤκουον,	audiyi.
ευ,	in υ,	φεύγω,	fugio,	ἔφουγον,	fugi.
ε,	in α,	δέρω,	excorio,	ἔδασον,	excoriavi.
ει,	in ι,	λείπω,	linquo,	ἔλιπον,	liqui.

Disyllaba, quintæ conjugationis, pro ei capi-
unt α, σπαίρω, semino, ἐσπαρον, seminavi; tris-
syllaba perdunt ι, ὀφείλω, debeo, ὄφελον, debui.

Figurativa eadem quæ præsentis, λήζω, capio,
ἐλαβον, cepi; τύπῳ, verbero, ἐτύπον, verberavi.
Nam in verbis incipientibus à πῳ, κῳ, μῳ,
prior litera est figurativa.

In quartâ verò conjugatione futurum ξω, for-
mativam habet γ, ὀρύσσω, fodio, ὀρύξω, fodiam,
ὠρυγον, fodi: ubi autem futurum in σω, erit figu-
rativa δ, φράζω, dico futurum φράσω, dicam,
aoristus secundus, ἐφράδον, dixi.

Græci duplex habent futurum.

Futurum primum.

Sing.	τύψω,	verberabo,	τύψῃς,	τύψει.
Dual.			τύψετεον,	τύψειτον.
Plur.	τύψομεν,	verberabimus,	τύψετε,	τύψοσι.

Futurum secundum.

Sing.	τυπῶ,	verberabo,	τυπῇς,	τυπῇ.
Dual.			τυπῇτον,	τυπῇτον.
Plur.	τυπῶμεν,	verberabimus,	τυπῇτε,	τυπῶσι.

Formatur ab aoristo secundo, mutato ον in ω, &
ablato augmento, vel temporali, vel syllabico;
ἐτύπον, verberavi, τυπῶ, verberabo; ἤκουον, audi-
vi, ἀκοῶ, audiam.

Ab Indicativo cæteri omnes pendent modi,
& ipsa participia, in quibus vox semper est ea-
dem Præsentis, & Imperfecti, & Plusquamper-
fecti.

Præteritum Perfectum ubique servat augmen-
tum, Aoristi verò extra Indicativum minimè.

Imperativus

Imperativi Præsens & Imperfectum.

Sing.	τύπτε, verbera, τυπῆτω, verberet.
Dual.	τύπτετον, τυπῆτετον.
Plur.	τύπτετε, verberate, τυπῆτωσαν, verberent;

Perfectum & Plusquamperfectum.

Sing.	τέτυφε, verberaveris, τετυφέτω, verberaverit.
Dual.	τέτυφετον, τετυφέτων.
Plur.	τέτυφετε, verberaveritis, τετυφέτωσαν, verbe- (raverint.

Aoristus primus.

Sing.	τύψον, } verberato tu, { τυψάτω.
Dual.	τύψατον, } τυψάτων.
Plur.	τύψατε, } τυψάτωσαν.

Aoristus secundus.

Sing.	τύπε, } verberato tu, { τυπέτω.
Dual.	τύπετον, } τυπέτων.
Plur.	τύπετε, } τυπέτωσαν.

Primam personam Imperativus non agnoscit; futurum quoque nec hic reperitur, nec in Subjunctivo; sed illius vicem subeunt aoristi.

Optativi Præsens & Imperfectum.

Sing.	τύπσοιμι, verberem, τύπῃς, τύπῃ.
Dual.	τύπσοιτον, τυπῃσίην.
Plur.	τύπσοιμεν, verberemus, τύπῃτε, τύπῃεν.

Perfectum & Plusquamperfectum.

Sing.	τέτύφοιμι, verberavisset, τετύφοις, τέτυφοι.
Dual.	τέτύφοιτον, τετύφοίτην.
Plur.	τέτύφοιμεν, verberavisset, τετύφοιτε, τε- (τύφοιεν.

Aoristus

Aoristus primus.

Sing. $\tauύψαμι$, verberaverim, $\tauύψαις$, $\tauύψας$.

Dual. τυψαιτον, τυψαιτην.

Plur. τύψαιμεν, verberaverimus, τύψαιτε, τύψαιεν.

Aoristus secundus.

Sing. τύποιμι, verberaverim, τύποις, τύποι.

Dual. τύποιτον, τυποίτην.

Plur. τύποιμεν, verberaverimus, τύποιτε, τύποιεν.

Futurum primum.

Sing. τύποιμι, verberem, τύποις, τύποι.

Dual. τύψοιτον, τυψοίτην.

Plur. τύψοιμεν, verberemus, τύψοιτε, τύψοιεν.

Futurum secundum.

Sing. τυποῖμι, verberavero, τυποῖς, τυποῖ.

Dual. τυποῖτον, τυποῖτην.

Plur. τυποῖμεν, verberaverimus, τυποῖτε, τυποῖεν.

Omnium Optativorum penultima est Diphthongus.

Secundum futurum circumflectitur, alioqui vox eadem cum secundo aoristo.

Usitatissimus apud Atticos primus aoristus
Æolicus :

Sing. τυ'ψα, verberaverim, τυ'ψαις, τυ'ψε.

Dual. τυφείατον, τυφείατην.

Plur. τυφείαμεν, verberaverimus, τυφείατε, τύψαν.

Sub-

Subjunctivi præsens, & Imperfectum.

Sing. εἰὼν τύπῳ, verberem, τύπῃς, τύπῃ.
 Dual. τύπῃσιν, τύπῃσιν.
 Plur. τύπῳμεν, verberemus, τύπῃτε, τύπῃσι.

Perfectum & Plusquamperfectum.

Sing. τετύπῳ, verberaverim, τετύπῃς, τετύπῃ.
 Dual. τετύπῃσιν, τετύπῃσιν.
 Plur. τετύπῳμεν, verberaverimus, τετύπῃτε, τετύ-
 (πῳσι.)

Aoristus primus.

Sing. τύπῳ, verberavero, τύπῃς, τύπῃ.
 Dual. τύπῃσιν, τύπῃσιν.
 Plur. τύπῳμεν, verberaverimus, τύπῃτε, τύπῃσι.

Aoristus secundus.

Sing. τύπῳ, verberavero, τύπῃς, τύπῃ.
 Dual. τύπῃσιν, τύπῃσιν.
 Plur. τύπῳμεν, verberaverimus, τύπῃτε, τύπῃσι.

Inflexioni Subjunctivorum adhibetur conjunctio εἰὼν, si; ut εἰὼν τύπῳ, si verberem. In secundâ & tertiâ singulari est » Diphthongus impropria, in duali, & plurali vocalis tantum η.

Infinitivi Præsens, & Imperfectum.

Τύπῃν, verberare.

Perfectum & Plusquamperfectum.

Τετυπέναι, verberavisse.

Aoristus primus.

Τύπῃν, verberavisse.

Aoristus

Aoristus secundus.

Τύπειν, verberavisse.

Futurum primum.

Τύψεν, verberaturum esse.

Futurum secundum.

Τυπεῖν, verberaturum esse.

Participii Præsens, & Imperfectum.

ὁ τύπων, τῷ τύπον,	qui	} verberat.
ἡ τύπῃσα, τῇ τυπύσει,	quæ	
τὸ τύπον, τῷ τόπον,	quod	

Perfectum, & Plusquamperfectum.

ὁ τετυφώς, τῷ τετυφώ,	qui	} verberavit.
ἡ τετυφῖα, τῇ τετυφύει,	quæ	
τὸ τετυφώς, τῷ τετυφώ,	quod	

Aoristus primus.

ὁ τύψας, τῷ τύψαντος,	qui	} verberavit.
ἡ τύψασα, τῇ τυψάσης,	quæ	
τὸ τύψαν, τῷ τύψαντος,	quod	

Aoristus secundus.

ὁ τυπών, τῷ τυπώντος,	qui	} verberavit.
ἡ τυπῶσα, τῇ τυπώσης,	quæ	
τὸ τυπὼν, τῷ τυπώ,	quod	

Futurum primum.

ὁ τύψων, τῷ τύψον,	verberaturus.
ἡ τύψουσα, τῇ τυψύσης,	verberatura.
τὸ τύπον, τῷ τύπον,	verberaturum.

Futurum

Futurum secundum.

ὁ τυπών,	τὸ τυπῶν Θ,	verberaturus.
ἡ τυπῶσα,	τὴ τυπῶσα,	verberatura.
τὸ τυπῶν,	τῷ τυπῶν Θ,	verberaturum.

Omne tempus habet suum participium, τυπῶν, verberans, qui verberat, vel verberabat; τετυπῶς, qui verberavit, aut verberaverat. Sic Aoristi τυπῶς, ac τυπῶν, qui verberavit; & futura τυπῶν, ac τυπῶν, verberaturus.

Aoristus secundus acuitur τυπῶν, τυπῶν|Θ, qui verberavit.

Secundum futurum Circumflectitur, τυπῶν, τυπῶν|Θ, verberaturus, vel qui verberabit.

Participia Masculina, & Neutra pertinent ad quintam nominum Declinationem, Fœminina verò ad secundam.

*Verbi Passivi**Indicativi Præsens*

Sing.	τυπῶμαι,	verberor,	τυπῶ, τυπῶται.
Dual.	τυπῶμεθον,		τυπῶμεθον, τυπῶμεθον.
Plur.	τυπῶμεθα,	verberamur,	τυπῶμεθα, τυπῶνται.

Prima persona pluralis non desinit in *μεθον*, & ideo integer habetur Dualis, in quo secunda, & tertia similes, quod tertia Pluralis exeat in *αι*.

Imperfectum.

S.	ἐτυπῶμην,	verberabar,	ἐτύπην, ἐτύπεται.
D.	ἐτυπῶμεθον,		ἐτύπμεθον, ἐτυπῶμεθον.
P.	ἐτυπῶμεθα,	verberabamur,	ἐτύπμεθα, ἐτυπῶντο.

Perfectum.

- S. *τέτυμαι*, verberatus sum, *τέτυψαι*, *τέτυπῃαι*.
 D. *τετύμεθον*, *τέτυφθεν*, *τέτυφθον*.
 P. *τετύμεθα*, verberati sumus, *τέτυφθε*, *τετυμμένοι*,
 (ἐῖσι).

Præteritum perfectum passivum formatur à præterito perfecto activo, extremâ literâ, aut syllabâ conversâ in *μαι*, & *φ* aspiratâ in mediam *ϕ*; *τέτυφα*, verberavi, *τέτυβμαι*, verberatus sum, sed ob euphoniâ dicitur *τέτυμαι*, verberatus sum.

Secunda persona præteriti passivi definit in *σαι*, actu aut potestate, nempe *ψαι*, aut *ξαι*; tertia in *ται*: in utraque *π* tenuis, *τέτυψαι*, *τέτυπῃαι*, nam *ψ* valet *πσ*.

Tertiam pluralem circumloquimur per participium præteriti temporis, & verbum Substantivum, quoties tertia singularis non definit in *ται*, purum, ut, *τέτυπῃαι*, verberatus est, *τετυμμένοι ἐῖσι*, verberati sunt.

Secundæ Conjugationis Perfectum.

- Sing. *λέλεγμαι*, dictus sum, *λέλεξαι*, *λέλεχται*.
 Dual. *λελέγμεθον*, *λέλεχθον*, *λέλεχθον*.
 Plur. *λελέγμεθα*, dicti sumus, *λέλεχθε*, *λελεγμένοι*,
 (ἐῖσι).

Eadem hic ratio literarum *γ*, *κ*, *χ*, & duplicis *ξ*, qualis in primâ Conjugatione mutarum *β*, *π*, *φ*, & duplicis *ψ*; ut à *λέγω*, dico, præteritum activum *λέλεχα*, dixi; præteritum passivum, *λέλεγμαι*, dictus sum; mutando *α* in *μαι*, & aspiratam *χ* in mediam *γ*.

In secundâ & tertiâ personâ est tenuis *κ*; *λέλεξαι*, dictus es, *λέλεχται*, dictus est; nam *ξ*, est *κσ*: Reliquarum Conjugationum *κ* migrat in *μαι*.

Tertiæ

Tertiae Conjugationis Perfectum.

- S. *πέπεισμαι*, persuasus sum, *πέπεισαι*, *πέπεισαι*.
 D. *πεπείσμεδον*, *πέπειδον*, *πέπειδον*.
 P. *πεπείσμεδα*, persuasi sumus, *πέπειδε*, *πεπείσμε-*
(νοι εἰσί.

Ante *μαι* collocandum *σ*: *πίθω* persuadeo, *πέπεικα*, persuasi, *πέπεισμαι*, persuasus sum: secunda persona *πέπεισαι*, persuasus est, per unum *σ* tantum, etiamsi in primâ fuerit *σ*, *πέπεισμαι*, persuasus sum.

Quartae Conjugationis Perfectum.

- S. *ὥρυμαι*, fossus sum, *ὥρυξαι*, *ὥρυκται*.
 D. *ὥρύμεδον*, *ὥρυχδον*, *ὥρυχδον*.
 P. *ὥρύμεδα*, fossi sumus, *ὥρυχθε*, *ὥρυγμένοι εἰσί*.

Verba, quorum präteritum activum in *χα*, ea sequuntur Conjugationem secundam, mutato *χ* in *γ*, & *α* in *μαι*: *ὥρυχα*, fodii, *ὥρυμαι*, fossus sum. Si autem präteritum activum desinit in *χα*, formatio est ut in tertiâ assumpto *σ*, ut inibi dictum est; *φράζω*, dico, *πέφραχα*, dixi, *πέφρασμαι*, dictus sum.

Quintae Conjugationis Perfectum.

Quinta Conjugatio etiam in passivo präterito servat immutabiles *λ*, & *ρ*, ut in activo; *ψάλλω*, canto, *ἔψαλχα*, cantavi, *ἔψαλμαι*, cantatus sum; *σπείρω*, semino, *ἔσπαρχα*, feminavi, *ἔσπαρμαι*, feminatus sum.

- S. *ἔψαλμαι*, cantatus sum, *ἔψαλσαι*, *ἔψαλται*.
 D. *ἔψάλμεδον*, *ἔψαλδον*, *ἔψαλδον*.
 P. *ἔψάλμεδα*, cantati sumus, *ἔψαλθε*, *ἔψαλμένοι*,
(εἰσί.

- S. ἔσπαρμαι, seminatus sum, ἔσπαρσαι, ἔσπαρται.
 D. ἐσπαρμένον, ἔσπαρδον, ἔσπαρδον.
 P. ἐσπαρμένα, feminati sumus, ἔσπαρδε, ἐσπαρμένοι,
 (ἐισί).

Finita in *μω*, aut *μνω* activum präteritum habent in *ηχα*, passivum verò in *ημαι*; *νέμω*, pascō, *νενέμηχα*, pavi, *νενέμημαι*, pascus sum, *τέμνω*, scindo, *τετέμηχα*, scidi, *τετέμημαι*, scissus sum.

- S. νενέμημαι, pascus sum, νενέμησαι, νενέμηται.
 D. νενεμήμενον, νενέμηδον, νενέμηδον.
 P. νενεμήμεθα, pasci sumus, νενέμηδε, νενέμηνται.

Sing. τετέμημαι, scissus sum, τετέμησαι, τετέμηται.
 Dual. τετεμήμενον, τετέμηδον, τετέμηδον.
 Plur. τετεμήμεθα, scissi sumus, τετέμηδε, τετέμηνται.

Secunda & tertia Dualis, ac secunda Pluralis, interserunt *σ*, quoties tertia Singularis exit in *ται* purum, *νενέμηται*, pascus est, *νενέμηδον*, *νενέμηδε*, pasci estis.

Tertiâ Singularis finitâ in *ται* purum, citra circumlocutionem fit tertia Pluralis, interponendo *ν* ante *ται*; *νενέμηται*, pascus est, *νενέμηνται*, pasci sunt.

Verba in *αινω*, activum präteritum faciunt in *γχα*; passivum, autem primæ personæ in *μαι*; *φαίνω*, ostendo, *πέφαγγα*, ostendi, *πέφαμμαι*, ostensus sum, nam in cæteris manet *ν*.

- S. πέφαμμαι, ostensus sum, πέφανται, πέφανται.
 D. πεφάμμενον, πέφανδον, πέφανδον.
 P. πεφάμμεθα, ostensi sumus, πέφανδε, πεφασμένοι,
 (ἐισί).

Dissyllaba in *νω*, *ενω*, & *υνω*, abijciunt *ν*, ut in activo, nec assumunt *σ* ante *μαι*.

Sing.

Sing. κρίμαι, judicatus sum, κρίσαι, κρίται.
 Dual. κρίμενον, κρίνον, κρίνον.
 Plur. κρίμεθα, judicati sumus, κρίνετε, κρίνται.
 A verbo κρίνω, judico.

Sing. ἔκταμαι, occisus sum, ἔκτασαι, ἔκταται.
 Dual. ἐκτάμενον, ἐκτάνον, ἐκτάνον.
 Plur. ἐκτάμεθα, occisi sumus, ἐκτανετε, ἐκτανται.
 A verbo κτείνω, occido.

Sing. τέθυμαι, mactatus sum, τέθυσαι, τέθυται.
 Dual. τέθυμενον, τέθυνον, τέθυνον.
 Plur. τέθυμεθα, mactati sumus, τέθυετε, τέθυται.

Sextæ Conjugationis Perfectum.

Nunc accipit σ, ἀκούω, audio, ἤκουα, audiui,
 ἤκουσμαι, auditus sum, nunc non accipit: τοξέω,
 vibro, τετόξευα, vibravi, τετόξευμαι, vibratus
 sum.

S. ἤκουσμαι, auditus sum, ἤκουσαι, ἤκουσαι.
 D. ἤκούσμενον, ἤκουνον, ἤκουνον.
 P. ἤκούσμεθα, auditi sumus, ἤκουετε, ἤκουσμένοι, εἶσθε.

S. τετόξευμαι, vibratus sum, τετόξευσαι, τετόξευται.
 D. τετόξέυμενον, τετόξενον, τετόξενον.
 P. τετόξέυμεθα, vibrati sumus, τετόξευετε, τετόξενται.

Plusquamperfectum.

S. ἐτέτυμην, verberatus eram, ἐτέτυπο, ἐτέτυπο.
 D. ἐτετύμενον, ἐτετύπον, ἐτετύπον.
 P. ἐτετύμεθα, verberati eramus, ἐτετύπετε, τετύμ-
 (μένοι, ἦσαν).

Plus-

Plusquamperfectum formatur à perfecto, sed mutatur *μι*, in *μιν*, addito augmento, *τέτυμμι*, verberatus sum, *ἐτετύμμην*, verberatus eram. Secunda & tertia persona Singularis mutat *αι* in *ο*; *τέτυπαι*, verberatus es, *τέτυπῃαι*, verberatus est; *ἐτέτυπο*, verberatus eras, *ἐτέτυπῃο*, verberatus erat. Tertia Pluralis exit in *ντο*, si tertia Singularis definit in *το* purum, *ἐκέκειτο*, judicatus erat, *ἐκέκειντο*, judicati erant: alioqui circumloquimur per verbum substantivum, *ἐτέτυπῃο*, verberatus erat, *τετυμμένοι*, *ἦσαν*, verberati erant.

Aoristus primus.

S. *ἐπόφθην*, verberatus fui, *ἐπόφθης*, *ἐπόφθῃ*.
 D. *ἐπόφθητον*, *ἐτυφθήτην*.
 P. *ἐτίφθήμεν*, verberati sumus, *ἐτύφθητε*, *ἐτύφθησαν*.

Aoristus primus formatur à tertiâ perfecti, mutato *αι* in *ην*, mutatis tenuibus in proprias aspiratas, & addito, ut par est, augmento, ablatâ quoque reduplicatione; *τέτυπῃαι*, verberatus est, *ἐτύφθην*, verberatus fui: *λέλεκται*, dictus est, *ἐλέχθην*, dictus sum.

Aoristus secundus.

Sing. *ἐτύπην*, verberatus fui, *ἐτύπης*, *ἐτύπῃ*.
 Dual. *ἐτύπητον*, *ἐτυπήτην*.
 Plur. *ἐτύπημεν*, verberati fuimus, *ἐτύπητε*, *ἐτύπησαν*.

Formatur ille aoristus passivus ab aoristo secundo Indicativi activi, mutato *ον* in *ην*, *ἐτυπο*, verberavi, *ἐτύπην*, verberatus fui.

Futurum primum.

Sing. *τυφθήσομαι*, verberabor, *τυφθήσῃ*, *τυφθήσεται*.
 Dual. *τυφθήσόμετον*, *τυφθήσεδον*, *τυφθήσεδον*.
 Plur. *τυφθήσόμεθα*, verberabimus, *τυφθήσεθε*, *τυφθήσονται*.

Futurum

Futurum istud primum formatur à secundâ personâ aoristi primi, addito *ομαι*, & ablato augmento, *ἐτύφθης*, verberatus es, *τυφθήσμαι*, verberabor.

Futurum secundum.

Sing. *τυπήσμαι*, verberabor, *τυπήσῃ*, *τυπήσεται*.
 Dual. *τυπήσμεθον*, *τυπήσεθον*, *τυπήσεθον*.
 Plur. *τυπήσμεθα*, verberabimus, *τυπήσεθε*, *τυπήσονται*.

Paulòpost Futurum.

S. *τετύφομαι*, mox verberabor, *τετύφῃ*, *τετύφεται*.
 D. *τετύφμεθον*, *τετύφεθον*, *τετύφεθον*.
 P. *τετύφμεθα*, mox verberabimur, *τετύφεθε*, *τετύφονται*.

Paulòpost futurum à Græcis usurpatur, quoties actio jam mox adfutura designatur. Formatur à secundâ personâ perfecti, mutato *αι* in *ομαι*, *τέτυφαι*, verberatus es, *τετύφομαι*, mox verberabor.

Imperativi Præsens & Imperfectum.

Sing. *τύπῃς*, verberare, *τυπήῃδω*.
 Dual. *τύπῃεθον*, *τύπῃεθον*.
 Plur. *τύπῃεθε*, verberemini, *τυπήῃδωσαν*.

Formaturà præsentī Imperativi actīvi, mutato *ε* in *ς*, *τύπῃς*, verbera, *τύπῃς*, verberare.

Perfectum & Plusquamperfectum.

Sing. *τέτυφο*, verberatus fueris, *τετύφθω*.
 Dual. *τέτυφθον*, *τέτυφθον*.
 Plur. *τέτυφθε*, verberati fueritis, *τετύφθωσαν*.

Secunda persona fit à secundâ plusquamperfecti, *ἐτέτυφο*, verberatus eras, *τέτυφο*, verberatus

tus fueris; tertia verò à tertiâ ejusdem temporis, migrante τὸ in τω, & reliquis tenuibus in aspiratas, ἐτέτυττο, verberatus eras, τετύφθω, verberatus fuerit, ablato utriusque augmento; ἐλέλετο, dictus erat, λελέχθω, dictus fuerit; ἐπέπεισο, persuasus erat, πεπείστω, persuasus fuerit. Quod si το sit purum assumitur σ; ἐκέκειτο, judicatus erat, κέκειστω, judicatus fuerit.

Aoristus primus.

Sing.	τύφθητι,	verberator tu,	τυφθήτω.
Dual.	τύφθητον,		τυφθήτων.
Plur.	τύφθητε,		τυφθήτωσαν.

Aoristus primus fit à tertiâ personâ aoristi primi Indicativi, addito τι, & ablato augmento; ἐτύφθη, verberatus est, τύφθητι, verberator tu.

Aoristus secundus.

Sing.	τύπητι,	verberator tu,	τυπήτω.
Dual.	τύπητον,		τυπήτων,
Plur.	τύπητε,		τυπήτωσαν.

Fit pariter, Aoristus ille secundus à tertiâ personâ aoristi secundi, addito τι, & ablato augmento, ἐτύπη, verberatus est, τύπητι, verberator tu.

Optativi Præsens & Imperfectum.

S.	τυττοίμην,	verberer,	τύττοιο, τύττοιοτο.
D.	τυττοίμεθον,		τύττοιθον, τυττοίεθον.
P.	τυττοίμεθα,	verberemur,	τύττοιθε, τύττοιντο.

Fit ab activo, mutato μι in μην; τύττοίμι, verberem, τυττοίμην, verberer.

Perfectum

Perfectum & Plusquamperfectum.

- S. *τετυμμένῳ* εἶν, verberatus essem, *τετυμμένῳ*
(εἶς, *τετυμμένῳ* εἶη.
D. *τετυμμένῳ* εἶντον, εἶήτην.
P. *τετυμμένοι*, εἶμεν, verberati essemus, *τετυμμέ-*
(*νοι*, εἶντε, *τετυμμένοι*, εἶσαν.

Aoristus primus.

- S. *τυφδεῖν*, verberatus fuerim, *τυφδεῖς*, *τυφδεῖν*.
D. *τυφδεῖν*τον, *τυφδεῖν*την.
P. *τυφδεῖμεν*, verberati fuerimus, *τυφδεῖν*τε, *τυφ-*
(*δεῖσαν*.

Aoristus ille formatur ab aoristo primo Indicativi, mutato *ην* in *ειν*, & ablato augmento, ἐτύφ-
δην, verberatus sum, *τυφδεῖν*, verberatus fuerim.

Aoristus secundus.

- Sing. *τυπεῖν*, verberatus fuerim, *τυπεῖς*, *τυπεῖν*.
Dual. *τυπεῖν*τον, *τυπεῖν*την.
Plur. *τυπεῖμεν*, verberati fuerimus, *τυπεῖν*τε, *τυπεῖν-*
(*σαν*.

Formatur à secundo aoristo Indicativi, muta-
to *ην*, in *ειν*, ἐτύπην, verberatus sum, *τυπεῖν*,
verberatus fuerim.

Futurum primum.

- Sing. *τυφθήσοιμην*, verberer, *τυφθήσῃς*, *τυφθήσῃς*.
Dual. *τυφθήσοιμεν*, *τυφθήσῃτον*, *τυφθήσῃτην*.
Plur. *τυφθήσομεθα*, verberemur, *τυφθήσῃτε*, *τυφθή-*
(*σῃντο*.

Futurum secundum.

Sing. τυπῆσίνην, verberer, τυπῆσσι, τυπῆσσιτο.
 Dual. τυπῆσσίμεδον, τυπῆσσιδον, τυπῆσσιδην.
 Plur. τυπῆσσίμεδα, verberemur, τυπῆσσιδε, τυπῆ
 (σσιντο.

A futuro secundo Indicativi, τυπῆσμαι, verberabor, τυπῆσίνην, verberer.

Paulò post Futurum.

S. τετυφείμην, mox verberer, τετύφωσι, τετύφωσιτο.
 D. τετυφείμεδον, τετύφωιδον, τετυφείδην.
 P. τετυφείμεδα, mox verberemur, τετύφωιδε, τε-
 (τύφωιντο.

A paulò post futuro Indicativi τετύφωμαι, mox verberabor, τετυφείμην, mox verberer.

Subjunctivi Præsens & Imperfectum.

Sing. τύπῶμαι, verberer, τύπῃ, τύπῃται.
 Dual. τυπῶμετον, τυπῃδον, τυπῃδον.
 Plur. τυπῶμεδα, verberemur, τύπῃδε, τύπῃνται.

A præsentis Indicativi, τύπῶμαι, verberor, τύπῶμαι, verberer, mutato ο in ω.

Perfectum & Plusquamperfectum.

S. τετυμμένῃ, ᾧ, verberatus fuerim, τετυμμένῃ
 (ῆς, τετυμμένῃ, ῆ.
 D. τετυμμένῳ, ῆτον, ῆτον.
 P. τετυμμένοι, ἔμεν, verberati fuerimus, τετυμμέ-
 (νοι ἦτε, τετυμμένοι ᾧσιν.

Et hic & in Optativo circumloquimur hoc perfectum, ut tertiam pluralem Indicativi, propter rationes superius allatas.

Aorist

Aoristus primus.

Sing. τύφθω, verberatus fuerim, τύφθῃς, τύφθῃ.
 Dual. τύφθῆτον, τυφθῆτον.
 Plur. τύφθωμεν, verberati fuerimus, τύφθητε. τύρ-
(θωσι).

Ab aoristo primo Indicativi, mutato *ην* in *ω*;
 ἐτύφθην, verberatus fui, τύφθω, verberatus fue-
 rim, ablato pro more augmento.

Aoristus secundus.

Sing. τυπῶ, verberatus fuerim, τυπῆς, τυπῇ.
 Dual. τυπῆτον, τυπῆτον.
 Plur. τυπῶμεν, verberati fuerimus, τυπῆτε, τυπῶσι.

Ab aoristo secundo pariter Indicativi, mutato
ην in *ω*, ἐτύπην, verberatus sum, τυπῶ, verbera-
 tus fuerim, ablato etiam augmento, namque ex-
 tra Indicativum nullum est augmentum neque syl-
 labicum neque temporale.

Infinitivi Præsens, & Imperfectum.

τύπῃσθαι, verberari.

A secunda persona Pluralis præsentis, τύπῃσθε,
 verberamini, τύπῃσθαι, verberari.

Perfectum & Plusquamperfectum,

τετύφθαι, verberatum esse, vel fuisse.

A secundâ personâ pluralis perfecti mutato
 ε in αι, τετύφθε, verberati estis, τετύφθαι, verbe-
 ratum esse vel fuisse, accentu in penultimâ.

Aoristus primus.

Τυφθῆναι, verberatum fuisse,

Ab aoristo primo Indicativi, addito *αι*, ἐτύφην, verberatus fui, τυφθῆναι, verberatum fuisse, ablato augmento.

Aoristus secundus.

Τυπῆναι, verberatum fuisse.

Ab aoristo secundo Indicativi, addito *αι*, & ablato augmento, ἐτύπην, verberatus fui, τυπῆναι, verberatum fuisse.

Futurum primum.

Τυφθήσεσθαι, verberatum iri.

A futuri primi secundâ personâ pluralis, mutato ε in *αι*, & ablato pro more augmento, τυφθήσεσθε, verberabimini, τυφθήσεσθαι, verberatum iri.

Futurum secundum.

Τυπήσεσθαι, verberatum iri.

A secunda personâ pluralis futuri secundi Indicativi, mutato ε in *αι*, & ablato augmento, τυπήσεσθε, verberabimini, τυπήσεσθαι, verberatum iri.

Participii Præsens.

ὁ τυπόμενος, qui	} verberatur	{ τῶ τυπόμενῳ.	
ἡ τυπόμενη, quæ			τῇ τυπόμενῃ.
τὸ τυπόμενον, quod			τῷ τυπόμενῳ.

A prima personâ præsentis Indicativi, mutato *αι*, in *εν*, pro masculino genere, *ενν* pro feminino, & *ενον* pro neutro; τύπουμαι, verberor, ὁ τυπόμενος, qui verberatur, ἡ τυπόμενη, quæ verberatur, τὸ τυπόμενον, quod verberatur, abjecto augmento.

Perfectum,

Perfectum, & Plusquamperfectum.

ὁ τετυμμένῳ, verberatus, τῷ τετυμμένῳ.
 ἡ τετυμμένη, verberata, τῇ τετυμμένῃ.
 τὸ τετυμμένον, verberatum, τῷ τετυμμένῳ.

A primâ perfecti personâ, ut supra, τέτυμαι, verberatus sum, τετυμμένῳ, verberatus, &c.

Aoristus primus.

ὁ τυφθεὶς, verberatus, τῷ τυφθέντι.
 ἡ τυφθεῖσα, verberata, τῇ τυφθείσῃ.
 τὸ τυφθέν, verberatum, τῷ τυφθέντι.

A primâ personâ aoristi primi Indicativi, mutato *ην* in *εις* pro masculino genere, *ην* in *εισα* pro fœminino, *ην* in *εν* pro neutro, ablato augmento, ἐτύφθην, verberatus fui, τυφθεὶς, verberatus, τυφθεῖσα, verberata, τυφθέν, verberatum.

Aoristus secundus.

ὁ τυπείς, verberatus, τῷ τυπέντι.
 ἡ τυπέῖσα, verberata, τῇ τυπέισῃ.
 τὸ τυπέν, verberatum, τῷ τυπέντι.

Ab aoristo secundo Indicativi, sicut aoristus primus formatur.

Futurum primum.

ὁ τυφθησόμενῳ, qui verberabitur, τῷ τυφθησομένῳ.
 ἡ τυφθησομένη, quæ verberabitur, τῇ τυφθησομένῃ.
 τὸ τυφθησόμενον, quod verberabitur, τῷ τυφθησομένῳ.

Futurum

Futurum Secundum.

ὁ τυπησόμενος, qui verberabitur, τῷ τυπησόμενῳ,
 ἡ τυπησόμενη, quæ verberabitur, τῇ τυπησόμενῃ.
 τὸ τυπησόμενον, quod verberabitur, τῷ τυπησόμενῳ.

Paulò post Futurum.

ὁ τετυφόμενος, qui mox verberabitur, τῷ τετυφόμενῳ.
 ἡ τετυφόμενη, quæ mox verberabitur, τῇ τετυφόμενῃ.
 τὸ τετυφόμενον, quod mox verberabitur, τῷ τετυφόμενῳ.

Primum & secundum futurum, & paulò post futurum formantur à primâ personâ Singularis futuri primi, & secundi, & paulò post futuri Indicativi, secundum regulam participii præsentis, & perfecti superiùs allatam.

Accentus perfecti in penultimâ, τετυμμένον, qui verberatus est, reliquorum participiorum in μένον, in antepenultimâ, τυπτόμενον, qui verberatur, τυφτόμενον, qui mox verberabitur, Aoristus verò uterque acuitur, τυφθεῖς, qui verberatus fuit, τυπείς, qui verberatus fuit.

Participia in μένον, & μένον ad tertiam simplicium declinationem, in εις, & εν, ad quintam, reliqua pertinent ad secundam.

Verbum Medium.

Medium verbum sive commune, quod nunc activè sumitur, nunc passivè; βιάζομαι τὸ φίλον, violo amicum, βιάζομαι ὑπὸ τῷ φίλῳ, violor ab amico; ἄγωμαι, ducor, vel ducor; κομίζομαι, porto vel portor. Aoristi, futuri, & præteriti vox sæpius activè usurpatur quàm passivè, præsertim cum verbum activâ voce caret.

Præsens, & præteritum imperfectum non tantum inflectendi ratione, verum & voce penitus, eadem

eadem sunt cum verbo passivo, quæ ideo prætermittuntur, ne ejusdem rei inutilis fiat repetitio.

Indicativi Perfectum.

Sing. τέτυπα, verberavi, τέτυπας, τέτυπι.
Dual. τετύπατον, τετύπατον.
Plur. τετύπαμεν, verberavimus, τετύπατε, τετύपाσι.

Medium præteritum formatur ab activo, collocatâ figurativâ futuri secundi, pro figurativâ præsentis: τύπω, verbero, τέτυπα, verberavi, τέτυπα, verberavi, è futuro secundo τυπῶ, verberabo. Penultima eadem quæ in activo τέτυπα, verberavi, τέτυπα, verberavi.

Vocalis a præsentis interdum servatur, ψάλλω, canto, ἔψαλλα, cantavi, ἔψαλα, cantavi, non verò ἔψηλα, aoristus scilicet primus. Interdum α vertitur in η, θάλλω, floreo, τέθαλλα, florui, τέθηλα, florui. Diphthongus autem αι in η Diphthongum impropriad, φαίνω, ostendo, πέφνηα, ostendi.

Dissyllaba futuri penultima ε, migrabit in ο; λέγω, dico, λέξω, dicam, λέλεχα, dixi, λέλογα, dixi: πείθω, persuadeo, πείσω, persuadebo, πεπειχα, persuasi, πέπειθα, persuasi.

Plusquamperfectum.

S. ἐτέτυπεν, verberaveram, ἐτέτυπες, ἐτέτυπει.
D. ἐτέτυπτον, ἐτέτυπείην.
P. ἐτέτυπαμεν, verberaveramus, ἐτέτυπετε, ἐτέτυπον.
(πεισαν.)

Formatur à perfecto, mutato α in ει, τέτυπα, verberavi, ἐτέτυπεν, verberaveram, addito augmento pro more.

Aoristus primus.

Sing. ἔβληάμην, verberavi, ἔβληα, ἔβληατο.
 Dual. ἔβληάμεθον, ἔβληάσθον, ἔβληάσθην.
 Plur. ἔβληάμεθα, verberavimus, ἔβληάσθε, ἔβληαντο.

Formatur ab aoristo primo, Indicativi activi, addito μην, ἔβληα, verberavi, ἔβληάμην, verberavi.

Aoristus secundus.

Sing. ἔβλοπόμην, verberavi, ἔβλοπα, ἔβλοπετο.
 Dual. ἔβλοπόμεθον, ἔβλοπέσθον, ἔβλοπέσθην.
 Plur. ἔβλοπόμεθα, verberavimus, ἔβλοπέσθε, ἔβλοποντο.

Fit ab aoristo secundo Indicativi activi, mutato ν in ομην; ἔβλοπον, verberavi, ἔβλοπόμην, verberavi.

Futurum primum.

Sing. τύψομαι, verberabo, τύψη, τύψεται.
 Dual. Τυψόμεθον, τυψέσθον, τυψέσθον.
 Plur. Τυψόμεθα, verberabimus, τυψέσθε, τυψονται.

Fit à futuro Indicativi activi, mutato ω in ομαι, τύψω, verberabo, τύψομαι, verberabo.

Futurum secundum.

Sing. τυπήμαι, verberabo, τυπή, τυπήται.
 Dual. Τυπήμεθον, τυπήσθον, τυπήσθον.
 Plur. Τυπήμεθα, verberabimus, τυπήσθε, τυπήνται.

Formatur à futuro secundo activo, mutato ω in ούμαι; τυπήω, verberabo, τυπήμαι, verberabo.

Imperativi

*Imperativi**Perfectum & Plusquamperfectum.*

Singularis	τέτυπες, verberaveris, τέτυπέτω.
Dualis	τέτύποιον, τέτυπέτω.
Pluralis	τέτύποιε, verberaveritis, τέτυπέτωσαν.

Aoristus primus.

Singularis	τύψαι, verberaveris, τυψάτω.
Dualis	τύψαιον, τυψάτω.
Pluralis	τύψαιε, verberaveritis, τυψάτωσαν.

Aoristus secundus.

Singularis	τυπῆ, verberaveris, τυπῆτω.
Dualis	τύπαιον, τυπῆτω.
Pluralis	τύπαιε, verberaveritis, τυπῆτωσαν.

A secundâ personâ Singularis aoristi secundi, ablato augmento, ἐτύπες, verberaveris, τυπῆ, verberaveris, vel verberavisses.

*Optativi**Præteritum & Plusquamperfectum.*

S.	τέτυποιμι, verberaverim, τέτυποις, τετύποι.
D.	τέτύποιον, τέτυποίηται.
P.	τέτυποιμεν, verberaverimus, τέτυποιτε, τέτυποιεν.

Aoristus primus.

Sing.	τύψαιμιν, verberaverim, τύψαιο, τύψαιτο.
Dual.	τύψαιμεδόν, τύψαιδόν, τυψάιων.
Plur.	τύψαιμεδα, verberaverimus, τύψαιε, τύψαιτο.

Ab aoristo primo optativi activi, mutato i in ην, τύψαιμι, τύψαιμιν.

Aoristus secundus.

Sing. τυποίμην, verberaverim, τύποιο, τύποίλο.
 Dual. τυποίμεδον, τύποιδον, τυποίδην.
 Plur. τυποίμεδα, verberaverimus, τυποίει, τύποιντο.

Futurum primum.

Singularis τυφoίμην, verberem, τύφoιο, τύφoίλο.
 Dualis τυφoίμεδον, τύφoιδον, τυφoίδην.
 Pluralis τυφoίμεδα, verberemus, τύφoίει, τύφoίντο.

Futurum secundum.

Singularis τυποίμην, verberem, τυποίo, τυποίτο.
 Dualis τυποίμεδον, τύποιδον, τυποίδην.
 Pluralis τυποίμεδα, verberemus, τυποίει, τυποίντο.

Cum aoristo secundo consentit voce, sed pugnat accentu.

*Subjunctivi**Perfectum & Plusquamperfectum.*

S. τέλoύπω, verberaverim, τέλoύπης, τέλoύπη.
 D. τέλoύπῃ, τέλoύπῃς, τέλoύπῃ.
 P. τέλoύπωμεν, verberaverimus, τέλoύπῃς, τέλoύπωσθ.

Aoristus primus.

S. τυφωμαι, verberaverim, τυφῃ, τυφῃται.
 D. τυφώμεδον, τυφῃδον, τυφῃδον.
 P. τυφώμεδα, verberaverimus, τυφῃει, τυφῃνται.

Aoristus secundus.

Sing. τύμωμαι, verberaverim, τύπη, τύπηται.
 Dual. τυπώπεδον, τύπηδον, τύπηδον.
 Plur. τυπώμεδα, verberaverimus, τύπηει, τυπῶνται.

Infinitivi

*Infinitivi**Præsens & Imperfectum.**Τέτυπέναι, verberavisse.**Aoristus primus.**Τύψαδαι, verberavisse.**Aoristus secundus.**Τύπιδαι, verberavisse.**Futurum primum.**Τύψεσθαι, verberaturum esse.**Futurum secundum.**Τυπίσθαι, verberaturum esse.**Participii**Perfectum & Plusquamperfectum.*

ὁ τέτυπὼς, qui	} verberavit,	τὸ τέτυπός.
ἡ τέτυπυῖα, quæ		τὴ τέτυπυῖα.
τὸ τέτυπός, quod		τὸ τέτυπός.

Aoristus primus.

ὁ τυψάμενος, qui	} verberavit,	τὸ τυψάμενος.
ἡ τυψάμενη, quæ		τὴ τυψάμενης.
τὸ τυψάμενον, quod		τὸ τυψάμενον.

Aoristus secundus.

ὁ τυπόμενος, qui	} verberavit,	τὸ τυπόμενος.
ἡ τυπόμενη, quæ		τὴ τυπόμενης.
τὸ τυπόμενον, quod		τὸ τυπόμενον.

Futurum primum.

ὁ τυφόμενος, qui	} verberabit,	τὸ τυφόμενον.
ἡ τυφόμενη, quæ		τὴ τυφόμενης.
τὸ τυφόμενον, quod		τὸ τυφόμενον.

Futurum secundum.

ὁ τυπόμενος, qui	} verberabit,	τὸ τυπόμενον.
ἡ τυπόμενη, quæ		τὴ τυπόμενης.
τὸ τυπόμενον, quod		τὸ τυπόμενον.

Sic flectuntur Verba

βλάπτω, lædo, ἐρίζω, contendo, θαλίπτω, deficio, παίω, ferio, γράφω, scribo, λείπω, linquo, πλέκω, plico, λέγω, dico, τρέχω, curro, ἀνύτω, perficio, ὀδῶ, cano, ἥκτω, pario, πλύνω, impleo, ὀρύσσω, fodio, φάλλω, cano, νέμω, distribuo, κρίνω, judico, σπείρω, semino, τέμνω, secō, ταλαντεύω, pondero.

De Verbis Circumflexis.

A Barytonis sextæ Conjugationis in εω, αω, & ω, fiunt per contractionem verba, quæ vocantur circumflexa, ob id, quod, duabus syllabis in unam contractis, accentum habent circumflexum, ut φιλέω, φιλῶ amo, πιάω, πμῶ, honoro.

Εω, αω, & ω, coalescentibus in ω. Itidem de reliquis personis.

Contrahuntur præsens & imperfectum in omnibus modis, & participiis: reliqua, tempora non contrahuntur, & sequuntur terminationem verbi πύπτω, verbero.

Prima Conjugatio Circumflexorum.

Fit à verbis sextæ Conjugationis Barytonorum in εω, φιλέω, φιλῶ, amo; futurum in ησω, φιλήσω, amabo, vertendo ε in η longum, unde præteritum in ηκα, πεφίληκα, amavi.

Verbi

*Verbi activi Indicativi**Præsens.*

- S. φιλέω, φιλῶ, amo, φιλέεις, φιλεῖς, φιλέει, φιλεῖ.
 D. φιλέετον, φιλεῖτον, φιλέετον, φιλεῖτον.
 P. φιλέομεν, φιλεῖμεν, amamus, φιλέετε, φιλεῖτε,
 (φιλέεσσι, φιλεῖσσι.)

Imperfectum.

- S. ἐφίλεον, ἐφίλων, amabam, ἐφίλεες, ἐφίλεις, ἐφίλει,
 (ἐφίλει.
 D. ἐφιλέετον, ἐφιλεῖτον, ἐφιλέετον, ἐφιλεῖτον.
 P. ἐφιλέομεν, ἐφιλεῖμεν, amabamus, ἐφιλέετε, ἐφι-
 (λέειτε, ἐφίλεον, ἐφίλων.

Perfectum.

πεφίληκα, amavi.

Plusquamperfectum.

ἔπεφιλήκειν, amaveram.

Aoristus primus.

ἐφίληκα, amavi.

Futurum primum.

φιλήσω, amabo.

Secundum aoristum, secundum futurum, & præteritum medium, Circumflexorum conjugatio non agnoscit.

*Imperativi.**Præsens & Imperfectum.*

- Sing. φίλει, φίλει, ama, φιλέετω, φιλείτω, amet.
 Dual. φιλέεσθον, φιλεῖσθον, φιλέετων, φιλείτων.
 Plur. φιλέετε, φιλεῖτε, amate, φιλέετωσαν, φιλείτωσαν.
Perfectum

Perfectum & Plusquamperfectum.
πεφίληκα, amaveris.

Aoristus primus.
φίλησθαι, amaveris.

Optativi
Præsens & Imperfectum.
φιλέοιμι, φιλοῖμι, amem.

Perfectum & Plusquamperfectum.
πεφιλήκοιμι, amaverim.

Futurum primum.
φιλήσοιμι, amem.

Subjunctivi
Præsens & Imperfectum.
φιλέω, φιλῶ, amem.
Perfectum & Plusquamperfectum.
πεφιλήκω amaverim.

Aoristus primus.
φιλήσω, amaverim.

Infinitivi.
Præsens & Imperfectum.
φιλέειν, φιλεῖν, amare.

Participii
Præsens & Imperfectum.
ὁ φιλέων, φιλῶν, qui }
ἡ φιλέουσα, φιλοῦσα, quæ } amat.
τὸ φίλειον, φιλῶν, quod }
Perfectum

Perfectum & Plusquamperfectum.

ὁ πεφιληκώς, qui } amavit. { τῷ πεφιληκότῳ;
 ἡ πεφιληκυῖα, quæ } τῇ πεφιληκυῖᾳ,
 τὸ πεφιληκός, quod } τῷ πεφιληκότῳ,

Aoristus primus.

ὁ φιλήσας, qui } amavit, { τῷ φιλήσαντος.
 ἡ φιλήσασα, quæ } τῇ φιλήσασης.
 τὸ φιλήσας, quod } τῷ φιλήσαντι.

Futurum primum.

ὁ φιλήσων, amaturus, τῷ φιλήσαντι.
 ἡ φιλήσουσα, amatura, τῇ φιλήσουσῃ.
 τὸ φιλήσων, amaturum, τῷ φιλήσαντι.

*Verbi Passivi**Indicativi Præsens.*

S. φιλέομαι, φιλέμαι, amor, φιλέη, φιλή, φιλέειαι,
 (φιλείται.
 D. φιλεόμενον, φιλέμενον, φιλέεον, φιλείον, φι-
 (λέεον, φιλείον.
 P. φιλεόμεθα, φιλέμεθα, amamur, φιλέετε, φιλείετε,
 φιλέονται, φιλένται.

Imperfectum.

S. ἐφιλεόμην, ἐφιλέμην, amabar, ἐφιλέα, ἐφιλέ,
 (ἐφιλέειο, ἐφιλείτο.
 D. ἐφιλεόμενον, ἐφιλέμενον, ἐφιλέεον, ἐφιλείον.
 (ἐφιλέεον, ἐφιλείον.
 P. ἐφιλεόμοθα, ἐφιλέμεθα, ἐφιλέετε, ἐφιλείετε, ἐφιλέ-
 (οντο, ἐφιλέντο.

Perfectum.

Perfectum.

ἠεφίλημαι, amatus sum.

Plusquamperfectum.

ἔπεφιλήμην, amatus eram.

Aoristus primus.

ἔφιλήθην, amatus fui.

Futurum primum.

φιληθήσομαι, amabor.

Paulò post Futurum.

ᾤεφιλήσομαι, mox amabor.

Imperativi

Præsens & Imperfectum.

Φιλέε, Φιλῆ, amare.

Perfectum, & Plusquamperfectum.

ἠεφίλησθαι, amatus sis.

Aoristus primus.

φιλήθητι, amator tu.

Optativi

Præsens & Imperfectum.

S. φιλεοίμην, φιλοίμην, amer, φιλέοιο, φιλοῖτο,
(φιλέοιτο, φιλοῖτο).

D. φιλεοίμεθον, φιλοίμεθον, φιλέεσθον, φιλοῖσθον.

P. φιλεοίμεθα, φιλοίμεθα, amemur, φιλέοιθε, φι-
(λοῖσθε, φιλέοιντο, φιλοῖντο).

Perfectum.

Perfectum & Plusquamperfectum.

S. *πεφιλήμην*, amatus sim, vel essem, *πεφιλήο*, πῃ-
(*φιλήτο*).

D. *πεφιλήμεθον*, *πεφιλήδον*, *πεφιλήδην*.

P. *πεφιλήμεθα*, amati simus, vel essemus, *πεφιλή-*
(*δε*, *πεφιλήντο*).

Aoristus primus.

S. *φιληθεῖν*, amatus fuerim, *φιληθείης*, *φιληθεῖν*.

D. *φιληθείητον*, *φιληθείητην*.

P. *φιληθεῖμεν*, amati fuerimus, *φιληθείητε*, *φιληθείη-*
(*σαν*).

Futurum primum.

S. *φιληθήσοιμην*, amer, *φιληθήσιο*, *φιληθήσοιτο*.

D. *φιληθήσοιμεθον*, *φιληθήσοιδον*, *φιληθήσοιδην*.

P. *φιληθήσοιμεθα*, amemur, *φιληθήσοιθε*, *φιληθήσονται*.

Paulò post Futurum.

S. *πεφιλησώμην*, mox amer, *πεφιλήσιο*, *πεφιλήσοιτο*.

D. *πεφιλησώμεθον*, *πεφιλήσοιδον*, *πεφιλησώιδην*.

P. *πεφιλησώμεθα*, mox amemur, *πεφιλήσοιθε*, *πεφι-*
(*λήσονται*).

*Subjunctivi**Præsens & Imperfectum.*

S. *φιλέωμαι*, *φιλώμαι*, amer, *φιλέη*, *φιλή*, *φιλέηται*,
(*φιλήται*).

D. *φιλεώμεθον*, *φιλώμεθον*, *φιλέηδον*, *φιλήδον*.

P. *φιλεώμεθα*, *φιλώμεθα*, amemur, *φιλέηθε*, *φιλήθε*,
(*φιλέωνται*, *φιλώνται*).

Perfectum & Plusquamperfectum.

S. *πεφίλωμαι*, amatus sim, *πεφιλή*, *πεφίληται*.

D. *πεφιλώμεθον*, *πεφιλήδον*, *πεφιλήδον*.

P. *πεφιλώμεθα*, amati simus, *πεφιλήθε*, *πεφιλώνται*.

L

Aoristus

Aoristus primus.

S. φιληθῶ, amatus fueris, Φιληθῆς, Φιληθη.

D. Φιλήθητον, φιλήθητον.

P. φιλήθωμεν, amati fuerimus, Φιλήθητε, Φιλέθωσι.

*Infinitivi**Præsens & Imperfectum.*

Φιλέεσθαι, φιλεῖσθαι, amari.

Perfectum & Plusquamperfectum.

πεφιλήσθαι, amatum esse.

Aoristus primus.

Φιληθῆναι, amatum fuisse.

Futurum primum.

Φιληθήσεσθαι, amatum iri.

Paulò post Futurum.

πεφιλήσεσθαι, mox amatum iri.

*Participii**Præsens & Imperfectum.*

ὁ φιλέμενος,	φιλέμενος,	qui	} amatur.
ἡ φιλομένη,	φιλεμένη,	quæ	
τὸ φιλεόμενον,	φιλέμενον,	quod	

Perfectum & Plusquamperfectum.

ὁ πεφιλημένος, amatus.

ἡ πεφιλημένη, amata.

τὸ πεφιλημένον, amatum.

Aoristus

Aoristus primus.

ὁ φιληθεὺς, amatus, ἡ φιληθεῖσα, amata τὸ φιληθεῖν, amatum.

Futurum primum.

ὁ φιληθισόμενος, qui amabitur, ἡ φιληθισομένη, quæ amabitur, τὸ φιληθισόμενον, quod amabitur.

Paulò post Futurum.

ὁ πεφιλήσομενος, qui mox amabitur, ἡ πεφιλησομένη, quæ mox amabitur, τὸ πεφιλησόμενον, quod mox amabitur.

Verbi Medii

Præsens & Imperfectum eadem cum passivis. Perfectum, & Plusquamperfectum, Aoristus secundus, & Futurum secundum, quando reperiantur, supra diximus.

Restant igitur in Verbis Circumflexis duo tantum tempora, Aoristus primus, & Futurum primum, quæ legem sequuntur Barytonorum, hoc pacto.

*Indicativi.**Aoristus primus.*

ἐφιλησάμην, amavi.

Futurum primum.

φιλήσομαι, amabo.

*Imperativi**Aoristus primus.*

Φιλήσαι, amaveris.

Optativi

Aoristus primus.

φιλησαίμην, amaverim.

Futurum primum.

φιλησείμην, amem.

Subjunctivi

Aoristus primus.

φιλήσωμαι, amavero.

Infinitivi

Aoristus primus.

φιλήσασθαι, amavisse.

Futurum primum.

φιλήσεσθαι, amatum ire.

Participii

Aoristus primus.

ὁ φιλησάμενος, qui
 ἡ φιλησαμένη, quæ
 τὸ φιλησαμένον, quod } amavit.

Eadem ratio habetur in cæteris mediorum verborum conjugationibus.

Sic flectuntur βοηθῶ, ᾧ, succurro, βομβέω, ᾧ, fufurro, βεκολέω, ᾧ, pascō, παραιτέω, ᾧ, abdicō, σβέω, ᾧ, abigo, χαπαχάλεω, ᾧ, accerfio.

Secunda Conjugatio Circumflexorum.

Fit à Verbis in αω, Circumflexis in ῶ, τιμάω, τιμῶ, honoro, futurum in ησω, τιμήσω, honorabo; præteritum in ηκα, τετίμηκα, honoravi, migrante α in η.

*Verbi Activi**Indicativi Præsens.*

- S. τιμάω, τιμῶ, honoro, τιμάεις, τιμᾷς, τιμάει, (τιμᾷ.
 D. τιμάετον, τιμᾷτον, τιμάετον, τιμᾷτον.
 P. τιμάομεν, τιμῶμεν, honoramus, τιμάετε, τιμᾶτε, (τιμάεσι, τιμῶσι.

Imperfectum.

- S. ἐτίμαον, ἐτίμων, honorabam, ἐτίμαες, ἐτίμας, (ἐτίμαε, ἐτίμα.
 D. ἐτιμάετον, ἐτιμᾷτον, ἐτιμάετον, ἐτιμᾷτον.
 P. ἐτιμάομεν, ἐτιμῶμεν, honorabamus, ἐτιμάετε, (ἐτιμᾶτε, ἐτίμαον, ἐτίμων.

Perfectum.

τετίμηκα, honoravi.

Plusquamperfectum.

ἐτετιμήκειν, honoraveram.

Aoristus primus.

ἐτίμησα, honoravi.

Futurum primum.

τιμήσω, honorabo.

Imperativi.

*Imperativi.**Præsens & Imperfectum.*

- S. τίμαε, τίμα, honora, τιμαέτω, τιμάτω.
 D. τιμάετον, τιμάτον, τιμαέτων, τιμάτων.
 P. τιμάετε, τιμάτε, honorate, τιμαέτωσαν, τιμά-
 (τωσαν.

Perfectum & Plusquamperfectum.

τετίμηκε, honoraveris.

Aoristus primus.

τίμησον, τιμήσάτω, honoraveris.

*Optativi**Præsens & Imperfectum.*

- S. πηάοιμι, πηῶιμι, honorem, πηάοις, πηῶις, πη-
 (μάοι, πηοῖ.
 D. πηάοιτον, πηῶιτον, πηαοίτην, πηοίτην.
 P. πηάοιμεν, πηῶιμεν, honoremus, πηάοιτε, πηοῖ-
 (τε, πηάοιεν, πηοῖεν.

Perfectum & Plusquamperfectum.

τεπηάχοιμι, honoraverim.

Aoristus primus.

πηήσαιμι, honoraverim.

Futurum primum.

πηήσοιμι, honorem.

Subjunctivi

*Subjunctivi**Præsens & Imperfectum.*

S. πιάω, πιῶ, honorem, πιάης, πιῆς, πιάη, (πιᾶ.

D. πιάοντο, πιῶντο, πιάοντο, πιῶντο.

P. πιάωμεν, πιῶμεν, honoremus, πιάετε, πιᾶτε, (πιάωσι, πιῶσι.

Perfectum & Plusquamperfectum.

τεπμήκω, honoraverim, vel honoravissem.

Aoristus primus.

τεπμήκω, honoraverim.

Infinitivi Præsens & Imperfectum.

πιάειν, πιᾶν, honorare.

Perfectum & Plusquamperfectum.

τεπμηκέναι, honoravisse.

Aoristus primus.

τεπμήσαι, honoravisse.

Futurum primum.

τεπμήσειν, honoratum ire.

*Participii**Præsens & Imperfectum.*

ὁ πιάων, πιῶν, qui }
ἡ πιάουσα, πιῶσα, quæ } honorat.
τὸ πιάον, πιῶν, quod }

Perfectum

Perfectum & Plusquamperfectum.

ὁ τεπμηκώς, qui }
 ἡ τεπμηκῶσα, quæ } honoravit.
 τὸ τεπμηκός, quod }

Aoristus primus.

ὁ πμήσας, qui }
 ἡ πμήσασα, quæ } honoravit.
 τὸ πμήσαν, quod }

Futurum primum.

ὁ πμήσων, qui }
 ἡ πμήσεσα, quæ } honorabit.
 τὸ πμήσον, quod }

*Verbi Passivi**Indicativi Præsens.*

S. τιμάομαι, τιμῶμαι, honoror, τιμάη, τιμᾷ, τι-
 (μάεται, τιμάται.
 D. τιμάομενον, τιμώμενον, τιμάεθον, τιμᾷθον, τι-
 (μάεθον, τιμᾷθον.
 P. τιμάομεθα, τιμώμεθα, honoramur, τιμάεθε,
 (τιμᾷθε, τιμάονται, τιμῶνται.

Imperfectum.

S. ἐτιμάομην, ἐτιμώμην, honorabar, ἐτιμάε, ἐτιμῶ,
 (ἐτιμάετο, ἐτιμῶτο.
 D. ἐτιμάομεθον, ἐτιμώμεθον, ἐτιμάεθον, ἐτιμᾷθον,
 (ἐτιμάεθην, ἐτιμᾷθην.
 P. ἐτιμάομεθα, ἐτιμώμεθα, honorabamur, ἐτιμάε-
 (θε, ἐτιμᾷθε, ἐτιμάοντο, ἐτιμῶντο.

Perfectum.

τετίμημαι, honoratus sum.

Plusquam-

Plusquamperfectum.

ἔτετιμήμην, honoratus eram.

Aoristus primus.

ἐτιμήθην, honoratus fui.

Futurum primum.

τιμηθήσμαι, honorabor.

Imperativi

Præsens & Imperfectum.

S. τιμάε, τιμῶ, honorare, τιμάειν, τιμάτω.

D. τιμάειν, τιμάων, τιμάειν, τιμάων.

P. τιμάειτε, τιμάετε, honoremmini, τιμάεινσαν, τι-
(μάεινσαν.

Perfectum, & Plusquamperfectum.

τετίμησο, honoratus sis, τετίμηθω.

Aoristus primus.

τιμήθης, honorator tu.

Optativi

Præsens & Imperfectum.

S. τιμαίμην, τιμῶμην, honorer, τιμάοιο, τιμῶ,
(τιμαίτο, τιμῶτο.

D. τιμαίμεθον, τιμῶμεθον, τιμαίειν, τιμῶειν, τι-
(μαίειν, τιμῶειν.

P. τιμαίμεθα, τιμῶμεθα, honoremur, τιμαίειτε,
(τιμῶειτε, τιμαίοντο, τιμῶντο.

Perfectum & Plusquamperfectum.

Sing. τετιμήμην, honoratus sim.

Aoristus primus.

τιμηθεῖν, honoratus fueris.

Futurum primum.

τιμηθεσόμεν, honorer.

Paulò post Futurum.

τίσημοσόμεν, mox honorer.

Subjunctivi

Præsens & Imperfectum.

S. τιμάωμαι, τιμῶμαι, honorer, τιμάη, τιμάῃ, τι-
(μάηται, τιμάται.

D. τιμαώμεθον, τιμώμεθον, τιμάηθον, τιμάῃθον, τι-
(μάηθον, τιμάῃθον.

P. τιμαώμεθα, τιμώμεθα, honoremur, τιμάηθε, τι-
(μάῃθε, τιμάωνται, τιμῶνται.

Perfectum Plusquamperfectum.

τετημῶμαι, honoratus sim.

Aoristus primus.

τιμηθῶ, honoratus fueris.

Infinitivi.

Præsens & Imperfectum.

τιμάεσθαι, τιμάσθαι, honorari.

Perfectum & Plusquamperfectum.

τίσημῆσθαι, honoratum esse.

Aoristus primus.

τιμηθῆναι, honoratum fuisse.

Futurum

Futurum primum.

τιμηδέσθαι, honoratum iri.

Paulò post Futurum.

τετιμήσεσθαι, mox honoratum iri.

*Participii**Præsens & Imperfectum.*

ὁ τιμάμενος, τιμώμενος, qui	} honoratur.
ἡ τιμαμένη, τιμώμενη, quæ	
τὸ τιμώμενον, τιμώμενον, quod	

Perfectum & Plusquamperfectum.

ὁ τετιμημένος, honoratus.
ἡ τετιμημένη, honorata.
τὸ τετιμημένον, honoratum.

Aoristus primus.

ὁ τιμηθεῖς, honoratus.
ἡ τιμήθεισα, honorata.
τὸ τιμηθέν, honoratum.

Futurum primum.

ὁ τιμηθισόμενος, qui	} honorabitur.
ἡ τιμηθισομένη, quæ	
τὸ τιμηθισόμενον, quod	

Paulò post Futurum.

ὁ τετισομένης, qui	} mox honorabitur.
ἡ τετισομένη, quæ	
τὸ τετισόμενον, quod	

Verbi Medii.

Indicativi

Aoristus primus.

τιμήσαμην, honoravi.

Futurum primum.

τιμήσομαι, honorabo.

Imperfectum.

Aoristus primus.

τιμήσαι, honoraveris.

Optativi

Aoristus primus.

τιμήσαιμην, honoraveris.

Futurum primum.

τιμήσώμην, honorem.

Subjunctivi

Aoristus primus.

τιμήσωμαι, honoraverim.

Infinitivi

Aoristus primus.

τιμήσασθαι, honoravisse.

Futurum primum.

τιμήσασθαι, honoratum ire.

Participii

Participii

Aoristus primus.

ὁ τιμησάμενος, qui }
 ἡ τιμησαμένη, quæ } honoravit.
 τὸ τιμησάμενον, quod }

Futurum primum.

ὁ τιμήσομενος, qui }
 ἡ τιμησομένη, quæ } honorabit.
 τὸ τιμησόμενον, quod }

Sic flectuntur βοάω, ὦ, clamo, ἀγαλλιάω, ὦ, ex-
 fulto, γαλάω, ὦ, rideo, ἀγαπάω, ὦ, amo.

Tertia Conjugatio Circumflexorum.

Fit à verbis in οω, πληρόω, πληρῶ, impleo,
 futurum in ὤσω, πληρώσω, implebo, præteritum
 in ὤσθ, πεπλήρωσθ, implevi.

Indicativi

Præsens.

S. πληρόω, πληρῶ, impleo, πληροῖς, πληροῖς, πλη-
 (ροῖς, πληροῖς).
 D. πληρόετον, πληρῶτον, πληρόετον, πληρῶτον.
 P. πληρόομεν, πληρῶμεν, implemūs, πληρόοτε, πλη-
 (ρῶτε, πληροῖς, πληρῶς).

Imperfectum.

S. ἐπλήροον, ἐπλήρων, implebam, ἐπλήροες, ἐπλή-
 (ρων, ἐπλήροες, ἐπλήρων).
 D. ἐπληρόετον, ἐπληρῶτον, ἐπληρόετην, ἐπληρῶτην.
 P. ἐπληρόομεν, ἐπληρῶμεν, implebamus, ἐπληρόετε,
 (ἐπληρῶτε, ἐπλήροον, ἐπλήρων).

Perfectum

Perfectum.

πεπλήρωσα, implevi.

Plusquamperfectum.

ἐπεπληρώκην, impleveram.

Aoristus primus.

ἐπλήρωσα, implevi.

Futurum primum.

πληρώσω, implebo.

*Imperativi**Præsens & Imperfectum.*

- S. πλήρε, πλήρε, imple, πληρέτω, πληρέτω.
 D. πληρέετον, πληρέτον, πληρέετον, πληρέτον.
 P. πληρέετε, πληρέτε, implete, πληρέετωσαν, πλη-
 (ρέτωσαν).

Perfectum & Plusquamperfectum.

πεπλήρωκε, impleveris, vel implevisses.

Aoristus primus.

επλήρωσον, impleveris.

*Optativi**Præsens & Imperfectum.*

- S. πληρόοιμι, πληροῖμι, impleam, vel implerem,
 (πληρόοις, πληροῖς, πληροί, πληροῖ.
 D. πληρόοιτον, πληροῖτον, πληροοίτην, πληροῖτην.
 P. πληρόοιμεν, πληροῖμεν, impleamus, πληρόοιτε,
 (πληροῖτε, πληροοίεν, πληροῖεν).

Perfectum

Perfectum & Plusquamperfectum.

πεπληρώκοιμι, impleverim, vel implevissem.

Aoristus primus.

πληρώσαιμι, impleverim.

Futurum primum.

πληρώσοιμι, impleam.

Subjunctivi

Præsens & Imperfectum.

S. πληρόω, πληρῶ, impleam, πληρόης, πληροῖς,
(πληρῆς, πληρῶ).

D. πληρόητον, πληρῶτον, πλερόηεν, πληρῶεν.

P. πληρόωμεν, πληρῶμεν, impleamus, πληρόητε,
(πληρῶτε, πλερόωσι, πληρῶσι).

Perfectum & Plusquamperfectum.

πεπληρώκω, impleverim.

Aoristus primus.

πληρώσω, impleverim.

Infinitivi

Præsens & Imperfectum.

πληρέειν, πληρῶν, implere.

Perfectum & Plusquamperfectum.

πεπληρωκέναι, implevisse.

Aoristus primus.

πληρώσας, implevisse.

Futurum

Futurum primum.

πληρώσειν, impletum ire.

*Participiū**Perfectum & Plusquamperfectum.*

ὁ πληρώων, πληρῶν,	qui	} implet.
ἡ πληρόουσα, πληρῶσα,	quæ	
τὸ πλήροον, πληρῶν,	quod	

Perfectum & Plusquamperfectum.

ὁ πεπληρωκὼς, qui	} implevit.
ἡ πεπληρωκυῖα, quæ	
τὸ πεπληρωκός, quod	

Aoristus primus.

ὁ πληρώσας, qui	} implevit.
ἡ πληρώσασα, quæ	
τὸ πλήρωσαν, quod	

Futurum primum.

ὁ πληρώσων, qui	} implebit.
ἡ πληρώουσα, quæ	
τὸ πλήρωσων, quod	

*Verbi Passivi**Indicativi Præsens.*

S. πληρόμαι, πληρῶμαι, impleor, πληρόη, πληροῖ,
(πληρόεται, πληρῆται.
D. πληρόμενον, πληρέμενον, πληρόεον, πληρῶον,
(πληρόεον, πληρῶον.
P. πληρόμεθα, πληρέμεθα, implemur, πληρόεθε,
(πληρῶθε, πληρόοντα, πληρῆται.

Imperfectum.

Imperfectum.

- S. ἐπληροόμην, ἐπληρέμην, implebar, ἐπληρέεσθαι,
(ἐπληρέεσθαι, ἐπληροοτο, ἐπληρέετο.
D. ἐπληροόμενον, ἐπληρέμενον, ἐπληρέεσθον, ἐπληρέε-
(σθον, ἐπληρέεσθην, ἐπληρέεσθην.
P. ἐπληροόμεθα, ἐπληρέμεθα, implebamur, ἐπλη-
(ερέεσθαι, ἐπληρέεσθαι, ἐπληρέοντο, ἐπληρέοντο.

Perfectum.

πεπλήρωμαι, impletus sum.

Perfectum & Plusquamperfectum.

ἐπεπληρώμην, impletus eram.

Aoristus primus.

ἐπληρώσθην, impletus fui.

Futurum primum.

Πληρωθήσομαι, implebor.

Paulò post Futurum.

πεπληρωθήσομαι, mox implebör.

Imperativi

Præsens & Imperfectum.

- S. ἑπληρέεσθαι, ἑπληρέεσθαι, implere, ἑπληρέεσθαι, ἑπληρέεσθαι.
D. ἑπληρέεσθον, ἑπληρέεσθον, ἑπληρέεσθον, ἑπληρέεσθον.
P. ἑπληρέεσθαι, ἑπληρέεσθαι, impleamini, ἑπληρέεσθαι, (ἑπληρέεσθαι.

Perfectum & Plusquamperfectum.

Πεπλήρωσθαι, πεπληρώσθαι, impletus sis.

Aoristus primus.

Πληρωθήσῃ, impletus fueris.

N

Optativi

Optativi

Præsens & Imperfectum.

- S. πληροῖμην, πληρίμην, implear, πληρόοιο, πλη-
(ρεῖο, πληρέοιτο, πληρεῖτο.
D. πληροῖμεθον, πληρίμεθον, πληρέοιθον, πληρεῖ-
(θον, πληροῖσθιν, πληρεῖσθιν.
P. πληροίμεθα, πληρίμεθα, impleamur, πληροί-
(σθε, πληροῖσθε, πληρόοιντο, πληρεῖντο.

Perfectum & Plusquamperfectum.

Πεπληρώμην, impletus sis.

Aoristus primus.

Πληρωθείην, impletus fueris.

Futurum primum.

Πληρωθήσοίμην, implear.

Paulò post Futurum.

Πεπληρωθήσοίμην, mox implear.

Subjunctivi

Præsens & Imperfectum.

- S. πληρόωμαι, πληρῶμαι, implear, πληρόω, πληροῶ,
(πληρόηται, πληρῶται.
D. πληρόώμεθον, πληρῶμεθον, πληρόηθον, πληρῶθον,
(πληρόησθον, πληρῶσθον.
P. πληροώμεθα, πληρῶμεθα, impleamur, πληρόησθε,
(πληρῶσθε, πληρόωνται, πληρῶνται.

Perfectum & Plusquamperfectum.

Πεπλήρωμαι, impletus sim.

Aoristus

Aoristus primus.

Πληρωθῶ, impletus fueris.

*Infinitivi**Præsens & Imperfectum.*

Πληρόεσθαι, πληρῶσθαι, impleri.

Perfectum & Plusquamperfectum.

Πεπληρωῶσθαι, impletum esse.

Aoristus primus.

Πληρωθῆναι, impletum fuisse.

Futurum primum.

Πληροθήσεσθαι, impletum iri.

Paulò post Futurum, πεπληρώσεσθαι, mox impletum iri.

*Participii**Præsens & Imperfectum.*

ὁ πληρούμενος,	πληρούμενος,	qui	} impletur.
ἡ πληροομένη,	πληραμένη,	quæ	
τὸ πληροόμενον,	πληρούμενον,	quod	

Aoristus primus.

ὁ πληρωθεὶς,	impletus.
ἡ πληρωθεῖσα,	impleta.
τὸ πληρωθέν,	impletum.

Futurum primum.

ὁ πληρωθησόμενος,	qui	} implebitur.
ἡ πληρωθησόμενη,	quæ	
τὸ πληρωθησόμενον,	quod	

Paulò post Futurum.

ὁ πεπληρωσόμενος,	qui	} mox implebitur.
ἡ πεπληρωσόμενη,	quæ	
τὸ πεπληρωσόμενον,	quod	

*Verbi Medii**Indicativi**Aoristus primus.*

ἐπληρώσῃμιν, implevi.

Futurum primum.

πληρώσομαι, implebo.

*Imperativi.**Aoristus primus.*

πλήρωσαι, impleveris.

*Optativi**Aoristus primus.*

πληρωσάιμιν, impletus fueris.

Futurum primum.

πληρωσώμην, implear.

*Subjunctivi**Aoristus primus.*

πληρώσωμαι, impleverim.

Infinitivi

Infinitivi

Aoristus primus,

πληρώσας, implevisse.

Futurum primum.

πληρώσεται, impleturum esse.

Participii

Aoristus primus.

ὁ πληρωσάμενος,	qui	} implevit.
ἡ πληρωσαμένη,	quæ	
τὸ πληρωσάμενον,	quod	

Futurum primum.

ὁ πληρωσόμενος,	qui	} implebit.
ἡ πληρωσομένη,	quæ	
τὸ πληρωσόμενον,	quod	

Sic flectuntur ἀχυρόω, ᾧ, acero, πυκνόω, ᾧ, addenso, κολοβόω, ᾧ, admutilo, ἐνόω, ᾧ aduno.

De Verbis in μι.

A verbis sextæ Conjugationis in εω, αω, οω, & υω, deducuntur verba in μι, quod in μι desinant: θέω, τίθημι, pono, σῴω, ἵστημι, statuo, δίδωμι, dono, ζευγνύω, ζεύγνυμι, jungo. Ideoque desinentium in μι, quatuor sunt Conjugationes, pro numero vocalium ε, α, ο, υ, quæ sunt indices, ac figurativæ Conjugationum.

Quod ad primam Syllabam attinet, tres primæ Conjugationes fiunt per reduplicationem, quarta non item.

Reduplicatio propria est quando prima præsentis verbi consonans repetitur & assumitur, breve, δίδω, δίδωμι, dono, in vicem autem aspiratæ succedit

cedit illius tenuis, θέω, τίθημι, pono, mutando θ in τ, non verò θίδημι.

Reduplicatio impropria, ubi tantum præfigitur ι; ut si verbum incipiat à vocali εω, ἵημι, mitto; aut à literis, ε, εἶω, ἴσημι, statuo, ο in ω, ὀω, δίδωμι, dono; cæterum υ, quum sit anceps, hic longum censebitur, ζευγνύω, ζεύγνυμι, jungo. Nulla autem fit reduplicatio, nisi in præsentī, & præterito imperfecto per omnes modos & participia.

Trium quoque temporum solum est habenda ratio præsentis, Imperfecti, & Aoristi secundi. Præsens peculiarem sibi vindicat inflexionem; at imperfectum, & Aoristus secundus reguntur legibus aoristi passivi Barytonorum, exceptâ penultimâ, de quâ postea. Cætera sequuntur, τύπηω, & τύπηομαι.

Medio præterito carent verba in μι, item secundo futuro, perinde atque Circumflexa, secundum Aoristum passivum ignorant, at Medium ritè formant, ut & activum.

Prima Conjugatio.

Verborum in μι.

Fit à verbis in εω per reduplicationem θέω, τίθημι, pono; futurum in νω,θήσω, ponam, ut in primâ Circumflexorum.

Indicativi

Præsens.

S. τίθημι, pono, τίθης, τίθισι.

D. τίθετον, τίθετον.

P. τίθεμεν, ponimus, τίθετε, τίθεϊσ, & Ionicè, (τίθέασι.

Imperfectum.

Imperfectum.

Sing. ἐτίθην, ponebam, ἐτίθης, ἐτίθῃ.

Dual. ἐτίθητον, ἐτιθήτην.

Plur. ἐτίθμεν, ponebamus, ἐτίθετε, ἐτίθεσαν.

Perfectum.

τέθεικα, posui.

Fit secundum consuetas præteritorum perfectorum regulas, excepto quod α futuri penultimam mutat in ει, futurum θήσω, ponam, perfectum τέθεικα, posui.

Plusquamperfectum.

ἔτεθείκειν, posueram.

Aoristus primus.

ἔθην, posui.

Aoristus secundus.

ἔθην, posui.

Futurum primum.

θήσω, ponam.

Imperativi

Præsens & Imperfectam.

τίθῃτι, pone.

Perfectum & Plusquamperfectum.

τέθεικα, posueris.

Aoristus primus.

θήκον, ponito.

Aoristus secundus.

ἴδεις, ponito.

Optativi

Præsens & Imperfectum.

τίθειν, ponam.

Perfectum & Plusquamperfectum.

τέθεικοιμι, posuisssem.

Aoristus primus.

θήκαμι, posuerim.

Aoristus secundus.

ἴδεις, posuerim.

Subjunctivi

Præsens & Imperfectum.

τίθῃ, ponam.

Perfectum & Plusquamperfectum:

τέθεικῃ, posuerim.

Aoristus primus.

θήκῃ, posuerim.

Aoristus secundus.

ἴθῃ, posuerim.

Infinitivi

Præsens & Imperfectum.

τιθέναι, ponere.

Perfectum

Perfectum & Plusquamperfectum.

τεθεκέναι, posuisse.

Aoristus primus.

θήκει, posuisse.

Aoristus secundus.

θείναι, posuisse.

Futurum primum.

θήσειν, positurum esse.

*Participii**Præsens & Imperfectum.*

ὁ τιθεῖς,	qui	} ponit.
ἡ τιθεῖσα,	quæ	
τὸ τιθεῖν,	quod	

Perfectum & Plusquamperfectum.

ὁ τεθεκώς,	qui	} posuit.
ἡ τεθεκυῖα,	quæ	
τὸ τεθεκός,	quod	

Aoristus primus.

ὁ θήκει,	qui	} posuit.
ἡ θήκουσα,	quæ	
τὸ θήκειν,	quod	

Aoristus secundus.

ὁ θεῖς,	qui	} posuit.
ἡ θεῖσα,	quæ	
τὸ θεῖν,	quod	

O

Futurum

Futurum primum.

ὁ θήσων, qui }
 ἡ θήσουσα, quæ } ponet.
 τό θήσων, quod }

*Verbi Passivi**Indicativi Præsens.*

Sing. τίθεμαι, pōnor, τίθεις, τίθεται.
 Dual. τίθεμεν, τίθεσθον, τίθεσθον.
 Plur. τίθεμεν, ponimur, τίθετε, τίθενται.

Fit ab activo, correptâ penultimâ, τίθημι, pono, τίθεμαι, pōnor.

Imperfectum.

Sing. ἐτίθειμην, ponebar.

Perfectum.

τίθειμαι, positus sum.

Plusquamperfectum.

ἐτέθειμην, positus eram.

Aoristus primus.

ἐτίθην, positus fui.

Futurum primum.

τήσεται, ponar.

Paulò post Futurum.

τήσεται, mox ponar.

*Imperativi**Præsens & Imperfectum.*

τίθει, καὶ τίθε, ponere.

Perfectum

Perfectum & Plusquamperfectum.

τέθεισ, positus sis.

Aoristus primus.

τέθει, positus fueris.

Optativi

Præsens & Imperfectum.

τιθείμην, ponar.

Perfectum Plusquamperfectum.

τεθείμην, positus sim.

Aoristus primus.

τεθείην, positus fuerim.

Futurum primum.

τεθισοίμην, ponar.

Paulò post Futurum.

τεθισοίμην, mox ponar.

Subjunctivi

Præsens, & Imperfectum.

τιδῶμαι, ponar.

Perfectum, & Plusquamperfectum.

τεδῶμαι, positus sim.

Aoristus primus.

τεθῶ, positus fueris.

Infinitivi

Præsens & Imperfectum.

τίθεσθαι, poni.

Perfectum & Plusquamperfectum.

τέθεισθαι, positum esse.

Aoristus primus.

τέθειναι, positum fuisse.

Futurum primum.

τέθεισέσθαι, positum iri.

Paulò post Futurum.

τέθεισέσθαι, mox positum iri.

Participii

Præsens & Imperfectum.

ὁ τιθέμενος,	qui	} ponitur.
ἡ τιθέμενη,	quæ	
τὸ τιθέμενον,	quod	

Perfectum & Plusquamperfectum.

ὁ τέθειμένος, positus.
ἡ τέθειμένη, posita.
τὸ τέθειμένον, positum.

Aoristus primus.

ὁ τέθεις, positus.
ἡ τέθεισα, posita.
τὸ τέθειν, positum.

Futurum primum.

ὁ τεθισόμενος,	qui	} ponetur.
ἡ τεθισομένη,	quæ	
τὸ τεθισόμενον,	quod	

Paulò

Paulò post Futurum.

ὁ τεθείσθαι, qui }
 ἢ τεθείσμεν, quæ } mox ponetur.
 τὸ τεθείσμεν, quod }

Medii Verbi

Indicativi

Præsens & Imperfectum eadem cum Passivis :
 Perfectum & Plusquamperfectum, & secundum
 Futurum desiderantur.

Aoristus primus.

ἐθηκεῖμην, positus fui.

Aoristus secundus.

ἐδέμην, positus fui.

Futurum primum.

θήσμαι, ponar.

Imperativi

Aoristus primus.

θήκηαι, positus fueris.

Optativi

Aoristus primus.

θηκαίμην, positus fueris.

Aoristus secundus.

δέιμην, positus fueris.

Futurum primum.

θησοίμην, ponar.

Subjunctivi

*Subjunctivi**Aoristus primus.*

θήλωμαι, positus fuerim.

Aoristus secundus.

θῶμαι, positus fuerim.

*Infinitivi.**Aoristus primus.*

θῆναι, positum fuisse.

Aoristus secundus.

θῆσαι, positum fuisse.

Futurum primum.

θήσεσθαι, positum iri.

*Participii.**Aoristus primus.*

ὁ θηκόμενος, positus.

ἡ θηκόμενη, posita.

τὸ θηκόμενον, positum.

Aoristus secundus.

ὁ θεόμενος, positus.

ἡ θεόμενη, posita.

τὸ θεόμενον, positum.

Futurum primum.

ὁ θησόμενος,

qui

ἡ θησομένη,

quæ

τὸ θησόμενον,

quod

} ponetur.

Secunda Conjugatio

Verborum in μι.

Indicativi Præsens.

Sing. ἵστημι, statuo, ἵστης, ἵσθαι.

Dual. ἵστατον, ἵστατον.

Plur. ἵσταμεν, statuimus, ἵστατε, ἵστατε.

Imperfectum.

Sing. ἵστην, statuebam, ἵστης, ἵσθαι.

Dual. ἵστατον, ἵστατον.

Plur. ἵσταμεν, statuebamus, ἵστατε, ἵστατε.

Perfectum.

ἔστηκα, statui.

Plusquamperfectum.

ἔστηκα, statueram.

Aoristus primus.

ἔστηκα, statui.

Aoristus secundus.

Sing. ἔστην, statui.

Futurum primum.

στήσω, statuam.

Imperativi

Præsens & Imperfectum.

ἵστη, statue.

Perfectum & Plusquamperfectum.

ἔστηκε, statueris.

Aoristus

Aoristus primus.

ἐῆσον, statueris.

Aoristus secundus.

ἐῆδι, statueris.

Optativi

Præsens & Imperfectum.

ἱσάιν, statuam.

Perfectum & Plusquamperfectum.

ἱσάκοιμι, statuerim.

Aoristus primus.

ἐῆσαιμι, statuerim.

Aoristus secundus.

ἐαίν, statuerim.

Futurum primum.

ἐήσοιμι, statuam.

Subjunctivi

Præsens & Imperfectum.

Sing. ἱσῶ, statuam, ἱσᾶς, ἱσῶ.

Dual. ἱσάτων, ἱσᾶτων.

Plur. ἱσῶμεν, statuamus, ἱσᾶτε, ἱσῶσι.

Perfectum & Plusquamperfectum.

ἱσάκω, statuerim.

Aoristus primus.

ἐῆσα, statuerim.

Aoristus

Aoristus primus.

ἔω, statuerim.

*Infinitivi**Præsens & Imperfectum.*

ἱσῖναι, statuere.

Perfectum & Plusquamperfectum.

ἑστηκέναι, statuisse.

Aoristus primus.

ἔστης, statuisse.

Aoristus secundus.

ἔστης, statuisse.

Futurum primum.

στήσω, statutum ire.

*Participii**Præsens & Imperfectum.*

ὁ ἱσῶς,	qui	} statuit.
ἡ ἱσῖσα,	quæ	
τὸ ἱσῶν,	quod	

Perfectum & Plusquamperfectum.

ὁ ἑστηκὼς,	qui	} statuit.
ἡ ἑστηκυῖα,	quæ	
τὸ ἑστηκὼς,	quod	

Aoristus primus.

ὁ ἑστής,	qui	} statuit.
ἡ ἑσταῖα,	quæ	
τὸ ἑστῶν,	quod	

Aoristus secundus.

ὁ σῶς,	qui	} statuit.
ἡ σῶσα,	quæ	
τὸ σῶν,	quod	

Futurum primum.

στήσων,	qui	} statuet.
ἡ στήσουσα,	quæ	
τὸ στήσων,	quod	

*Verbi Passivi**Indicativi Præsens.*

Sing. ἵσταμαι, statutor, ἵσταται, ἵσταται.
 Dual. ἵσταμεθον, ἵστασθον, ἵστασθον.
 Plur. ἵσταμεθα, statuimur, ἵστασθε, ἵστανται.

Imperfectum.

Sing. ἵστανμην, statuebar, ἵστασο, ἵστατο.
 Dual. ἵσταμεσθον, ἵστασθον, ἵστασθον.
 Plur. ἵσταμεθα, statuebamur, ἵστασθε, ἵσταντο.

Perfectum.

ἔσταυαι, statutus sum.

Plusquamperfectum.

ἔστανμην, statutus eram.

Aoristus primus.

ἔσδ'ων, statutus fui.

Futurum primum.

σταθήσομαι, statuar.

Paulò post Futurum.

ἔσδ'σομαι, mox statuar.

Imperativi

Imperativi

Præsens & Imperfectum.

Sing. ἵστασθαι, vel ἵστω, statuere, ἱσθῆναι.

Dual. ἱστασθῶν, ἱσθῆσθῶν,

Plur. ἱστασθε, statuamini, ἱσθῆσθαι.

Perfectum & Plusquamperfectum.

ἱστάσθαι, statutus sis.

Aoristus primus.

ἱστάσῃ, statutus fueris.

Optativi

Præsens & Imperfectum.

Sing. ἱσταίμην, statuar, ἱσταίῃ, ἱσταίῃτο.

Dual. ἱσταίμεσθον, ἱσταίῃσθον, ἱσταίῃσθον.

Plur. ἱσταίμεθα, statuamur, ἱσταίῃτε, ἱσταίῃτο.

Perfectum Plusquamperfectum.

ἱσταίμην, statutus sim.

Aoristus primus.

ἱσταίῃην, statutus fuerim.

Futurum primum.

ἱσταίσομαι, statuar.

Subjunctivi

Præsens, & Imperfectum.

Sing. ἱσθῆμαι, statuar, ἱσθῆ, ἱσθῆται.

Dual. ἱσθῆμεσθον, ἱσθῆσθον, ἱσθῆσθον.

Plur. ἱσθῆμεθα, statuamur, ἱσθῆτε, ἱσθῆνται.

Perfectum, & Plusquamperfectum.

ἱσθῆμαι, statutus sim.

Aoristus primus.

καθῶ, statutus fueris.

Infinitivi.

Præsens & Imperfectum.

ἵσασθαι, statui.

Perfectum & Plusquamperfectum.

ἔσασθαι, statutum esse.

Aoristus primus.

καθῆναι, statutum fuisse.

Futurum primum.

καθήσεται, statutum iri.

Paulò post Futurum.

ἐσθήσεται, mox statutum iri.

Participii

Præsens & Imperfectum.

ὁ ἵσμεν,	qui	} statuitur.
ἡ ἵσμεν,	quæ	
τὸ ἵσμεν,	quod	

Perfectum & Plusquamperfectum.

ὁ ἐσμεν, statutus.
ἡ ἐσμεν, statuta.
τὸ ἐσμεν, statutum.

Aoristus primus.

ἡ καθῆς, statutus.
ἡ καθῆσα, statuta.
τὸ καθῆν, statutum.

Futurum

Futurum primum.

ὁ καταδικαζόμενος,	qui	} statuetur.
ἡ καταδικαζομένη,	quæ	
τὸ καταδικαζόμενον,	quod	

Paulò post Futurum.

ὁ ἐκδικαζόμενος,	qui	} mox statuetur.
ἡ ἐκδικαζομένη,	quæ	
τὸ ἐκδικαζόμενον,	quod	

Medii Verbi

Indicativi

Aoristus primus.

ἐκδικάμην, statui.

Aoristus secundus.

ἐκδόμην, statui.

Futurum secundum.

ἐκδομαι, statuam.

Imperativi

Aoristus primus.

ἐκδοῦ, statueris.

Aoristus secundus.

ἐκδοῖς, statueris.

Optativi

Aoristus primus.

ἐκδοίμην, statueris.

Aoristus secundus.

ἐκδοίης, statueris.

Futurum

Futurum primum.

ἐησόμεην, statuar.

*Subjunctivi**Aoristus primus.*

ἐήσωμαι, statuerim.

Aoristus secundus.

ἐώμαι, statuerim.

*Infinitivi**Aoristus primus.*

ἐήσασθαι, statuisse.

Aoristus secundus.

ἐάσθαι, statuisse.

Futurum primum.

ἐήσεσθαι, statutum ire.

*Participii**Aoristus primus.*

ὁ ἐησάμενος,	qui	} statuit.
ἡ ἐησαμένη,	quæ	
τὸ ἐησάμενον,	quod	

Aoristus secundus.

ὁ ἐάμενος,	qui	} statuit.
ἡ ἐαμένη,	quæ	
τὸ ἐάμενον,	quod	

Futurum primum.

ὁ ἐησόμενος,	qui	} statuet.
ἡ ἐησόμενη,	quæ	
τὸ ἐησόμενον,	quod	

(111)

Tertia Conjugatio

Verborum in μι.

Indicativi Præsens.

Sing. δίδωμι, dono, δίδως, δίδωσι.

Dual. δίδδοτον, δίδδοτον.

Plur. δίδμεν, donamus, δίδτε, δίδετε, Ionicè, δι-
(δαστ.

Imperfectum.

Sing. ἐδίδων, donabam, ἐδίδως, ἐδίδω.

Dual. ἐδίδδοτον, ἐδίδδοτην.

Plur. ἐδίδμεν, donabamus, ἐδίδτε, ἐδίδου.

Perfectum.

δίδωγα, donavi.

Plusquamperfectum.

ἐδεδώκειν, donaveram.

Aoristus primus.

ἔδωγα, donavi.

Aoristus secundus.

Sing. ἔδων, donavi, ἔδως, ἔδω.

Dual. ἔδδοτον, ἔδδοτην.

Plur. ἔδδμεν, donavimus, ἔδδοτε, ἔδδσαν.

Futurum primum.

δώσω, donabo.

Imperativi

Præsens & Imperfectum.

Sing. δίδε, dona, δίδτω.

Dual. δίδδοτον, δίδδοτων.

Plur. δίδτε, donate, δίδτωσαν.

Perfectum & Plusquamperfectum.

δίδωκε, donaveris.

Aoristus

Aoristus primus.

δῶκον, donaveris.

Aoristus secundus.

Sing. δῶς, donaveris, δότω.

Dual. δότων, δότων.

Plur. δότε, donaveritis, δώσαν.

Optativi

Præsens & Imperfectum.

διδόιν, dem.

Perfectum & Plusquamperfectum.

δεδώκειμι, donaverim.

Aoristus primus.

δῶκαμι, donaverim.

Aoristus secundus.

δόιν, donaverim, Atticè δῶν.

Futurum primum.

δώσω, donem.

Subjunctivi

Præsens & Imperfectum.

Sing. δίδω, donem, δίδῃς, δίδῃ.

Dual. δίδωτον, δίδωτον.

Plur. δίδωμεν, donemus, δίδωτε, δίδωσ.

Perfectum & Plusquamperfectum.

δεδώκω, donaverim.

Aoristus primus.

δῶκα, donaverim.

Aoristus

Aoristus secundus.

δῶ, donaverim.

*Infinitivi**Præsens, & Imperfectum.*

διδναί, donare.

Perfectum Plusquamperfectum.

δεδωκέναι, donavisse.

Aoristus primus.

δῶκα, donavisse.

Aoristus secundus.

δῆναι, donavisse.

Futurum primum.

δώσειν, donaturum esse.

*Participii**Præsens & Imperfectum.*

ὁ δίδως,	qui	} donat.
ἡ δίδουσα,	quæ	
τὸ δίδον,	quod	

Perfectum & Plusquamperfectum.

ὁ δεδωκώς,	qui	} donavit.
ἡ δεδωκυῖα,	quæ	
τὸ δεδωκός,	quod	

Aoristus primus.

ὁ δῶκας,	qui	} donavit.
ἡ δῶκασα,	quæ	
τὸ δῶκας,	quod	

Aoristus secundus.

ὁ δούς,	qui	} donavit,
ἡ δέουσα,	quæ	
τὸ δόν,	quod	

Futurum primum.

ὁ δώσειν,	qui	} donabit.
ἡ δέουσα,	quæ	
τὸ δώσον,	quod	

*Verbi Passivi**Indicativi Præsens.*

Sing. δίδωμαι, donor, δίδεσθαι, δίδεται.

Dual. δίδμεθον, δίδεσθον, δίδεσθον.

Plur. δίδόμεθα, donamur, δίδεσθε, δίδονται.

Imperfectum.

Sing. ἐδίδεμην, donabar, ἐδίδεσθον, ἐδίδετο.

Dual. ἐδίδμεσθον, ἐδίδεσθον, ἐδίδεσθον.

Plur. ἐδίδόμεθα, donabamur, ἐδίδεσθε, ἐδίδοντο.

Perfectum.

δέδομαι, donatus sum, δέδεσθαι, δέδεται.

Plusquamperfectum.

ἐδέδεμην, donatus eram, ἐδέδεσθον, ἐδέδετο.

Aoristus primus.

έδεδην, donatus fui.

Futurum primum.

δέξασμαι, donabor.

Paulò post Futurum.

δέξομαι, mox donabor.

Imperativi

Imperativi

Præsens & Imperfectum.

Sing. δίδου, vel δίδου, donare, δίδω.

Dual. δίδωτον, δίδωτον.

Plur. δίδωτε, δίδωτεσσαν.

Perfectum & Plusquamperfectum.

Sing. δέδωκα, donatus sis, δέδωκα.

Dual. δέδωκατον, δέδωκατον.

Plur. δέδωκατε, δέδωκατεσσαν.

Aoristus primus.

Sing. δόνη, donator tu, δόνηται.

Dual. δόνητον, δόνητον.

Plur. δότε, δότεσσαν.

Optativi

Præsens & Imperfectum.

διδίμην, doner.

Perfectum & Plusquamperfectum.

δέδιμην, donatus sim.

Aoristus primus.

δότείν, donatus fuerim.

Futurum primum.

δοθήσοίμην, doner.

Paulò post Futurum.

δέδοσσοίμην, mox doner.

Subjunctivi

Præsens & Imperfectum.

διδῶμαι, doner.

Perfectum, & Plusquamperfectum.

δέδωμαι, donatus sim.

Aoristus primus.

δεδω, donatus fueris.

*Infinitivi**Præsens & Imperfectum.*

διδωαι, donari.

Perfectum & Plusquamperfectum.

δεδωαι, donatum esse.

Aoristus primus.

δοθήναι, donatum fuisse.

Futurum primum.

δοθήσεαι, donatum iri.

Paulò Post Futurum.

δεδοσσεαι, mox donatum iri.

*Participii**Præsens & Imperfectum.*

ὁ δίδωμεν,	qui	} donatur.
ἡ δίδομένη,	quæ	
τὸ δίδόμενον,	quod	

*Perfectum & Plusquamperfectum.*ὁ δεδωμέν,

donatus.

ἡ δεδομένη, data.

τὸ δεδωμένον, datum.

Aoristus primus.

ὁ δεδωίς, donatus.

ἡ δεδωίσα, data.

τὸ δωθέν, datum.

Futurum primum.

ὁ δοθήσομεν,	qui	} donabitur.
ἡ δοθήσονται,	quæ	
τὸ δοθήσμενον,	quod	

Paulò post Futurum.

ὁ δεδοσσομεν,	qui	} mox donabitur.
ἡ δεδοσσομένη,	quæ	
τὸ δεδοσσομενον,	quod	

Medii

(117)

Medii Verbi

Indicativi

Aoristus primus.

ἔδωκα μιν, donavi.

Aoristus secundus.

ἔδωκε μιν, donavi.

Futurum primum.

δώσω, donabo.

Imperativi

Præsens & Imperfectum.

Aoristus primus.

δώρα, donaveris.

Aoristus secundus.

δός, donaveris.

Optativi

Aoristus primus.

δώραί μιν, donaverim.

Aoristus secundus.

δοί μιν, donaveris.

Futurum primum.

δώσάι μιν, donem.

Subjunctivi

Aoristus primus.

δώωμαι, donaverim.

Aoristus primus.

δώμαι, donaverim.

Infinitivi

Aoristus primus.

δώσας, donavisse.

Aoristus

Aoristus secundus.

δίδωαι, donavisse.

Futurum primum.

δώτεδαι, donatum ire.

*Participii**Aoristus primus.*

ὁ δώχμενθ,	qui	} donavit.
ἡ δώχμενη,	quæ	
τὸ δώχμενον,	quod	

Aoristus secundus.

ὁ δομένθ,	qui	} donavit.
ἡ δομένη,	quæ	
τὸ δομένον,	quod	

Futurum primum.

ὁ δώσομενθ,	qui	} donabit.
ἡ δώσομένη,	quæ	
τὸ δώσομενον,	quod	

*Quarta Conjugatio**Verborum in μι.**Indicativi Præsens.*

Sing. ζεύγνυμι, jungo, ζεύγνυς, ζεύγνυσι.

Dual. ζεύγνυτον, ζεύγνυτον.

Plur. ζεύγνυμεν, jungimus, ζεύγνυτε, ζεύγνυσι.

Imperfectum.

Sing. ἐζεύγνυν, jungebam, ἐζεύγνυς, ἐζεύγνυν.

Dual. ἐζεύγνυτον, ἐζεύγνυτην.

Plur. ἐζεύγνυμεν, jungebamus, ἐζεύγνυτε, ἐζεύγ-
(νυσαν.

Reliqua tempora sequuntur formam barytonorum. Nam à ζεύγω, est futurum ζεύξω, Aoristus primus, ἐζεύξα, Aoristus secundus ἐζυγον, &c. vel Circumflexorum à quibus deducuntur, ut à κορέω, fit κορεννύω, & κορέννυμι, fatio: à πετάω, fit πεταννύω, & πετάννυμι, pando: à χρώω, fit χροονύω, & χρόννυμι, coloro, & sic de cæteris.

Imperativi

Imperativi

Præsens & Imperfectum.

Sing. ζεύγνυ, junge, ζευγνύτω.

Dual. ζεύγνυτον, ζευγνύτων.

Plur. ζεύγνυτε, jungite, ζευγνύτωσαν.

Infinitivi.

Præsens & Imperfectum.

ζευγνύναι, jungere.

Participii

Præsens & Imperfectum.

ὁ ζευγνύς	qui	} jungit.
ἡ ζευγνύσα,	quæ	
τὸ ζευγνύν,	quod	

Verbi Passivi

Indicativi Præsens.

Sing. ζεύγνυμαι, jungor, ζεύγνυσαι, ζεύγνυται.

Dual. ζευγνύμεσθον, ζεύγνυσθον, ζευγνύσθον.

Plur. ζευγνύμεθα, jungimur, ζεύγνυσθε, ζεύγνυνται.

Imperfectum.

Sing. ἐζευγνύμην, jungebar, ἐζεύγνυσσο, ἐζεύγνυτο.

Dual. ἐζευγνύμεσθον, ἐζεύγνυσθον, ἐζευγνύσθον.

Plur. ἐζευγνύμεθα, jungebamur, ἐζεύγνυσθε, ἐζεύγνυντο,
(νυντο,

Imperativi

Præsens & Imperfectum.

ζεύγνυσσο, jungere.

Infinitivi

Præsens & Imperfectum.

ζεύγνυσθαι, jungi.

Participii

*Participii**Præsens & Imperfectum.*

ὁ ζευγνύμενος,	qui	} jungitur.
ἡ ζευγνυμένη,	quæ	
τὸ ζευγνύμενον,	quod	

*Verbum εἰμι, eo.**Indicativi Præsens.*

Sing. εἰμι, eo, εἷς vel εἶ, εἶσι.

Dual. ἴτον, ἴτην.

Plur. ἴμεν, imus, ἴτε, εἶσι, vel ἴσι, Ionicè, ἴασι.

Imperfectum.

Sing. εἶν, ibam, εἷς, εἶ.

Dual. ἴτον, ἴτην.

Plur. ἴμεν, ibamus, ἴτε, ἴσαν.

Perfectum.

εἶναι, inusitatum.

Plusquamperfectum.

Sing. εἶκεν, iveram, Atticè, ἤκεν.

Plur. ἤκεμεν, & per sync. ἤμεν, & ἤμεν, iveramus.

Aoristus primus.

Sing. εἶσα, ivi, unde tertia.

Plur. εἶσαν, & ἥσαν, & ἥσαν, iverunt.

Aoristus secundus.

Sing. ἴον, ivi, ἴες, ἴε.

Dual. ἴετον, ἴετην.

Plur. ἴμεν, ivimus, ἴετε, ἴοι.

Imperativi

Imperativi

Præsens & Imperfectum.

Sing. ἴθι, ito, ἴτω.

Dual. ἴτον, ἴτων.

Plur. ἴτε, ite, ἴτωσαν, dicitur & ἔι, i, ἔξει, exi, ἀπι abi, ἴθι, progredere.

Aoristus primus.

ἴε, iveris, ἴετω.

Optativi

Aoristus secundus.

Sing. ἴοιμι, iverim, ἴοις, ἴοι.

Subjunctivi

Præsens & Imperfectum.

ἴω, eam, vel irem.

Infinitivi

Præsens & Imperfectum.

ἴναι, ire, ut ἀπῖναι, abire, παρῖναι, accedere.

Participii

Aoristus secundus.

ἰὼν, ἰῶσα, ἰὼν, iens.

Medii Verbi

Perfectum.

ἴα, ivi, Atticè, ἦα, & solutione, ἦα, ἦας, ἦε.

Plusquamperfectum.

ἦεν, iveram, Atticè in tertiâ Plur. ἦεσαν, iverant.

Futurum primum.

ἔισθαι, ibo, unde Aoristi primi persona tertia, ἔισατο, ivit, & compositi participii Aoristus primus μετῃσθάν, insecutus.

Est & ἵμιμ vado, unde ἵναι, it: ἵομαι, imus.
 In imperfecto ἵσαν ibant, in optativo ἵειν, iret;
 in Infinitivo ἵναι, ire: Participium ἵεις, iens: &
 Composita, ἀπίναι abire, μεπίναι, persequi, προ-
 σπίναι, adire. Præsens medium ἵμασι, proficiscor,
 à quo ἵεσθαι, proficiscitur, ἵενται, proficiscuntur,
 ἵεμεν & proficiscens: hinc ἵέσθω, & ἵέσθω, ito.

Verbum ἵμιμ, mitto.

Indicativi Præsens.

Sing. ἵμιμ, mitto, ἵης, ἵναι.

Dual. ἵετον, ἵετον.

Plur. ἵεμεν, mittimus, ἵετε, ἵεσθαι, Ionicè ἵεσθαι, &
 (ἵεσθαι).

Imperfectum.

Sing. ἵεν, ibam, ἵης, ἵν.

Dual. ἵετον, ἵετην.

Plur. ἵεμεν, ibamus, ἵετε, ἵεσαν.

Perfectum.

ἵεμεν, Atticè, ἵεμεν, misi.

Plusquamperfectum.

ἵεμεν, miseram.

Aoristus primus.

ἵεμεν, misi.

Aoristus secundus.

ἵεν, misi, ἵης, ἵν.

Futurum primum.

ἵεσθω, mittam.

Imperativi

Præsens & Imperfectum.

ἵεθι, mitte.

Perfectum

Perfectum & Plusquamperfectum.
ἐῖκε, miseris.

Aoristus primus.
ἤκον, miseris.

Aoristus secundus.
ἔς, miseris.

Optativi
Præsens & Imperfectum.
ἰεῖν, Poeticè, ἔοιμι, mittam.

Perfectum & Plusquamperfectum.
ἔεικοιμι, miserim, vel misissem.

Aoristus primus.
ἤκοιμι, miserim.

Aoristus secundus.
εἰην, miserim, εἶς, εἷν.

Futurum primum.
ἥσοιμι, mittam.

Subjunctivi
Præsens & Imperfectum.
ἰῶ, mittam, ἰῆς, ἰῇ.

Perfectum, & Plusquamperfectum.
ἔεικω, miserim, vel misissem.

Aoristo primo caret.

Aoristus secundus.
ῶ, iverim, ῆς, ῆ.

Infinitivi

Præsens & Imperfectum.

ἵεναι, mittere.

Perfectum & Plusquamperfectum.
ἔειπεναι, misisse.

Aoristus primus.

εἶπαι, misisse.

Futurum primum.

ἥσεν, missurum esse.

Participii

Præsens & Imperfectum.

ὁ ἵεις, τὸ ἵεντῶ, qui mittit.

Perfectum & Plusquamperfectum.
ὁ εἰκὼς, qui misit.

Aoristus primus.

Non est in usu.

Aoristus secundus.

ὁ εἶς, ἔεντῶ, qui misit.

Futurum primum.

ὁ ἥσων, qui mittet.

Verbi Passivi

Indicativi Præsens.

Sing. ἵεμαι, mittor, ἵεσαι, ἵεται.

Dual. ἵεμεδον, ἵεδον, ἵεδον.

Plur. ἵεμεθα, mittimur, ἵεθε, ἵενται.

Imperfectum.

Imperfectum.

Sing. ἔμην, mittebar, ἔεσθ, ἔετο.

Dual. ἔμεσον, ἔεσον, ἔεδον.

Plur. ἔμεθα, mittebamur, ἔεθε, ἔεντο.

Perfectum.

ἔμει, missus sum, ἔισαι, ἔιται.

Perfectum & Plusquamperfectum.

ἔειμην, missus eram, ἔεισθ, ἔειτο.

Aoristus primus.

ἔειπον, misi.

Reliqua tempora cæterorum modorum sequuntur analogiam, verbi τίθημι, pono.

*Medii Verbi**Aoristus primus.*

ἠχράμην, miserim, ἠκω, ἠχράτω.

Aoristus secundus.

ἔμην, missus fui, ἔεσθ, ἔετο.

Futurum primum.

ἔεισομαι, mittam.

*Imperativi**Aoristus primus.*

ἠκαι, miseris, ἠχράτω.

Aoristus secundus.

ἔεσθ, miseris, ἔειτω.

*Optativi**Aoristus primus.*

ἠχράμην, miseris.

Aoristus

Aoristus secundus

ἐμίλω, miseris.

Futurum primum.

ἐμιλώμεν, mittar.

Subjunctivi

Aoristus primus.

ἐμῶμαι, miseris.

Aoristus secundus.

ἔμωαι, miseris.

Infinitivi

Aoristus primus.

ἐκέναι, misisse.

Aoristus secundus.

ἐκέναι, misisse.

Futurum primum.

ἐκέναι, missurum esse.

Participii

Aoristus primus.

ἐκέν, qui misit.

Aoristus secundus.

ἐκέν, qui misit.

Futurum primum.

ἐκέν, qui mittet.

ἐκέν,

ἵμαι, sedeo.

Indicativi Præsens.

Sing. ἵμαι, sedeo, ἵσαι, ἵται.

Dual. ἵμενον, ἵνον, ἵνον.

Plur. ἵμεθα, sedemus, ἵμετε, ἵνται.

Sic Composita κτάμαι, &c.

Imperfectum.

ἵμην, fedebam, ἵσον, ἵτον.

Imperativi

Præsens & Imperfectum.

ἵσον, fede, ἵδω.

Infinitivi

Præsens & Imperfectum.

ἵδωαι. federe.

Participii

Præsens & Imperfectum.

ἵμενΘ, fedens.

Verbum ἴσθμι, scio.

Indicativi Præsens.

Sing. ἴσθμι, scio, ἴσθς, ἴσθσ.

Dual. ἴσατον, ἴσατον.

Plur. ἴσαμεν, & ἴσμεν, scimus, ἴσατε, & ἴτε, ἴσασι.

Imperfectum.

Sing. ἴσθν, sciebam, ἴσθς, ἴσθσ.

Dual. ἴσατον, ἴσάτην.

Plur. ἴσαμεν, sciebamus, ἴσατε, ἴσασαν, & ἴσαν.

Imperativ

Si
D
P

1

Imperfectum.

Sing. ἔφην, dicebam, ἔφης, ἔφῃ.

Dual. ἔφατον, ἐφάτην.

Plur. ἔφαμεν, dicebamus, ἔφατε, ἔφασαν, & sine augmento φῆν, φῆς, φῆ, & per aphæresin, ἦν, ἦς, ἦ.

Aoristus primus.

ἔφησα, dixi, ex futuro φήσω, dicam.

Aoristus secundus.

Sing. ἔφην, dixi, ἔφης, ἔφῃ.

Dual. ἔφητον, ἐφήτην.

Plur. ἔφημεν, diximus, ἔφητε, ἔφησαν.

*Imperativi**Præsens & Imperfectum.*

φάδι, dic.

*Optativi**Præsens & Imperfectum.*

φαίν, dicam.

*Subjunctivi**Præsens & Imperfectum.*

φῶ, dicam, φῆς, φῆ.

*Infinitivi**Præsens & Imperfectum.*

φάναι, dicere.

Participii Præsens & Imperfectum.

φάς, qui dixit.

*Medii Verbi Indicativi**Aoristus secundus.*

ἐφάμην, dixi, ἔφασσ, ἔφατο.

Imperativi Præsens & Imperfectum.

φάσ, pro φάσ, dic.

Infinitivi Præsens & Imperfectum.

φάδαι, dixisse.

Participii Præsens & Imperfectum.

ὁ φάμενος, qui dicit.

S

ANOMALA;

A N O M A L A,

S I V E

Investigatio Thematis.

VERBA finita in αυω, ειω, αθω, υθω, ξω, σκω, χτω, λδω, ρδω, & alia multa non conjugantur ultra Imperfectum; sed tempora reliqua mutantur ab aliis thematibus.

A.

*Αγω, duco. fut. 1. ἄξω, agam, præt. ἤχα, egi; & Atticè ἀγόηχα, aor. 2. ἦρον, Atticè, ἦγαρον, unde ἦγαγε, ἀγαγαιμι, quasi ab ἀγάγω.

*Αδω, placeo. Aor. 1. ἔασα, exhilaravi, pro ἦσα; Præt. med. ἦδα, & ἔαδα, particip. ἐαδώς.

*Αἰρέω, capio, eligo. Aor. 2. Ind. ἔιλον; & med. εἰλόμην, fut. 1. αἰρήσομαι, perf. pass. ἤρημαι.

Aor. 1. ἤρέθην, fut. 1. pass. αἰρεθήσομαι.

*Αἰδάνομαι, sentio, fut. αἰδήσομαι, perf. ἤδημαι, Aor. 2. med. ἠδόμεν.

*Αναχέω, ἀνάχημι, & ἀνάχημαι, tristor, particip. præt. pass. αναχμίνθ.

*Ἀλίσκω, capio, fut. 1. ἀλώσω. aor. 2. ἤλων, & infin. ἀλῶναι. præt. ἤλωκα; unde part. aor. 2. ἀλές. sic compositum, ἀναλίσκω, consumo, præt. ἀνάλωκα, & ἀνήλωκα, & ἠνάλωκα. aor. 1. ἀνέλασα, ἀνήλωσα, & ἠνάλωσα,

*Αμφίημι,

- Ἀμφίημι, & ἀμφιέννυμι, induo, fut. 1. ἀμφίησω, perf. pass. ἡμφίεσμαι.
 Ἀνοίγω, aperio, fut. 1. ἀνοίξω. aor. 1. ἀνέωξα, præt. med. ἀνέωγα. pass. ἀνέωγμαι. aor. 1. ἀνέωχθην, & ἀνέωχθην.
 Ἀπεχθάνομαι, odi, fut. 1. ἀπεχθήσομαι. perf. ἀπὲχθημαι, aor. 1. med. ἀπὲχθονην.
 Ἀπολέω, ἀπολλύω, & ἀπόλλυμι, perdo. fut. 1. ἀπολέσω. perf. ἀπώλεκα, Atticè ἀπολώλεκα. perf. med. ἀπῶλα, & ἀπόλωλα. aor. 2. ἀπολώμην.
 Αὐξω, & αὐξάω, augeo, fut. 1. αὐξήσω. aor. 1. αὐξήσα.

B.

- Βαίνω, vado, fut. 1. med. βήσομαι, perf. βέβηκα, perf. med. βέβηκα. aor. 2. ἔβην. imperat. βῆθι, βᾶ, & βάδι.
 Βάλλω, mitto, jacio, fut. 1. βαλῶ, aor. 2. ἔβαλον, perf. βέβληκα, aor. 1. pass. ἐβλήθην.
 Βλαστάνω, produco, germino, fut. βλαστήσω, aor. 2. ἔβλασθον.
 Βρώσκω, comedo, fut. βρώσω. præt. βέβρωκα. aor. 2. ἔβρων, à βρώμι; præt. med. βέβρωτα.
 Βέλομαι, volo. fut. 1. βουλήσομαι, perf. βεβέλημαι.

Γ.

- Γαμέω, duco uxorem, fut. 1. γαμήσω, aor. 1. ἐγάμησα, & Atticè ἔγημα.
 Γηράσκω, senesco, fut. 1. γηράσω. aor. 2. inf. γηράναι, & particip. ὁ γηράς, αὐτῷ, senio confectus, à γηρημι.
 Γίγνομαι, & γίνομαι, fio, sum; fut. 1. γενήσομαι, aor. 2. ἐγενόμην, præt. med. γέγονα. fut. 1. γενήσομαι. perf. pass. γένηται, aor. 1. med. ἐγενήσθην.
 Γινώσκω, cognosco. fut. 1. γνώσομαι, perf. ἔγνωκα, aor. 2. ἔγνω, imp. γνώθι, infin. γνῶναι, part. γνῶς. perf. pass. ἔγνωσμαι. aor. 1. pass. ἔγνώσθην,

ἐγνωσέν, part. pass. perf. ἐγνωσμέν^Θ decretus, sancitus.

Τρηγυρέω, vigillo, perf. med. ἐγρηγόρα. plusq. ἐγρηγόρειν.

Δ.

Δαίω, & δαίωμαi, partior, fut. δαίσω, & à δαΐομαι, δαίσμαι, perf. δάσμαι, aor. 1. ἐδάσην, fut. 1. pass. δαδίσσμαι.

Δαίω,, doceo, fut. δαῶ, unde verbum, δαέω, fut. med. δαήσομαι. perf. pass. δεδάημαι. aor. 2. ἄρτ. ἐδάην, à δάημι.

Δάκνω, mordeo, fut. δήξω perf. δέδηχα, pass. perf. δέδηγμαι. aor. 2. ἔδακον, à δήκω, inusitato.

Δαρδάνω, dormio, fut. 1. med. δαρδύσομαι, perf. δεδάρδηκα, aor. 2. ἔδαρδον, infin. δαρδεῖν, part. δαρδών, per metathesin, ἔδραδον, δραδεῖν, δραδών.

Δεῖ, oportet, decet, imperfect. ἔδει, oportebat, inf. δεῖν, part. δέον, fut. δεήσει. infin. δεήσιν, aor. 1. ἐδεησε, inf. δεῖσαι à δέω, ligo.

Δοκέω, videor, fut. 1. δοκήσω, & δόξω, aor. 1. ἐδόκησα, & ἔδοξα; perf. pass. δέδεγμαι, à δόκα,

Ε.

Ἔρχομαι, venio, fut. 1. ἐλεύσομαι, perf. med. ἐλήλυθα, aor. 2. ἔλυθον, per syncop, ἦλθον; infin. ἐλθεῖν, part. ἐλθών, ab ἐλέυθω.

Ἐυεῖσκω, invenio, fut. εὐρήσω, aor. 2. εὕρον, perf. εὕρηκα. aor. 1. pass. εὐρέθην.

Ἔχω, habeo, fut. ἔξω, & ῥήσω, perf. ἔρηκα, aor. 2. ἔρον, à ῥέω, inusitato, imperat. ῥές, à ῥήμι, aor. 2. ῥόρμην.

Η.

Ἦκω, venio, aor. 2. ἦκον, fut. ἦξω, præter. med. ἦκα; cætera tempora deducuntur ab ἵκωμαι, & ἱκνέσμαι.

Θνήσκω,

Θ.

Θνήσκω, morior, fut. θνήξομαι, paulò post fut. τεθνήξομαι, fut. 2. med. θανῆμαι, aor. 2. ἔθανον, præt. aët. τέθνηκα, à θνάω, Ion. τέθναα; 3. plural. τεθναῖσι, pro τεθνάσσι. inf. τεθνάσαι, part. τεθνεὺς, et eliso iota τεθνεώς, Poeticè τεθνηώς, mortuus, imp. τέθναθι, opt. τεθναῖην, inf. τεθνάσαι. part. τεθνάς.

Ι.

Ἰκνέομαι, pervenio, fut. 1. ἴξομαι, aor. 2. ἰκέμην, præt. pass. ἴγμαι, tanquam, ab ἴκομαι.
Ἰλάσκομαι, placo, fut. ἰλάσομαι, aor. 1. med. ἰλασάμην, ab ἰλάω.
Ἰπθᾶμαι, volo, volas, fut. 1. med. ἰπθήσομαι, aor. 2. ἔπτην, & med. ἐπθάμην, part. ἰπθάμενθ, inf. ἰπθᾶσαι, & α verso in ε, ἰπθέσαι, præt. pass. πέπθᾶμαι, ab ἰπθῆμι, vel πθῆμι.

Κ.

Καλέω, voco, fut. 1. καλίσω, & καλίσω, aor. 1. ἐκάλεσα, aor. 2. ἔκαλον, perf. κέκληκα, pass. κέκλημαι; unde verbalia, ἐκκλησία, concio, & κλητὸς, vocatus.
Κεαίνω, perficio, exequor, fut. 1. κεανῶ, med. κεανῆμαι, aor. 1. ἔκερνα, & Atticè ἐκρηναι, imper. χρῆνον, pro quo χρέηνον, quod à κραταίνω.
Κυλινδῶ, volvo, fut. 2. κυλινδῶ, fut. 1. κυλίσω, à κυλίω, κυλινδήσομαι, à κυλινδέω.

Λ.

Λαγχάνω, fortior, fut. 1. λήξομαι, & λάξομαι, à λήχω, perf. Atticum εἰληχα, pro λέληκα, unde εἰληγμένθ, sorte institutus, aor. 2. ἔλαχον, præt. med. λείλογχα. Est & futurum medium κληρώσομαι, à synonymo, κληροδομαι.

Λαμβάνω,

Λαμβάνω, capio, fut. 1. λήψομαι, perf. ἔληψα, pro ἔλεψα, aor. 2. ἔλαβον.

Λανθάνω, lateo, fut. 1. med. λήσομαι, aor. 2. ἔλαθον, perf. pass. ἔλησμαι, oblitus sum, Poeticè ἔλεασμαι, præt. med. ἔληθα, à λήθω.

M.

Μανθάνω, discō, fut. 1. μαθήσω, perf. μεμάθηκα, à μαθέω, aor. 2. ἔμαθον.

Μάχομαι, pugno, fut. 1. μαχέσομαι, & μαχήσομαι, aor. 1. med. ἐμαχισάμην, & ἐμαχεσάμην, perf. μεμάχημαι, fut. 2. μαχέμαι.

Μιμνήσκω, in memoriam revoco, fut. 2. μνήσω, aor. 1. ἔμνησα, præt. pass. μέμνημαι, memini, aor. 1. ἐμνήσθην, fut. 1. μνηθήσομαι, à μνάω.

O.

Ὀδᾶζω, mordico, fut. ὀδαξήσω, ab ὀδαξέω, quod & in usu est.

Ὀξέω, oleo, fut. ὶσω. præt. med. ὦδα, Atticè, ὀδωδα, sed ab ὀξέω, fut. ὀξήσω, vel ὀξέσω, aor. 1. ὀξεσα.

Οἰδαίνω, vel οἰδάνω, vel οἰδίσκω, tumeo, fut. ὀδήσω, perf. ὦδηκα, ab οἰδέω, & δάω.

Οἶρομαι, & οἶμαι, puto, imperf. ὥρουν, & per synopen, ὦρουν, fut. 1. οἰήσομαι, aor. 1. pass. ὥήθην, tanquam ab οἰέομαι.

Π.

Πάχω, quod & πανθάνω, patior, fut. 1. med. πείσομαι, patiar, item parebo à πείδομαι, aor. 2. ἔπαθον, à πήθω, præt. act. πεπάθηκα. à παδέω, præt. med. πέπυνθα, pro πέπονθα, à πονέω.

Πέρδω, perdo, aor. 2. ἔπεσθον, præt. med. πέπεσθα, item παρδέω, fut. 1. med. παρδήσομαι.

Πέωω, & Atticè πέηω, coquo, fut. πέψω. aor. 1. ἔπεψα, præt. pass. πέπεμμαι, aor. 1. pass. ἐπέφθην, à πέηω.

Πίνω,

Πίνω, bibo, fut. πῶσω, præt. πέπωκα, à πῶω, præt. pass. πέπομαι, per ο μικρον, aor. 1. ἐπόθην, fut. 1. med. ποθήσομαι, aor. 2. ἔπον, fut. 2. med. πίομαι.

P.

ῥέω, fluo, fut. ῥεύσω, aor. 1. ῥῥέυσα, facit & futurum ῥυήσω, præterit. ῥῥύηκα, à ῥυέω, obsoleto.

Σ.

Σβέννω, & σβέννυμι, extinguo, fut. σβέσω, & σβέσομαι, aor. 2. ἔσβην, à σβῆμι.
Σεύω, & σεύομαι, concito, aor. 1. ἔωεσα, aor. 1. pass. ἐωύθην, præt. pass. ἔωυμαι.

Τ.

Τέμνω, feco, fut. τμήξω, aor. 2. ἔτμαρον, pass. ἐτμάσθην, partic. τμαγείς, à τμάγω, aor. 2. act. ἔτεμον, & ἔταμον, inf. τεμείν, & ταμείν, part. τεμὼν, & ταμὼν, perf. τέτμηκα, pass. præt. τέτμημαι, à τμάω.
Τρέχω, curro, fut. τρέξω, aor. 1. ἔτρεξα, præt. δεδράμηνκα, aor. 2. ἔδραμον, fut. 2. δεσµύμαι, à δρέμω.
Τυχάνω, sum, nanciscor, adipiscor, fut. 1. med. τεύξομαι, aor. 2. ἔτυχον. præt. τέτευκα, & τέτρηκα, at τέτρηται, paratus est, à τεύχω.

Υ.

Υπαχνεύμαι, promitto, fut. ὑποχθήσομαι, perf. ὑπέχηναι, aor. 1. ὑπεχέειν, aor. 2. med. ὑπεχόμην, & aor. 2. act. ὑπέστην, ab ὑφίστημι.

Φ.

Φέρω, fero, fut. οἶσω, fut. med. οἶσομαι, fut. pass. οἰδήσομαι, aor. 1. pass. οἶδην. infin. οἰδέναι, part. οἰδείς, præt. med. Atticum ἐρήνοχα, ab ἐνέχω,

ἐνέχω, præter. pass. ἤνεγμαι, aor. 1. ἐνήχθην, part.
ἐνεχθεὶς, aor. 1. act. ἤνεγκα, med. ἤνεγκάμην,
dicitur & φορέω, & φέω, fut. φήσω, aor. 1.
ἔφησα, à φῆμι, à quo imp. aor. 2. φέεις, fer,
ἔισφρες, infer, ἔκφρες, effer.
φθίνω, prævenio, assequor, fut. φθάσω, perf. ἔφ-
θακα, aor. 2. ἔφθην.

X.

Χαίρω, gaudeo, fut. 1. & 2. χαρῶ, aor. 2. pass.
ἐχάρην, inf. χαρῆναι, part. χαρεῖς, aor. 1. med.
ἐχαρόμην.
Χέω, fundo, fut. χέσω, χείτω, & χεύσω, aor. 1. ἔχευσα,
ἔχευα, & ἔχεα, imperat. χέον, αἶτω, inf. χέαι, part.
χέαι, sic composita; aor. 2. ἔχεον, at à χύω, vel
χύνω, perf. pass. κέχυμαι, aor. 1. ἐχύτην, fut. 1.
χυθήσομαι.
Χρῆ, oportet, impersonale, imperf. ἔχρην, & χρεῖν,
part. χρεών, sic compos. ἀπόχρη, sufficit, ἀπέ-
χρη, sufficiebat, inf. ἀποχρεῖν, sufficere, ἀπέχρη-
σε, suffecit.

Ω.

Ωδέω, pello, fut. ὠθήσω, & ὠσω, aor. 1. ὤσω,
Att. præter. pass. ὤσμαι, aor. 1. ὤωδην, unde
ὠδείς.

*Regulæ Accentuum.**De Monosyllabis.*

I Monosyllaba longa naturâ contracta circum-
flectuntur: ut φάϑ, φῶς, lux; τέο, τῷ hujus;
σέο, σῷ, tui: μέο, μῷ, mei.

II. Reliqua Monosyllaba acuuntur: ut μοί, mi-
hi, μέ, me, φώς, vir.

III. Monosyllaba ᾄονα, sine accentu, sunt, ὅ
hic, ἦ, hæc, εἶ, hi, αἶ, hæ, ἐκ, ex, ἐξ, ex, ἐρ, in,
ἔς,

ἐς, in, εἰς, ad, ε, non, ἐκ, non, ὦς, sicut, nisi sequatur enclitica.

De Dissyllabis.

I. In Dissyllabis, naturâ longa ante brevem circumflectitur ; ut σῶμα, corpus.

II. Reliqua dissyllaba acuunt penultimam, si in eâ accentum habent : ut φήμη, fama, λόγῳ, sermo, ἔρως, amor.

III. Plurima dissyllabâ, & polysyllaba sunt ὁξύτονα, quæ usu cognoscuntur : ut ἡ ὁδός, via, ἡ πμὴ, honor, ὁ τυφλός, cæcus, ὁ κυλλός, mancus, ὁ κινητής, motor, &c.

De Polysyllabis.

I. In Polysyllabis, cum ultima est longa, accentus acutus est in penultimâ, ut εἰρήνη, pax, ἀνδράπυ, hominis. Excipe Attica, Μενέλεως, Menelaus, λέξεως, lectionis, πόλεων, urbium.

II. Cum ultima Polysyllabarum est brevis, accentus acutus est in antepenultimâ : ut ἀνδρωπῳ, homo.

Exceptiones 4.

1. Participia præteriti passivi acuunt penultimam : ut τετυμμένῳ, verberatus.

2. Gerundia acuunt penultimam, γεγλήῳ, γεγλήῃα, γεγλήῃον, scribendus, a, um.

3. Verbalia derivata à præterito medio, cum nomine composita, & activè significantia acuunt penultimam : ἀνδρωποκτόνῳ, homicida, θεοτόκῳ, Dei para.

4. Multa alia habent acutum in penultimâ ; ut παιδίον, puer, παρθένῳ, virgo, ἐναντίῳ, contrarius, quæ usus docebit.

III. A, ευ, & ου in compositis accentum retrahunt ; ut ἐκὼν, volens, ἀέκων, invitus, κινητός, mobilis, ἀκίνητῳ, immobilis, δυσκίνητῳ, difficulter mobilis.

T

IV. Diph

IV. Diphthongi finales *αι*, & *οι* in accentuum ratione habentur breves, excepto optativo; ut *μῦσαι*, *musæ*, *ἄνδρωποι*, *homines*, *τύπτομαι*, *verberor*.

V. Diphthongi finales *ω*, & *υ*, nullâ sequente consonante circumflectuntur, ut *φεῦ*, *heu*, *ὦ Βασίλει*, *ô Rex*, *ἔδαμῦ*, *nusquam*. Excipe *ἰδέ*, *vide*, *ἴε*, *hei*, *eheu*, *acutitona*.

VI. Ex acuto & gravi in contractione fit circumflexus, ut *φιλέετε*, *φιλείτε* *amatis*. Excipe *ᾤητόα*, *λήτω*, *Latonam* & dualia in *ω*, *τῶ*, *νόω*, *νώ*; *τῶ*, *νώϊ*, *νώ*, *τῶ σφῶϊ*, *σφῶ*, *τῶ σφῶε*, *σφῆ*.

Regula Accentuum in Declinationibus.

I. Oxytona primæ, secundæ, & tertiæ Declinationis in Genitivo & Dativo omnis numeri circumflectuntur; in reliquis autem casibus acutum retinent; ut *πμῆ*, *honor*, *πμῆς*, *honoris*, *πμῇ*, *honorî*, *πμῇν*, *honorem* *πμά*, *πμαῖν*, *πμαί*, *honores*, *πμῶν*, *honorum*, *πμαῖς*, *honoribus*, *πμάς*, *honores*, *ὁδός*, *via*, *ὁδῦ*, *viae*, *οδῶ*, *viae*, *ὁδόν*, *viam*, *ὁδῆ*, *ô via*, *ὁδῶ*, *ὁδοῖν*, *ὁδοί*, *viae*, *ὁδῶν*, *viarum*, *ὁδοῖς*, *viis*, *ὁδοῦς*, *vias*.

II. Substantiva 1. & 2. Declinationis circumflectunt ultimam Genitivi pluralis: ut, *ὁ ληστής*, *latro*, *ληστῶν*, *latronum*, *ἡ μῦσα*, *musa*, *μυσῶν*, *musarum*. Excipe *χλένης*, *aper*, *χλένων*, *aporum*, *ἡ χρήτης*, *fænerator*, *χρήτων*, *fæneratorum*, *οἱ ἐπιστάται*, *etesiæ*, *venti*, quæ acuunt penultimam in Genitivo plurali.

III. Adjectiva 2. Declinationis, Fœminina 3. Genitivum pluralem habent parem Masculino: ut *ἡ ἀγία*, *sancta*, *ἀγίων*, *sanctarum*; sed facta à quintâ circumflectuntur: ut *ἡ ἡδέϊα*, *dulcis*, *τῶν ἡδαιῶν*, *dulcium*.

IV. Genitivi, & Dativi dissyllabi quintæ Declinationis habent accentum in ultimâ; nimirum acutum, si est brevis, & circumflexum, si est longa: ut *χειρός*, *manus*, *χειρί*, *manui*, *χειρῖν*, *χειρῶν*, *χερσί*. Reliqui casus in penultimâ, acutum, si brevis, circumflexum, si longa est: ut *χεῖρα*, *manum*, *χεῖρε*, *χεῖρες*, *manus*, *χεῖρες*, *manus*; *πόδα*, *pedem*, *πόδι*, *πόδις*, *pedes*, *πόδας*, *pedes*.

Excipe

Excipe participia, ὦν, ὄντῳ, ὄντῃ, ens, existens, ὅς. θείς, θέντῳ, θέντῃ, qui posuit, ὅς. τὰς, τάντῳ, τάντῃ, qui statuit, ὅς. Et τῶν παίδων, puerorum, τῶν τρώων, Trojanorum τῶν πάντων, omnium, τοῖς πᾶσι, omnibus, τῶν δμῶων, fervorum, τῶν δέδων, tædarum, τῶν φωτῶν, luminum, τῶν ρόδων, macularum in tibiis ex adustione, τῶν κεφῶτων, capitum, τῶν δῶων, luporum cervariorum, τῶν λάων, lapidum.

V. Declinationis imparissyllabæ nomina oxytona in reliquis casibus habent accentum in penultimâ acutum : at si est longa, ante brevem, circumflexum ; ut λαμπάς, lampas, λαμπάδος, lampadis, λαμπάδι, lampadi, ὅς. Σείρην, Siren, Σειρήνῳ, Σειρήνῃ, Σειρήνων, &c.

In Verbis.

I. Accentus verborum sequuntur τῷ πῳ, verbero ; φιλέω, amo, & πῶμι, pono.

II. Præterita, & Aoristi, priore longâ, servant accentum in compositis eorum in loco : ut ἔιχον, habebam, ὅς. κατέειχον, retinebam, ὅς. ἔειχα, mihi, ἀφείχα, omisi ; ἔειμαι, missus sum, ἀφείμαι, omissus sum ; ἔειχα, mihi, συνέειχα, commisi. Præter ἔειδα, novi. εὐνοῖδα, cognovi, conscius mihi sum.

III. Imperativus polysyllabus acuit antepenultimam ; ut παράμεινε, permane, dissyllabus penultimam, ut μένε, mane.

Excipe aoristum secundum medium ; ut τυπῶ, verberaveris. Et hæc quinque, εἰπέ, dic, λάβε, cape, ἐλθέ, veni, εὐρέ, inveni, ἰδέ, vide : ad differentiam 3. Personæ indicativi modi.

IV. Monosyllaba longa relicta post apocopen acuuntur ; ut χρῆμι, χρῆ, oportet, sed post aphæresin circumflectuntur : ut ἔφην, φῆν, dixi, ἔφης, φῆς, dixisti, ἔφῃ, φῆ, dixit. Brevia verò acuuntur ; ut ἔβαν, βᾶν, venerunt.

V. Verbum ἐσί in principio orationis, aut immediatè sequens has dictiones ἔκ, non, ὥς, sicut, εἰ, si, καί, & ἀλλά, sed, τῦτο, hoc, retrahit ac-

centum in priorem syllabam; ut *ἐστὶ λόγος*, sermo est, *εἰ ἐστὶ*, si est, *οὐκ ἐστὶ*, non est, &c.

Præpositio.

I. Omnis præpositio est acutitona, ut *πρό*, *περί*.

II. Præpositio dissyllaba casui suo postposita accentum retrahit in penultimam: ut *θεὸς πάρα*, à Deo.

Adverbia.

Adverbia in *ως* derivata à Genitivo plurali sequuntur eundem accentum: ut *δικαίων*, justorum, *δικαίως*, justè, *κακῶν*, malorum, *κακῶς*, malè.

De Enclyticis.

Enclyticae dictiones sunt 1. ex nomine infinito *τίς*, aliquis, *πρὸς*, & *τῷ*, *πνὶ*, & *τῷ*, *πνὰ*, *πνές*, *πνῶν*, *πσὶ*, *πνός*, 2. Ex pronominebus *μέ*, *μεῖ*, *μῦν*, *μεῖ*, *μοῖ*, *mihi*, *μέ*, *me*, *σὺ*, *tui*, *σέ*, *te*, *αὐ*, *hi*, *αὐ*, *ipsum*, *σφί*, *ipsis*, *σφίν*, *σφισί*, *ipsis*, *σφέ*, & *σμί*, *ωέ*, *σφεάς*, *illos*. 3. Ex verbis *εἰμὶ*, *sūm*, *φημὶ*, *dico*: in toto præsentī, præter secundam personam *εἰς*, *es*, *φῆς*, *dicis*. 4. Ex adverbiiis *ποῖ*, *quo*, *quorsum*, *πῶ*, *ubi*, *πῇ*, *quà*, *πῶς*, *quodammodo*, *πῶ*, *alicunde*, *ποτὲ*, *quando*, *πόθεν*, *πόθεν*, *unde*. 5. Ex conjunctionibus expletivis *τὲ*, *que*, *τοί*, *quidem*, *γὰρ*, *certè*, *εἰ*, *si*, *νὺν*, *explet. part.* *πῆρ*, *quamquam*, *vel cunque*, *εἰ*, *certè*, *θῆρ*, *quidam*, *καί*, *pro σφέ*: Post *ἐνεκα*, *ob*, & *ἢ*, *sanè*, *nulla* sit *ἐγκλισις*: ut *ἐνεκα*, *πνός*, *propter quod*.

Enclyticae sunt vel monosyllabæ vel dissyllabæ. Utræque accentum suum vel transponunt, sive rejiciunt in præcedentem dictionem, vel amittunt, vel retinent.

Enclyticae monosyllabæ accentum rejiciunt in præcedentem dictionem, quando est,

1. Προπαροξύτονον: ut *ἄνθρωπος τις*, *homo quidam*.

2. Dissyl-

2. Dissyllaba παροξύτον⊖, trochaica : ut ἀνδρῶν, σε λέγω, virum te dico.
3. Ἀτον⊖ : ut εἰ τις, si quis.
4. Πεμπεισπομένη, ut ποιῆτε, π, facitis aliquid.

Accentum amittunt, quando præcedit dictio.

1. Παροξύτον⊖, λόγ⊖ τις, quidam sermo, φήμη μὲ, fama mea.
2. Ὀξύτον⊖ : ut ὁδὸς τις, via quædam.
3. Πεισπομένη : ut ποιῶ π, aliquid facio.

↙
Accentum retinent rarò, cum
Δεικτικῶς, aut ἐμφατικῶς, usurpantur.

Enclytica dissyllabæ accentum rejiciunt, cum dictio præcedit.

1. Πεσπαροξύτον⊖, ut Φιλόσοφοί πῆς, quidam philosophi.
2. Ἄτον⊖ : ut ἕκιν⊖, si cujus.
3. Πεσπεισπομένη : ut ἡ μῦσά τιν⊖, musa alicujus.

Amittunt accentum cum præcedit dictio.

1. Ὀξύτον⊖ : ἰδὲς πῆς, videns quosdam.
2. Πεισπομένη : vt ὁδὸς τιν⊖, viæ alicujus.

Retinent, cum dictio præcedens est.

Παροξύτον⊖ : ὁ ἀνδρῶν πινὸς λόγ⊖, cujusdam hominis sermo.

Regulæ Syntaxeos.

Id unum, in quo discrepant Græci à Latinis, in hac Græcâ Syntaxi, ne frustra prolixior sit, referemus.

I. Attractionis

I.

Attractio est à regimine secernenda; nam hoc habet singulare lingua Græca, quod regimen, vel casus concordantia aliud ad se nomen attrahat, licet à Verbo, ad quod referri debet, non regatur: Itaque sic loquuntur Græci, *σύνοιδα ἑμαυτὸν σφὸς ὦν*, scio me sapere; ubi *σφὸς ὦν*, ad Nominativum verbi *σύνοιδα* refertur, scilicet, vox *ἐγὼ*, quæ subauditur.

II.

Relativum & Antecedens conveniunt casu, ut *τοῖς χρῶμαι, οἷς ἔχω*, iis utor, quibus habeo, pro quæ habeo.

III.

1. Infinitivus modus habet ante se vel Nominativum vel Accusativum: Nominativum, ut *διὰ τὸ ἄσμενοι ἐξελθεῖν*, quod libentes exierint.

2. Frequentior tamen est cum Infinitivo Accusativus; *ἐκ ἔστιν εὖ ἀρχειν μὴ ἀρχθέντα*, nemo bene imperat, nisi imperio paruerit.

3. Potest etiam idem Infinitivus jungi cum cæteris obliquis casibus, maximè si verbum substantivum sit; sive cum Genitivo, ut *πειρὶ τῆ μέλλοντος ἔσθαι ὑγιᾶς*, de eo quod sanabitur; sive cum Dativo *περὶ ἡμῖν βελτίστοις ἀπάντων ἀνθρώπων εἶναι*, convenit ut nos omnium hominum optimos ostendamus.

4. Sæpius etiam Infinitivus modus solet usurpari pro nomine, unde cum articulo omnibus in casibus sumitur; in Nominativo ut *τὸ λαλεῖν*, loqui, sicuti melius apud Gallos, *le parler*. In Genitivo, ut, *καὶ ἐποῆλθε τῆ μένει σὺν αὐτοῖς*, & ingressus est, ut maneret cum illis. In Dativo, ut *πρὸς δὲ χαίρειν εὐδὸς ἔπεται τὸ θαυμάζειν*, propius sequitur gaudium admiratio. In Accusativo, *κατὰ τὸ δυνάσθαι, καὶ εἰδέναι*, pro eorum virili & prudentiâ.

IV. Parti-

IV.

Participia plerosque suppleant flexendi verbi modos : ut ἀγαπῶν με διατέλει, pro με ἀγαπᾶν, perge amare me ; ἀφ' ὧν διατελεῖ, incorruptibilis ad finem manet, μέμνημαι ἰδὼν, meminī me vidisse, οὐ συνίεσαν μάτην, πονέοντες, non intellexerunt se frustra laboravisse, &c.

V.

Neutrum nomen plurale sæpius exigit verbi numerum singularem ; ut ζῶα τρέχει, pro τρέχουσιν, animalia currit, pro currunt. Hoc habet locum maximè in Atticis.

VI.

1. Genitivus pronominis primitivi usurpatur ut plurimum pro Nominativo possessivi : ut πατὴρ μου, pater mei, pro pater meus ; φίλος ἡμῶν, amicus nostrum, pro noster amicus.

2. Eodem utuntur casu post verbalia Nomina composita ex α privante ; ut ἀδείατο τῆς ἀληθείας, qui non vidit veritatem.

3. Post etiam comparativum gradum ; ut μείζων ἐμῆ major mei, pro major me.

VII.

1. Præpositiones sunt octodecim, quarum quatuor regunt Genitivum, nempe, ἐξ, ἀντί, πρὸς, ἀπὸ ; ut ἐξ παιδων, à pueritiâ. Præpositio ἐξ sumitur ante vocalem, ἐκ verò ante consonantem ; ut ἐκ Θεῶν, ex Deo, Divinitus, ἀντὶ πολλῶν, pro pluribus, πρὸς θυρῶν, ante januam, ἀπὸ δείπνου, à cænâ.

2. Duæ verò Accusativum, εἰς & ἀνά, ut εἰς τὸν δῆμον, adversus populum, ἀνά τὰ ὄρη per montes.

3. Duæ

3. Duæ deinde Dativum; ἐν, & σὺν; ut ἐν οἴκῳ, in domo, σὺν θεῷ, cum Deo.

4. Quatuor sunt quæ Genitivum, & Accusativum, ὑπὲρ, κατὰ, διὰ, μετὰ: ut ὑπὲρ τῆς γῆς, super rectum, ὑπὲρ γῆν, super terram; κατὰ τὸ κύριον, contra Dominum; κατὰ δύναμιν, pro viribus, διὰ τέλος, ad finem; διὰ σε ταῦτα γράφω, id scribo propter te; μετὰ βασιλέῃ, cum Rege.

Sex denique cum Genitivo, Dativo, & Accusativo ἐπὶ, πρὸς, ὑπὸ, ἀμφὶ, περὶ, παρὰ; ἐπὶ τῆς γῆς, super terram, ἐπὶ τέτοις, postea, ἐπὶ τὴν ἐστίαν καθεζεσθαι, sedere ad ignem; πρὸς θεῷ, à Deo, πρὸς τῇ πόλει, propè urbem, πρὸς ἡμᾶς ad nos, ὑπὸ πόνου, à labore, ὑπὸ γῆ sub terrâ; ὑπὸ τοῦς αὐτὰς χρόνους, sub idem tempus; ἀμφὶ τῆς πόλεως, circa urbem; ἀμφὶ γυναικί, pro muliere, ἀμφὶ γῆν, circa terram; περὶ, λεῶ, de populo, περὶ τοῖς στέροις, ad stomachum; περὶ αὐτον quoad eum; παρὰ τὸ θεῷ, in Deum, παρὰ σοι à te; παρὰ σε ἤλθον ad te veni.

VIII.

Quæstionibus loci adverbium loci respondet: ut Ἀθήνησι, esse Athenis: Ἀθήναζε, ire Athenas: Ἀθήνηθεν, ex urbe Athenarum venire, &c. Seu etiam præpositio cuilibet quæstioni, in quolibet Nomine loci vel majoris vel minoris, ut ἐν Ρώμῃ, Romæ; εἰς Ρώμην, Romam; ἐκ Ρώμης, Româ: διὰ γῆς, καὶ θαλάσσης, terrâ & mari.

IX.

Genitivo gaudent Comparativi gradus; ut μείζων ἐγὼ, major me, ἡμαρτάνει καὶ σοφῆ σοφώτερος, errat & sapiente sapientior, &c.

X.

Adverbia plurima petunt etiam Genitivum loci, ut μέχρι Σύσων, Susas usque; ἔξω Βελῶν, extra tela, ἐναντίον ὑμῶν, coram vobis; celandi, &c.

& abscondendi : κρύφα, τῶν ἄλλων, in scitis aliis ;
 λαθεῖν πατρός, in scio patre ; separandi ἀνευ χρημάτων,
 sine labore ; Excipiendi : πλὴν ἄλλων, exceptis
 aliis ; ordinandi, ἔξω τῆς τάξεως extra ordinem ;
 numerandi ἀπ᾽ ἑνιαυτοῦ, semel in anno ; causæ
 finalis, τῆς κέρδους ἕχατι, lucri gratiâ ; temporis :
 ὁ πότε τῆς ἔτους, quonam anni tempore ; tempo-
 ris & loci, ἄχρι κόρυς, ad satietatem usque ; ex-
 clamandi : αἶμοι τῶν κτημάτων, heu facultates
 meæ !

XI.

Exigunt etiam Genitivum vel nomen, vel
 præpositio, quæ subaudiuntur ; scilicet causâ ob
 quam : φιλεῖ αὐτὸν ὅτι ἀρετῆς, supple χάριν, illum
 amat propter virtutem ; nomen pretii ὠνησάμενον
 δύο ὀβολῶν, emi duobus obolis ; materiæ, πεποιή-
 ται λίθου, factum est è lapide ; partis, ἔπον τῆς
 οἴνου, bibi vinum, id est partem vini : temporis,
 πάντε ὅλων, ἑτέων, per quinque annos integros,
 ἡμέρας, καὶ νυκτὸς μελετᾶν, meditari die ac nocte.

XII.

Innumera propemodum verba Genitivum ; ad-
 mirandi, ut θαυμάζω σε, admiror te ; impediendi
 & prohibendi, καλύει τῆς γίνεσθαι οἰκίαν, impedit quo
 minùs ædificetur ; excellendi, superandi, vincendi ;
 πλεονέκτείν τῶν πολεμίων, præstare hostibus ; domi-
 nandi, τῶν οἰκτῶν ἀρχεῖν, i servis dominari ; ignos-
 cendi, & parcendi Συγγινώσκω σοι ὅτι ἀπάτης, ignosco
 tibi, quod deceptus fueris ; ὃς φείδεται ὅτι βακτηρίας,
 μητεῖ ὅτι οὐδὲν αὐτοῦ, qui parcit virgæ, odit filium
 suum ; damnandi, & accusandi, ἑαυτὸς κατηγορεῖν,
 seipsum accusare ; ὁ κακὸς τάχιστα ἂν καταγροῖη καὶ
 τῆς ἀγαθῆς, iniquus potest & optimos leviter
 damnare ; emendi, ὅτι πόρων πωλεῖσιν ἡμῖν πάντα,

τ' ἀγαθὰ θεοῖς, bona à Diis data laborum & curarum pretio venundantur: fruendi, participandi acceptandi, admittendi, acquirendi, *ὅς. ἀπὸλαυε, ἢ πύροντων*, præsentibus bonis fruebatur, *ὅς.* Privandi, abstinendi, *ὅς. ἀμφοτέρων ἡμαρτήκαμεν*, neutrum attigimus, *ὅς.* Sentiendi, εἰ τις αἰδῶται φόβῳ, si quis murmur audierit, *ὅς.* Exceptis videndi verbis, quæ, prout activa, poscunt accusativum, ἔδνα ἔβλεπε, neminem videbat. Curandi, negligendi, ἡμῶν ἔδιν κήδεσθαι, nosmet non curare, *ὅς.* Aggrediendi, conandi, incipiendi, persequendi, *ὅς. Στοχάζομαι σκοπῶ*, ad scopum tendo, *ὅς.* Cessandi, desistendi, relinquendi, & cæterorum præcedentibus contrariorum, *ὅς.* Liberandi, distandi, removendi, differentię, *ὅς. Διείχε τῆς σαδύς δέκα*, quinque stadiis ab eo loco distabat.

XIII.

Dativum postulant verba adorandi, supplicandi, admonendi, pugnandi, colloquendi, sequendi, attingendi; ut *προσκυνεῖν τῷ θεῷ*, adorare deum, *ὅς.* Composita ex ὁμῶ dativo etiam gaudent; ut *ὁμόλογοι ἐκείνῳ*, mente, & voluntate conjuncti.

XIV.

Passiva verba, & vim eorum habentia, dativo junguntur; ut *πεποινηταί μοι*, factum est à me: at sæpius usurpant Genitivum, quem regit una ex istis præpositionibus; ὑπὸ, παρὰ, πρὸς; ut *διδάσκωμαι ὑπὸ σοῦ* doceor à te, *ὅς.*

XV.

Genitivus absolutus Græcorum supplet vicem ablativi absoluti Latinorum, ut; *ἐμὲ παρόντος*,
me

me præsentē; aliquando etiam & Accusativus;
 ut ὡς ἢ ἄνδρα τούτο ποιήσονται, sicut homine ista
 faciente: Denique Dativus; ut οἷς γενομένοις
 πῶς ἢ εὐκότως μάλα φεγνοίης, postquam tam prospero
 exitu sortitus es, nunquid par est ut de te
 præclare sentias.

F I N I S.

[illegible]